

SOS: Salvați-ne surorile

Un ghid practic pentru ajutorarea fetelor și femeilor de
pretutindeni aflate în situații de risc

Deborah Meroff

SOS: Salvați-ne surorile

Un ghid practic pentru ajutorarea fetelor
și femeilor de pretutindeni aflate în situații de risc

Deborah Meroff

eBooks for download
east.om.org/ebooks

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MEROFF DEBORAH

SOS: Salvați-ne surorile!, Deborah Meroff, trad. Alex Rațiu, Cluj-Napoca,
Editura Aqua Forte, 2017

ISBN 978-973-7758-88-0

I. Rațiu, Alex (trad.)

821.111(73)-32=135.1

Traducător/Editor: Alex Rațiu, Ioana Moisi

Grafică și Layout: OM EAST

Editura Aqua Forte, Cluj-Napoca

www.aquaforte.com, 0744 524855

Originally published in English under the title

SOS: Save Our Sisters by Deborah Meroff

Copyright © 2014 Deborah Meroff

© 2017 OM EAST for the Romanian edition

Toate drepturile rezervate.

ISBN: 978-973-7758-88-0

Nici un fragment din această publicație nu poate fi reprodus sau trimis, sub nici o formă și prin nici un mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau utilizare de informație stocată, fără permisiunea primită în scris din partea editurii.

Prefață

Este un mare privilegiu pentru mine să scriu pe prima pagină o Prefață a acestui ghid practic, de fapt versiunea abreviată a cărții *True Grit: Women Taking on the World, for God's Sake* – cu precădere una din cele mai importante cărți pe care le-am citit în ultimii 10 ani. A fost o bucurie să împărțim și să vindem în toată lumea zeci de mii de exemplare ale acestei cărți, tradusă în alte cinci limbi pe lângă limba engleză. Când a văzut lumina tiparului, a devenit pentru mine cartea anului și apoi cartea întregului deceniu. OM International a sponsorizat prin programul „Special Projects” multe din aceste traduceri, iar acum emoția noastră este nemăsurată întrucât dispunem de această versiune utilă.

Probabil veți găsi că este greu să petreceți prea mult timp dintr-o dată în lecturarea acestei cărți. Realitățile pe care acele fete și femei au fost nevoite și încă mai sunt nevoite să le înfrunte reprezintă câteva din cele mai grave încălcări ale drepturilor omului la ora actuală. Aceste pagini, însă, ne încurajează totodată să vedem ceea ce poate Dumnezeu să facă prin intermediul nostru.

Rugăciunea mea nu este doar să lecturați acest ghid de mare însemnătate apărut la momentul oportun, ci ca tot voi să susțineți distribuția lui. Noi toți suntem oameni angajați în misiunea lui Dumnezeu și impactul nostru poate crește atunci când răspândim cărți importante, așa cum este cea de față. Dumnezeu să vă binecuvânteze în eforturile pe care le depuneți pentru a vă face partea.

Dr. George Verwer,
Fondator și director emerit
OM International

Introducere

Cu zece ani în urmă, constrânsă de observațiile culese timp de mai bine de zece ani de pe poziția jurnalistului internațional, am scris prima ediție a cărții *TRUE GRIT: Women Taking on the World for God's sake* [Adevărata tărie de caracter: Femei cucerind lumea pentru Dumnezeu – n.tr.]. Am avut speranța ca până la apariția ghidului de față într-o ediție revizuită și adăugită, să pot deja să vorbesc despre progrese radicale ale situației fetelor și femeilor din întreaga lume. Cu toate acestea, deși în multe țări se adoptă legi extraordinare privind drepturile omului, încercările de a le introduce n-au fost nici pe departe suficiente. Tragicul adevăr este că violența, traficul de persoane și discriminarea pe bază de gen, pe mai multe fronturi, sunt tot mai des întâlnite în rândul milioanele de femei ale secolului al XXI-lea.

SOS: SALVAȚI-NE SURORILE poartă în mod intenționat subtitlul: *Un ghid practic pentru ajutorarea fetelor și femeilor de pretutindeni aflate în situații de risc*. Cartea de față apare fără poveștile individuale ale femeilor de pe întreg mapamondul pe care le-am inclus în *TRUE GRIT*; este o trecere în revistă succintă a problemelor privind drepturile omului care afectează cu putere jumătate din populația globului. Deși această privire de ansamblu nu epuizează nici pe departe subiectele pe care le tratează, ea poate fi totuși utilizată drept ghid util și motivant pentru investigații ulterioare.

Cu toate acestea, scopul pe care l-am avut în minte când am scris *SOS* nu a fost doar de a informa. Speranța mea arzătoare

este că prin răspândirea acestor adevăruri, cititorii vor simți imboldul de a trece la fapte. Pentru mulți cel mai firesc și mai puternic prim impuls va fi cel al rugăciunii, dar îi îndemn pe toți, fie că o fac în grupuri, fie că o fac individual, să urmărească secțiunea „Ce poți face tu.” Fiecare voce sau scrisoare de protest și fiecare bănuț donat pentru aceste cauze sunt esențiale dacă e să ne opunem cu solidaritate acestor abuzuri atât de răspândite și să implementăm o schimbare în bine.

Fii precaut. Rugăciunile fierbinți nu schimbă doar lumea, ci au menirea de a-i transforma pe cei care le rostesc. Pe măsură ce Dumnezeu își canalizează prin tine preocuparea, te vei trezi că-I răspunzi în cele mai neașteptate feluri. Așa sper să se întâmple. A venit vremea ca noi toți să ne asumăm rezoluția exprimată atât de clar a prelatului activist Edward Everett Hale:

„Sunt un singur om; dar om tot sunt. Nu pot să fac totul; dar ceva tot pot să fac... Și ceea ce voi face, voi face prin harul lui Dumnezeu”.

Deborah Meroff

<http://Women-Without-Borders.net>

1

Mirese în pericol

În India, Pakistan, Bangladesh și Nepal, aproape 25.000 de mirese sunt arse înadins în fiecare an. Numai în India, aproape la fiecare oră¹ are loc o crimă cauzată de problema zestre. Majoritatea acestor ucideri scapă nepedepsite.

MOARTEA PRIN FOC

India și Nepal: Deși zestre este interzisă în India de mai bine de 50 de ani, ca de altfel, mai recent și în alte zone ale sub-continentalui, cadourile de nuntă din partea familiei miresei sunt considerate încă indispensabile. Întrucât femeia este considerată a fi o povară, se așteaptă din partea ei să-și plătească partea. Asta înseamnă că trebuie să participe cu sume exorbitante – în bani sau obiecte (care se ridică de multe ori la o sumă de cinci ori mai mare decât câștigul familiei pe un an). De aceea nu e de mirare că familiile sărace sunt îngrozite de gândul nașterii unui copil de sex feminin. De fapt, acest sistem de zestre este cauza directă a numărului tot mai mare de cazuri de infanticid în rândul fetițelor (vezi: „Statistici vitale: Infanticidul și feticidul copiilor de sex feminin”). Unele adolescente, știind că tatăl lor nu-și permite plata unei zestre au ajuns la suicid.

1 http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2012-01-27/india/30670050_1_dowry-death-harassment-and-cruelty-section-498a.

Poziția femeii în căminul soțului ei este determinată de zestre pe care o aduce cu ea. Pot ieși scânteii dacă familia mirelui decide că suma de zestre hotărâtă anterior de comun acord nu mai este satisfăcătoare. Ei pot apela la extorsiune și dacă familia de proveniență a femeii nu le poate împlini pretențiile, atunci soția se află în pericol de abuz, divorț sau chiar moarte, așa încât mirele să se poată recăsători pentru a obține o altă zestre.

Soțiile abuzate fizic au la dispoziție foarte puține opțiuni. Familiile din care acestea provin sunt rareori dispuse să le primească înapoi din cauza stigmatului social pe care îl presupune faptul de a oferi adăpost unei fiice căsătorite. Guvernul pune la dispoziție puține adăposturi pentru femei abuzate, iar majoritatea celor care există au un renume atât de înspăimântător în ceea ce privește tratamentul aplicat femeilor aflate în situații de vulnerabilitate, încât femeile preferă să suporte loviturile soților sau socrilor.

Paradoxal, pe măsură ce India a devenit mai prosperă, rata deceselor a crescut. Cazurile de deces înregistrate oficial au crescut fulminant de la 1912 în anul 1987, la 8391 în 2010 – însemnând că, potrivit statisticilor publicate de către Agenția Națională a Arhivării Crimei din India, la fiecare 90 de minute o femeie proaspăt căsătorită a fost arsă. În majoritatea cazurilor, soțul sau socrul miresei au turnat peste aceasta petrol și i-au dat foc, sperând ca incidentul să poată trece drept o sinucidere sau un accident la plita din bucătărie. Alte femei au fost arse cu substanțe acide. Cele care supraviețuiesc rămân cu cicatrici toată viață – fizice, mintale și emoționale. Statisticile, însă, redau doar cifrele oficiale. Mii de decese nu sunt nici măcar raportate și un număr relativ mic de ucigași ajung să plătească pentru fapta lor.

Bangladesh: Sistemul zestrelor contrazice atât religia, cât și legea acestei țări a cărei populație este majoritar musulmană.

La început, familia mirelui plătea o sumă de bani părinților fetei: totuși, plățile ca zestre venite din partea familiei miresei au devenit o pretenție atât de răspândită printre familiile sărace și bogate deopotrivă (în pofida Legii de prohibiție a zestrei din 1980), încât multe dintre familiile sărace nici nu mai reușesc să-și căsătorească fiicele. O Lege a violenței domestice a fost validată în 2010, fapt care nu a reușit să aducă o schimbare semnificativă. Rapoartele poliției arată că violența domestică determinată de problema zestrei s-a înregistrat în 7079 de cazuri în 2011 și în 4.563 în primele nouă luni ale lui 2012.²

Pakistan: Cazurile de ardere a mireseilor sau a femeilor proaspăt căsătorite au început să se răspândească și în această țară. În conformitate cu Asociația Femeilor Progresiste, asociație pakistaneză, incendierea este cauza morții a peste 300 de femei în fiecare an, moarte pricinuită de cele mai multe ori de către soți sau de către familiile acestora. Și aici poliției i se relatează că femeia a fost ucisă de o sobă care a explodat și nu se mai face nici un demers de acuzare a celor responsabili. În timp ce divorțul este posibil în Pakistan, unele familii se decid, totuși, să scape de femeile nedorite, ucigându-le.

„MIRESELE CORANULUI”

Ziua nunții ei a și venit. Prieteni și rude ale tinerei mirese o pregătesc pentru ceremonie, scaldând-o și îmbrăcând-o în cele mai fine mătăsuri și împodobind-o cu bijuterii. Alte câteva ore sunt dedicate aranjării cu măiestrie a coafurii și aplicării machiajului. În cele din urmă, mireasa este condusă în fața oamenilor, unde-și pune mâna peste Cartea sfântă a Islamului, și-și rostește jurămintele. Este acum căsătorită.

2 <http://www.ipsnews.net/2012/10/violence-against-women-persists-in-bangladesh/>

Numai că nu are nici un soț.

Părinții ei tocmai s-au supus unei tradiții foarte vechi și deloc neobișnuite, acceptată în zonele rurale ale Pakistanului de către familiile proeminente de musulmani Sindh (Syed) și în unele părți din Punjab.³ Fiicele se pot căsători doar în cadrul familiei – de multe ori cu veri primari – ca să păstreze linia familială pură și averea intactă. Sau, dacă lista de candidați viabili se epuizează, atunci fiica se poate căsători cu Coranul. Astfel de ceremonii nu sunt privite cu ochi buni în islamul convențional, așa că se desfășoară în secret – majoritatea pakistanezilor nici măcar nu sunt la curent cu existența unei practici atât de bizare.

Fetele supuse acestei ceremonii pot avea doar 10 – 15 ani, dar legămintele rămân valabile pe tot parcursul vieții. „Mireasa” este apoi ținută în izolare, orice contact cu băieți peste 14 ani, inclusiv cu membrii familiei, fiindu-i interzis. În unele cazuri nu i se permite să vadă un bărbat nici măcar la televizor.

Astfel de soții fără soți pot încerca să-și umple orele interminabile studiind Coranul. Nu e de mirare că unele dintre acestea – care se estimează că ar fi în număr de aproximativ 3000 – în cele din urmă își pierd mințile.

În cartea *Why I Am Not A Muslim*, scrisă de Ibn Warraq, sunt citate spusele unei femei căreia i s-a urzit acest statut: „Mi-aș dori să mă fi născut atunci când arabii își înmormântau fiicele de vii. Ar fi fost mai bine decât să trec prin această tortură.”

3 http://www.dailytimes.com.pk/default.asp?page=2007\03\13\story_13-3-2007_pg12_10

VÂNZAREA DE MIRESE

Politica demografică a Chinei a unui „singur copil”, care încurajează alegerea băieților în detrimentul fetelor, are ca efect un dezechilibru al raportului dintre femei și bărbați. Milioane de bărbați de vârstă potrivită pentru căsătorie nu-și pot găsi o parteneră. Bande criminale și „brokeri” de căsătorie – în esență comercianți de sclavi – scotocesc prin zonele rurale pentru a răpi sau pentru a cumpăra femei și fete pe care să le ofere unor potențiali soți. Alte femei colaborează cu astfel de persoane în speranța că-și vor scăpa familiile de foame. Începând cu anul 1990, autoritățile chineze eliberează anual în medie 8.000 de femei și de fete răpite. Aceste răpiri devin, însă, tot mai numeroase, făcând parte dintr-o industrie cu profituri de milioane de dolari⁴.

Sute de tinere sunt introduse ilegal în China pentru a se căsători cu necunoscuți, fiind aduse din Burma și din alte țări învecinate. Acestea pot fi vândute pentru sume variind între 4.500 și 7.500 de dolari. Ministerul Securității Publice din China a relatat salvarea și repatrierea în anul 2012 a 1.281 de femei străine răpite.

Și alte țări sunt implicate în comerțul cu căsătorii. Fete din Burma sunt trimise să se căsătorească în Thailanda, Malaezia și Singapore. Fetele din Vietnam sunt trimise cel mai adesea în Taiwan, Coreea de Sud și Singapore.

MIRESE PRIN EMAIL

Căutați pe Internet „*mail order brides*” [mirese prin email, *n.tr.*] și veți găsi mii de site-uri care oferă astfel de parteneri [în

4 <http://85.21.179.94/publications/interns/IOM%20Report%20Heggs%20Russian%20Mail-Order%20Brides.pdf>

orig., *e-brides*]. Și nu e de mirare, de vreme ce această afacere este una deosebit de profitabilă. Unii brokeri sunt specializați în racolarea fetelor de anumite naționalități (de exemplu rusoaice, japoneze, africance sau femei din America Latină). Alții se laudă că au un „depozit” plin cu femei disponibile. Celor mai de seamă clienți li se pot pune la dispoziție călătorii planificate anume către diverse țări, așa încât să-și aducă mireasa acasă. Pentru că această metodă, așa cum este de așteptat, duce și la formarea unor cupluri care nu se potrivesc, mai multe mii de femei ajung să nu mai scape din relații abuzive dominate de violență. O anchetă a arătat că unii dintre bărbații care își caută mireasa pe aceste site-uri au antecedente penale și un întreg istoric în ceea ce privește violența domestică. Dacă soțiile imigrante îndrăznesc să protesteze după ce sunt bătute, soții le amenință cu deportarea. De multe ori ele se confruntă cu dificultăți de limbă și nu au pe nimeni de la care să poată cere ajutor. Deși această industrie nu poate fi catalogată drept „trafic”, întrucât se desfășoară cu consimțământul femeilor, ea este în mare parte nereglementată și produce un număr tot mai mare de victime în toată lumea.

Legile protectoare

Australia: Legea Înregistrării Agenților Migrației din Australia [în orig.: Migration Agents Regulation Act – MARA] le cere viitoarelor mirese să se supună unor consultații medicale și unor verificări penale. Pe de altă parte, bărbații sunt verificați doar dacă guvernul dispune acest lucru, iar viitoarei mirese nu i se aduc la cunoștință rezultatele anchetelor – ceea ce o plasează deseori în situații de risc.

Canada are o lege asemănătoare care impune și o verificare a sponsorilor bărbați, refuzând, în cazul unui cazier pătat de fapte penale mai recente de cinci ani, cererea pe care viitorul soț a

depus-o la departamentul pentru legalizarea căsătoriei. Posibila mireasă, care poate avea de la 16 ani în sus, nu este informată cu privire la motivele de respingere a cererii.

Noua Zeelandă și Marea Britanie au legi ale imigrației similare celei din Canada, însă cerința lor este ca mireasa să aibă peste 18 și respectiv peste 21 de ani. Statele Unite a adoptat în 2005 o Lege a Înregistrării Brokerilor de căsătorii internaționale care specifică în mod expres modul de informare a soțiilor comandate prin internet cu privire la antecedentele penale ale sponsorului. De asemenea, viitoarea mireasă are obligația de a semna formularul de consimțământ pentru a i se elibera această informație. Legea a fost adoptată în urma îngrijorării tot mai mari referitoare la faptul că brokerii de căsătorii fără scrupule aduceau în țară femei tinere care ajungeau să fie servitoare sau slave sexuale. Încălcarea acestei legi se pedepsește cu amenzi și cu închisoarea.

CĂSĂTORIILE TEMPORARE

Credincioșilor și iți de rit Islamic (dintre care majoritatea trăiesc în Iran) le este accesibilă o formă rară de căsătorie care poate dura de la câteva minute până la 99 de ani. În cele mai multe cazuri, „*nika mut'a*” nu este decât o formă de prostituție legalizată. Un bărbat și o femeie convin printr-un contract să formeze un cuplu pe o perioadă de timp determinată. De obicei bărbatul se angajează să asigure anumite beneficii financiare. Contractul e apoi înregistrat și aprobat de către un cleric. Bărbații pot să-și ia oricâte astfel de neveste pasagere își doresc și pot să încheie relația după bunul plac. Femeia, pe de altă parte, nu poate să rupă legătura dintre ei și nu poate avea decât un singur soț pe durata acesteia, așa încât, în caz de sarcină, să se poată stabili paternitatea. Copilul rezultat dintr-o astfel de căsătorie va fi crescut de către bărbat și de către soția lui permanentă.

Deși interzisă printre musulmanii sunniți, această practică este aprobată în mod oficial din punct de vedere religios de către musulmanii Shia și nu este considerată a fi un păcat, așa încât nimeni nu are conștiința încărcată. Căsătoriile pe durată determinată sunt ceva firesc în Iran; bărbaților tineri li se sugerează chiar să privească o astfel de relație ca pe o cale de a da frâu liber pornirilor sexuale, până când vor fi pregătiți pentru a se căsători permanent. În Irak, practica a fost scoasă în afara legii pe timpul lui Saddam Hussein, dar în prezent a reapărut. Și în Arabia Saudită și Egipt a început să se răspândească și este tot mai populară printre comunitățile musulmane din Vest.

Clericii care vin în sprijinul acestei practici afirmă că femeia beneficiază de libertate sexuală și financiară. Familiile sărace sunt de acord cu aceste căsătorii doar din cauza situației lor precare, nu pentru că așa își doresc – acesta e cazul a mii de văduve din Irak și Iran. Deși le este rușine că ia parte la o astfel de practică, o fac, totuși, ca pe singura cale de supraviețuire.

CE POȚI FACE TU:

- Este nevoie de o legislație mult mai detaliată prin care să se poată reduce probabilitatea ca aceste femei să ajungă în situații în care să fie abuzate și exploatate. Contactează-i pe legislatorii țării tale și încurajează-i să introducă sau să îmbunătățească astfel de măsuri.
- Infanticidul copiilor de sex feminin și alte crime bazate pe genul victimei vor continua să creeze un deficit în

rândul femeilor aflate la vârsta căsătoriei în anumite zone ale globului, iar aceasta va stimula și mai mult traficul de persoane. Trezește conștiința celor din jurul tău în ceea ce privește cauza majoră a traficului și alătură-te grupurilor care pun presiune prin lobby, cum ar fi cele menționate la secțiunea „Infanticidul feminin” din Anexa 2, prin semnarea unor petiții și scriind scrisori.

„O, voi care treceți pe lângă mine, priviți și vedeți”
Plângeri, 1:12

2

Copiii în câmpul muncii

Cel puțin 215 milioane dintre copiii din toată lumea sunt obligați să muncească ilegal pentru a trăi și aproape jumătate sunt supuși unor condiții riscante. 152 de milioane de muncitori au între 5 și 14 ani. Indicele Exploatării Copiilor și harta aferentă¹ evaluează 68 de țări ca prezentând situații de „risc extrem” pentru copii, Bangladesh, China, India, Nigeria și Pakistan numărându-se printre țările cu cazuri de exploatare a copilului cel mai des întâlnite.

Cea mai mare parte a copiilor, în jur de 60 milioane, lucrează în sectorul agricol, doar unul din cinci fiind și plătit pentru munca prestată. Alte 14 milioane lucrează în manufactură, mulți dintre ei muncind în fabrici mici, în atelierele afacerilor de familie sau în producția de cărămizi. Sărăcia este în mod direct corelată cu exploatarea copiilor: Organizația Internațională a Muncii (OIM) raportează că participarea copiilor cu vârste cuprinse între 10 și 14 ani pe piața forței de muncă este cu 30 – 60% mai mare în țările în care venitul brut pe cap de locuitor este de 500 dolari americani sau mai puțin. Se mai estimează și că 5,7 milioane de copii sunt forțați să presteze muncă neremunerată pentru a rambursa datoriile familiei, acumulate pentru acoperirea unor necesități de bază.

¹ <http://maplecroft.com/about/news/child-labor-index.html>.

În unele zone sunt căutate mai ales fetițele, pentru că acestea pot fi plătite mai puțin. Prestarea de servicii în cadrul gospodăriei este cel mai des întâlnit și cel mai bine ascuns context de angajare a fetelor din toată lumea. Totodată este unul dintre cele mai periculoase sectoare, pentru că le expun pe angajate la pericolul de abuz fizic. Multe fete lucrează peste 12 ore pe zi, șapte zile pe săptămână în schimbul unei mici părți din venitul minim.

AFRICA

Africa sub-sahariană are cea mai mare incidență a cazurilor de exploatare a copiilor; de fapt, cifrele au crescut în ultimii ani, iar în prezent, unul din 4 copii, cu vârste cuprinse între 5 și 17 ani activează în câmpul muncii. În toată Africa, aproximativ doi din cinci copii muncește pentru o formă oarecare de venit.

„Micile servitoare” din Maroc: Deși această practică este tehnic ilegală, s-a estimat că doar în Casablanca un număr de aproximativ 23.000 de fetițe sunt trimise anual din mediul rural ca să muncească în case particulare pe post de menajere. OIM estimează că în tot Marocul sunt aproximativ 50.000 de fetițe care prestează astfel de servicii – dintre care unele în vârstă de cinci-șase ani. Nu de puține ori aceste copile devin victime ale abuzului, multe fiind obligate să muncească de la 13 la 15 ore pe zi, șapte zile pe săptămână, să doarmă pe podele și să mănânce resturi și de mult ori să lucreze chiar și când sunt bolnave. Unele fete au fost puse în lanț când proprietarii au lipsit de acasă peste weekend, altele au fost înfometate, arse cu fierul încins sau violate și aruncate în stradă atunci când au rămas însărcinate. Mica remunerație pe care o primesc ajunge în buzunarul tatălui lor. Deși în 2009 s-a format un colectiv pentru eradicarea angajării „micilor

servitoare” și pentru școlarizarea fetelor sub 15 ani, practica este încă larg răspândită.²

Mali: S-a estimat că între 20.000 și 40.000 de copii, dintre care unii în vârstă de 6 ani, sunt folosiți pentru săparea de puțuri de minerit aurifer, sunt puși să muncească în tuneluri, să care pietre și să lucreze cu substanțele toxice, cum ar fi mercurul, utilizate pentru separarea aurului de minereu. Majoritatea copiilor lucrează, în medie, nouă ore pe zi, șase zile pe săptămână, contra unei plăți minime sau chiar neremunerați.³

Africa de Vest: În unele țări, copiii sunt folosiți pe post de muncitori în agricultură sau gospodărie încă de la trei ani. Aproape două milioane de copii sunt puși să lucreze pe plantații de cacao, mulți dintre aceștia fiind traficați cu acest scop. Unii părinți își vând copiii către statele din Golful Arabiei, în Liban sau în Europa. Alți copii – dintre care mulți orfani – sunt momiți de către traficanții care le promit școli de calitate și educație vocațională în alte țări. În schimb, copiii sunt tratați ca niște sclavi. Mulți au de îndurat bătai și abuzuri psihologice, inclusiv amenințări cu moartea și cu faptul că nu-și vor mai vedea vreodată familia. Fetele care evadează dorm pe străzi, bat la ușile bisericilor sau se lasă invitate să însoțească acasă oameni străini. Unele ajung să se prostitueze și devin victime ale virusului HIV.⁴

Coasta de Fildeș: Această țară furnizează 40% din ciocolata consumată în toată lumea. UNICEF estimează că aproape o jumătate de milion de copii cu vârste cuprinse între 10 și 14 ani, dintre care aproape toți provin din țări vecine, ca Mali sau Togo

2 <http://www.alarabiya.net/articles/2012/05/29/217283.html>.

3 <http://www.moroccoworldnews.com/2013/01/75104/child-housemaids-in-morocco-asunstopable-as-the-wind-4/>

4 http://educationenvoy.org/child_labor_and_education_US.pdf

sunt vânduți pe plantațiile de cacao. Obligați să lucreze ca sclavi ore întregi, copiii nu sunt plătiți, nu sunt hrăniți suficient și sunt bătuți dacă încearcă să evadeze.⁵

Ce poți face tu: Activează pe forumul „Campania pentru cacao” [„Cocoa Campaign”] de pe site-ul organizației Drep-turi Internaționale ale Muncii [„International Labor Rights”] pentru a lupta împotriva muncii forțate în rândul copiilor angrenați în această industrie care învâрте miliarde de dolari. *www.laborrights.org/stop-child-labor/cocoa-campaign*

Malawi: Conform Institutului FAFO de Științe Sociale Aplica-te, această țară are cele mai multe cazuri de exploatare a copiilor prin muncă din toată Africa de Sud. Un procent covârșitor de 78% dintre copiii cu vârste cuprinse între 10 și 14 ani și 55% din copiii cu vârste cuprinse între 7 și 9 ani (un total estimat de 78.000) lucrează cu normă întreagă sau cu jumătate de normă împreună cu părinții lor în cadrul fermelor de tutun, până la 12 ore pe zi. Mulți dintre ei manifestă simptome grave pentru că lucrează fără un echipament care să-i protejeze împotriva absorbției de nicotină.⁶

SUDUL ASIEI

În ciuda legilor care interzic această practică, exploatarea copi-ilor este total necontrolată în industria covoarelor țesute manual din Asia de Sud. În jur de 250.000 de copii cu vârste cuprinse între 4 și 14 ani au fost răpiți sau vânduți și forțați să lucreze, uneori până la 18 ore pe zi, pentru a țese covoare destinate piețelor de export din Europa și SUA.

5 <http://thecnnfreedomproject.blogs.cnn.com/2012/01/19/child-slavery-and-chocolate-all-too-easy-to-find/>

6 <http://www.laborrights.org/stop-child-labor/tobacco-campaign>

Ce poți face tu: Când cumperi un covor nou, caută eticheta Goodweave. Goodweave International este o organizație non-guvernamentală preocupată de anihilarea fenomenului de exploatare a copiilor din industria covoarelor făcute de mână și oferă oportunități educaționale copiilor din Asia de Sud. Sprijină-i pe cei care comercializează produse certificate GoodWeave.⁷

Bangladesh: Potrivit declarațiilor UNICEF, aproape o treime din forța de muncă a acestei țări este reprezentată de copii. Aproape 4,7 milioane au între 5 și 14 ani, iar 1,3 milioane lucrează în condiții de risc.⁸ În urma unui sondaj s-a descoperit că aproape 70% dintre fetele folosite în activitățile menajere în Bangladesh au avut de îndurat în mod sistematic abuzuri fizice și bătai.⁹ În 2013, incendiul de la o fabrică de confecții de lână Dhaka, în urma căruia au murit 1.100 de muncitori, a apărut în ziarele din întreaga lume. Peste trei milioane de oameni din Bangladesh lucrează în această industrie și 90% dintre aceștia sunt femei.

India: Găzduind o cincime din populația de copii din întreaga lume, această națiune are și cea mai mare forță de muncă provenită din rândurile copiilor. Întrucât acești copii nu primesc decât o mică parte din ceea ce li se oferă adulților, ei joacă un rol semnificativ în ceea ce privește manufacturarea de beedi [țigări mici], chibrituri, bijuterii, sfori împletite din resturi și din bumbac, munca în gospodărie, în cariere, în mine și în agricultură. În jur de 400.000 de copii lucrează în India la fermele de semințe de bumbac. Surse de încredere estimează că între 12 și 50 de milioane de copii sub vârsta de 14 ani sunt înrolați în câmpul muncii. Și în pofida faptului că orice formă de sclavie a fost abolită oficial în 1975, cel puțin 15 milioane de copii sunt astăzi obligați să mun-

7 http://www.goodweave.org/about/rug_certification_label

8 http://www.unicef.org/bangladesh/Child_labour.pdf

9 http://educationenvoy.org/child_labor_and_education_US.pdf

cească pentru creditori, pentru lichidarea unor datorii de familie. Mulți copii de ambele sexe sunt abuzați și îmbolnăviți prin expunerea la condiții periculoase și la substanțe chimice. Remunerația mică și dobânzile umflate fac aproape imposibilă achitarea oricăror împrumuturi.¹⁰ Deși se promulgă noi legi, cum ar fi Proiectul de Lege privind Prohibiția muncii în rândul copiilor și adolescenților, eficiența acestora va depinde de gradul de aplicabilitate.

„Sora mea are zece ani. În fiecare dimineață la ora șapte merge la cel pentru care e obligată să muncească și se întoarce acasă la ora nouă în fiecare noapte. Bărbatul se poartă urât cu ea; dacă i se pare că muncește prea încet sau că povestește cu alți copii, țipă la ea; dacă se îmbolnăvește și nu poate munci, vine după ea s-o caute acasă... Nu-mi pasă de școală sau de joacă. Nu-mi pasă de nimic din toate astea. Tot ce vreau e s-o pot aduce pe sora mea acasă de la omul pentru care lucrează. Dacă aș avea 600 de rupii, aș putea face asta. Dar nu am 600 de rupii... niciodată nu vom avea 600 de rupii.”¹¹ – Lakshmi, un băiat de nouă ani a cărui muncă este aceea de a rula țigări în Tamil Nadu, India. 600 de rupii este echivalentul a aproximativ 17.50 de dolari.

Pakistan: În timp ce la ultima analiză guvernamentală din 1996 3,3 milioane de copii cu vârste cuprinse între 5 și 14 ani se aflau deja pe piața muncii, UNICEF estimează azi că un număr mult mai apropiat de realitate este cel puțin zece milioane, dintre care cel puțin opt milioane au sub cincisprezece ani. Munca pentru rambursarea unor datorii aservește, deci, inimaginabil de mulți copii. Deși această formă de „angajare” a devenit un delict pasibil de pedeapsă încă din 1992, sunt puțini „angajatori” de felul acesta care au fost vreodată aduși în fața legii pe care au încălcat-o.

10 <http://www.dalitfreedom.org.au/trafficking/bonded-labour.html>

11 <http://www.hrw.org/reports/1996/India3.htm>

Afganistan: Potrivit organizației UNICEF, din cauza sărăciei, unul din trei copii de vârstă școlară sunt obligați să muncească. Aproximativ jumătate din forța de muncă antrenată în Afganistan în domeniul construcției de cărămizi o constituie copii care nu au încă nici măcar paisprezece ani.

ASIA DE EST/PACIFIC

Cea mai mare parte a copiilor exploatați prin muncă (113,6 milioane) locuiesc în zona asiatică a Pacificului.

Un „mijlocitor” le promite de obicei părinților săraci că li se va oferi copiilor lor o slujbă bună și educație la oraș. Alți copii sunt răpiți și duși în fabrici sau în ateliere mai mici. Mulți nu sunt plătiți și sunt ținuti în condiții de trai mizere, sunt bătuți cu băte sau răngi și nu li se permite să-și vadă părinții. Pe unii copii s-au descoperit inclusiv urme de la însemnarea cu fierul încins sau de la arsuri cu țigara; alții au fost înfometăți și biciuiți, bătuți în timp ce erau atârnați cu capul în jos, legați cu lanțuri, violați și închiși în dulapuri mai multe zile în șir.¹²

Cambodgia: Peste jumătate din copiii cu vârste cuprinse între 7 și 15 ani fac parte din forța de muncă. Deși există o legislație care ar putea să-i protejeze, aceasta nu e foarte consistentă și deseori este pur și simplu ignorată.

Filipine: Potrivit unui raport din 2011 al Organizației Internaționale a Muncii, 6,5 milioane de copii merg să muncească și în această țară. Trei milioane de copii au de înfruntat medii de lucru periculoase, uneori vreme de 16 ore pe zi. Acești mici muncitori,

12 <http://www.anti-slaverysociety.addr.com/slaverysasia.htm>

unii sub șapte ani sunt obligați să-și întrețină familia din agricultură, minerit, pescuit, munca în fabrică, menaj și turism sexual.¹³

Indonezia: În jur de 690.000 de copile de vârstă fragedă sunt angajate să ajute prin gospodării, deseori obligate să muncească până la 18 ore pe zi, în unele cazuri pentru nici șase cenți pe oră (sau chiar fără nici un fel de plată) și fără nici o zi liberă. În cele mai grave cazuri, copiii sunt maltratați fizic și psihic și abuzați sexual. [Conform raportului Human Rights Watch, 2009].

Australia: În New South Wales nu există legislație privind vârsta minimă pe care trebuie să o aibă un angajat și utilizarea copiilor la muncă nu este reglementată decât în unele industrii. Campania Fair Wear estimează că 50-70% din producția vestimentară australiană provine din munca delocalizată [*outsourcing*] întreprinsă de obicei de femei imigrante și de copiii lor, care muncesc de acasă sau în mici ateliere instalate în curțile din spate prin suburbiile orașelor australiene. Zeci de mii de astfel de muncitoare lucrează în condiții precare, pe bani de nimic, expuse unor condiții de risc ce duc anual la accidente grave și la decese.

EUROPA, ASIA CENTRALĂ ȘI ORIENTUL MIJLOCIU

Copiii **rromi** (țigani) sunt deosebit de vulnerabili la exploatarea prin muncă în multe zone din Europa, de vreme ce 80% dintre aceștia trăiesc în sărăcie. Mii de copii rromi din Albania, de exemplu, sunt trimiși în Italia și Grecia ca să câștige bani pentru „stăpânii” lor adulți, prin cerșetorie, curățarea pantofilor trecătorilor, spălarea parbrizelor [vezi și „Statistici vitale: Traficul”]

13 <http://www.childfund.org/child-labor-in-the-philippines/>

În **Asia centrală și în Caucaz**, mulți dintre copiii străzii cad victime celor mai grave forme de exploatare prin muncă. Numeroși copii din zonele rurale sunt în mod frecvent duși la oraș sau în alte țări pentru a fi exploatați. Utilizarea imigranților în câmpul muncii este și ea des întâlnită. Human Rights Watch a dovedit că la fermele de tutun din **Kazakhstan** lucrează în mod ilegal copii care au nici mai mult nici mai puțin de zece ani. Copii și părinți deopotrivă sunt înșelați când vine vorba de plata cuvenită, sunt șantajați din cauza datoriilor, sunt puși să muncească ore excesiv de multe, expuși fiind la contactul cu pesticide și la lipsa apei potabile. Coaliția Cotton Campaign [<http://www.cotton-campaign.org>] împreună cu alți apărători ai drepturilor omului au atras demult atenția asupra faptului că în **Uzbekistan** sunt folosiți peste un milion de adulți și copii, prin muncă forțată, pe plantațiile de bumbac.

Irak: Dintre cei 15 milioane de copii irakieni, aproape unul din trei a pierdut un părinte în timpul războiului. 700.000 de copii nu merg la școală și 800.000 de copii cu vârste cuprinse între 5 și 14 ani sunt aserviți prin muncă.

AMERICA CENTRALĂ ȘI DE SUD

7% dintre copiii exploatați prin muncă din toată lumea, cu vârste cuprinse între 5 și 14 ani, trăiesc în America latină. Unul din șase are un venit. Peste două milioane sunt exploatați din punct de vedere sexual, deoarece un număr tot mai mare de practicanți ai turismului sexual se îndreaptă către America centrală.

Guatemala are cea mai mare incidență a exploatării copiilor prin muncă din toată America centrală. Vârsta minimă oficială de

la care cineva poate fi angajat în această țară este de 14 ani, dar mulți dintre cei peste un milion de copii, de la care se așteaptă să contribuie la venitul familial, nu au împlinit această vârstă.

Minerit: Copiii sunt utilizați frecvent la extracția la scară mică a aurului, argintului și la alte operațiuni de minerit din America latină. Expunerea la substanțe toxice și celelalte condiții periculoase duc deseori la boli ale plămânilor și ale pielii și afectează oasele și organele aflate în formare. Doar în Bolivia, Ecuador și Peru sunt utilizați 65.000 de copii.

Plantațiile de bananieri: Deși s-au făcut progrese în ceea ce privește reducerea sutelor de mii de copii care muncesc pe plantațiile de bananieri, problema persistă totuși, mai ales în Ecuador, care este cel mai mare exportator de banane. Acești copii lipsesc de la școală, lucrând 12 ore pe zi și fiind expuși la pesticide și accidente cu obiecte contondente.

Ce poți face tu: Află mai multe informații consultând site-ul BananaLink.org.uk și vezi cum poți contribui în favoarea muncitorilor de pe plantațiile de bananieri și de ananas.

AMERICA DE NORD

Canada: În Columbia britanică, un copil poate intra în câmpul muncii în orice domeniu încă de la 12 ani, cu excepția mineritului, tavernei, barurilor și cluburilor și poate munci în orice moment al zilei, cu excepția orelor de școală. Legile din această provincie au coborât la 12 ani vârsta legală de la care un copil poate munci abia în 2003; de atunci, numărul raportat al cazurilor de accidente la locul de muncă în care au fost implicați copii a crescut de 10

ori.¹⁴ De mai mulți ani se derulează o campanie de desființare a legilor neglijente din Columbia britanică cu privire la exploatarea copiilor prin muncă.

SUA: 800.000 de copii imigranți călătoresc împreună cu familiile lor în toate părțile Statelor Unite pentru a lucra în ferme industriale. Deși mulți nu au peste șapte sau opt ani, sunt deseori puși în situația de a lucra până la 12 – 16 ore pe zi, pierzând astfel, nu de puține ori, luni întregi de școală. Experții estimează că 65 % dintre ei abandonează studiile. Condițiile în care locuiesc sunt de multe ori precare și expunerea la pesticid le provoacă iritații ale pielii și tulburări ale respirației. Pe lângă acești copii care se nasc pe teritoriul american, mulți alții ajung aici prin trafic, aduși din alte țări de către contrabandiștii profesioniști. În 2010, peste 8.000 de copii imigranți neînsoțiți de vreun adult au fost luați în custodie la granițele și aeroporturile Statelor Unite de către autorități. Ministerul de Justiție al Statelor Unite estimează că între o sută de mii și trei milioane de copii sunt exploatați sexual pentru bani, droguri, mâncare sau adăpost.

Începând din anul 2013, SUA și Somalia sunt singurele state membre ale Națiunilor Unite care nu au ratificat încă actul Convenției pentru Drepturile Copilului, care a fost adoptată în 1989. Acest program legislativ cuprinde patru mari teme: dreptul copiilor la viață; dreptul copiilor de a-și atinge potențialul la maxim; dreptul copiilor de a fi protejați împotriva abuzului, neglijenței și exploatării; dreptul copiilor de a participa la viața familială, culturală și socială.

14 <http://www.theglobeandmail.com/commentary/bcs-child-labour-laws-are-the-most-neglectful-in-the-world/article627018/>

CE POȚI FACE TU:

- Verifică site-urile enumerate la secțiunea „Exploatarea copiilor prin muncă” din anexa 2 pentru a vedea ce alte campanii există în acest domeniu și pe care le poți sprijini.
- Informează copiii și familiile din jurul tău cu privire la „Ziua mondială împotriva exploatării copiilor prin muncă” din data de 12 iunie, pentru le a atrage atenția asupra situației disperate în care se află acești copii.

„Scoală-te și gemi noaptea când încep străjile! Varșă-ți inima ca niște ape înaintea Domnului! Ridică-ți mâinile spre El pentru viața copiilor tăi, care mor de foame la toate colțurile ulițelor!”

Plângeri, 2:19.

3

Căsătoriile între copii

În fiecare zi, aproximativ 25.000 de minore sunt căsătorite cu forța. În țările lumii a treia, una din șapte fete se căsătorește înainte să împlinească 15 ani. La nivel mondial, peste 60 de milioane de fete sunt căsătorite înainte să împlinească 18 ani.

În țări ca Niger, Ciad, Mali, Bangladesh, Guineea și Republica Centrafricană, rata căsătoriilor timpurii sau forțate este de 60%. Miresele copile sunt foarte des întâlnite și în sudul Asiei (46% dintre fete) și în Africa Subsahariană (38%).¹ Totuși, fetele sunt obligate să se căsătorească de mici și în țările occidentale.

De ce are loc căsătoria forțată a fetelor minore?

În cadrul planului pentru fonduri caritabile al organizației Global Children se afirmă că părinții care își obligă fetele să se căsătorească sunt în principal împinși la aceasta din cauza sărăciei, a discriminării de gen, a diferitelor practici tradiționale sau religioase, a aplicării ineficiente a legilor, precum și în urma altor situații de urgență sau de conflict.² Potrivit afirmațiilor organizației End Child Prostitution, Pornography and Trafficking of Children for Sexual

¹ <http://www.plan-uk.org/early-and-forced-marriage>

² Ibid

Purposes (ECPAT), căsătoriile fetelor minore pot fi doar o formă disimulată de turism sexual, mai ales în Orientul Mijlociu și Asia de Sud. Un bărbat vizitează o țară străină și ia în căsătorie o copilă pentru care le oferă în schimb părinților o anumită sumă de bani sau alte bunuri. După ce petrece o săptămână alături de ea, bărbatul se întoarce acasă, fără a se mai reîntâlni vreodată cu fata sau cu familia ei. În alte cazuri, turistul se căsătorește sau promite să ia în căsătorie o fată minoră și o duce cu el acasă. Din acel moment, victima urmează a fi exploatată sexual fără încetare, întrucât se află la o vârstă fragedă și prin urmare este complet dependentă de el.³

Care sunt consecințele?

Tinerele mirese sunt de obicei obligate să renunțe la școlarizare, fapt ce contribuie la creșterea incidenței analfabetismului și a ignoranței. În același timp, ele sunt mai vulnerabile în fața abuzului sexual și a violenței domestice venite din partea soților mai în vârstă decât ele, fapt care poate duce la o sănătate precară a sistemului reproducător feminin.

Principală cauză a mortalității în rândul mamelor

Fetele minore nu sunt pregătite fizic să poată naște copii. Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, decesul provocat de sarcină constituie cauza principală a mortalității în rândul fetelor cu vârste cuprinse între 5 și 19 ani. Se estimează că 70.000 de fete sub 15 ani mor anual din cauza unor complicații apărute în timpul sarcinii sau a nașterii, mortalitate de 25 de ori mai ridicată decât ar fi norma. Rata mortalității este de două ori mai ridicată în rândul fetelor cu vârste cuprinse între 15 și 19 ani. De asemenea, crește mult probabilitatea avorturilor spontane, a nașterii unui făt mort sau a altor complicații, cum ar fi, de exemplu, fistulele.

3 http://www.ecpat.net/ei/Publications/CST/CST_FAQ_ENG.pdf.

ÎN LUMEA MUSULMANĂ

În multe părți ale lumii musulmane, chiar și în Europa sau în cele două Americi, nu este o practică ieșită din comun ca o fetiță de nouă ani să fie căsătorită cu un bărbat ce i-ar putea fi bunic. Deși, oficial, acest obicei este scos în afara legii, practica este acceptată pentru că însuși Mahomed a stabilit un precedent. La vârsta de 52 de ani, el a făcut dintr-o fetiță de 6 ani una dintre soțiile lui; căsătoria s-a consumat când aceasta a împlinit 9 ani.

În 2011 un cleric de seamă, membru al celui mai înalt consiliu religios al Arabiei Saudite, dr. Salih bin Fawzan a ajuns pe primele pagini ale ziarelor din cauza *fatwei* pe care a emis-o (normă religioasă), prin care se anunța faptul că nu există o vârstă minimă pentru căsătorie. Fetele se pot căsători „chiar și din leagăn.”⁴

Afganistan: În jur de 80% dintre căsătoriile din această țară au loc fără consimțământul miresei, care deseori nu e decât o copilă. Moartea brutală a unei fete de 14 ani a ajuns și ea pe primele pagini ale ziarelor în decembrie 2012. Doi frați i-au tăiat Gastinei gâtul, după ce tatăl ei, Noor Rahman, a refuzat să-și dea consimțământul pentru căsătoria fiicei sale pe motiv că era prea mică. Multe fete au hotărât că sinuciderea este singura cale de scăpare.⁵ Tentativele de suicid prin aruncare de la înălțime, autoincendiere sau otrăvire au devenit tot mai dese în rândul fetelor obligate să se căsătorească împotriva voinței lor.

Iran: În 2012 legislatorii iranieni au anunțat că vor oferi fetelor de nouă ani șansa de a se căsători, de vreme ce vârsta legală minimă de 13 ani „nu este islamică.” Numărul de mirese sub 10 ani care

4 <http://forum09.faithfreedom.org/viewtopic.php?f=4&t=10258>.

5 <http://world.myjoyonline.com/pages/news/201304/104829.php>

sunt obligate să se căsătorească se află într-o creștere vertiginoasă. Numărul mireseleor copile din Iran este estimat la 50 de milioane.⁶

Bangladesh: Legea care interzice căsătoria fetelor sub 18 ani a fost rareori aplicată. Până la 66% dintre fetele din Bangladesh sunt căsătorite înainte să împlinească 18 ani și 20% se căsătoresc înainte de 15 ani. Unele mirese au abia 10 ani.

Malaezia: Ministerul Justiției a stipulat că fetele sub 16 ani se pot căsători dacă obțin permisiunea Consiliului Islamic.

Maroc: În 2012, BBC relatează cazul unei fete de 16 ani care a înghițit otravă de șobolani după ce fusese obligată să-l ia de bărbat pe cel care o răpise și o violase. Codul penal al acestei țări nu-i condamnă pe cei ce răpesc minore în vederea căsătoriei.⁷

Nigeria: Majoritatea locuitorilor musulmani din nordul țării au refuzat adoptarea Legii privind Drepturile Copilului promulgată la nivel de țară, lege care protejează fetele minore. Potrivit Consiliului Britanic din Nigeria, peste jumătate din femeile care trăiesc în nord sunt deja căsătorite până la 16 ani și este de așteptat să dea naștere unui copil încă din primul an de căsătorie.

Etiopia: Se știe că fetele din mediul rural sunt date de către părinți viitorilor soți în vederea căsătoriei încă de când au împlinit 8 ani, familiile ignorând legea federală care le cere ca fata să aibă 18 ani împliniți în momentul căsătoriei. 48% dintre fete sunt căsătorite înainte să împlinească 15 ani. Deși faptă penală, răpirea fetelor este în continuare considerată un mijloc legitim de a face rost de o soție, mai ales în partea de sud a țării.

6 <http://frontpagemag.com/2012/frank-crimi/iranian-child-brides-get-younger-and->

7 <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-17416426>

Miresele foametei

Anul 2012 a fost martorul creșterii numărului de „mirese ale foamei” sau „ale secetei” în țările lovite de foamete din regiunea Sahel din vestul Africii și din Cornul Africii, în est. Părinții care nu-și mai pot hrăni copiii își vând fetele în vederea căsătoriei pentru sume infime de aproximativ 170 de dolari, ca strategie de supraviețuire. La fel se întâmplă în Niger – unde chiar și în perioadele cele mai prospere una din trei fete este deja căsătorită pe când împlinește 15 ani, în Etiopia, în Kenya și în Somalia. Cu cât este mai tânără fata, cu atât e mai bun târgul.

Pakistan: Coaliția nonguvernamentală „Free and Fair Election Pakistan” afirmă că cel mai răspândit abuz împotriva femeilor din Pakistan este căsătoria cu forța. Aproape 68% din populația Pakistanului locuiește în zone rurale și multe fete cu vârste cuprinse între 12 și 14 ani fie sunt însărcinate, fie sunt deja mame. Pentru a ocoli legea, părinții înregistrează vârsta fetei pe certificatul de căsătorie ca fiind de 16 ani. De vreme ce în Pakistan certificatul de naștere nu trebuie prezentat obligatoriu la încheierea căsătoriilor, nu există mijloace de verificare a autenticității vârstei declarate.⁸

„Legea căsătoriilor” din Pakistan

Pe vremea dictaturii militare a lui Zia ul-Haq, în anul 1985 s-a adoptat legea care stipula faptul că dacă o femeie non-musulmană se convertește la Islam, atunci căsătoria ei anterioară se anulează și nu mai are nici o însemnătate. Unii musulmani văd în această lege o invitație la răpiri, violări și maltratări ale femeilor și fetelor creștine pentru a le converti. Acestea fac parte din „prăzile de război.” Victimele – în număr de aproximativ 700 pe an – sunt apoi

8 <http://www.girlsnotbrides.org/national-marriage-registration-to-enforce-child-marriage-laws-in-pakistan/>

obligate să-i se căsătorească cu cei care le-au răpit și care afirmă că părinții și soții lor și-au pierdut toate drepturile asupra femeilor și fetelor răpite. Tratatând problema cu indiferență, din teamă sau pentru că o aprobă, poliția locală pur și simplu lasă lucrurile să se întâmple.⁹ Nazir Bhatti, președintele Congresului Pakistanez Creștin a afirmat să peste 99,9% dintre violurile cărora le cad victimă femeile creștine trec neobservate, pentru că depunerea unor plângeri cu privire la un astfel de atac ar acoperi cu rușine familia fetei și aceasta nu și-ar mai putea găsi un soț.

ÎN LUMEA HINDUSĂ

India: Conform declarațiilor organizației United Nations Population Fund (UNFPA) din 2013, în India se află cel mai mare număr de soții copii din lume. Deși legea a stabilit vârsta de 18 ani ca vârstă minimă la care se poate căsători o femeie, 47% dintre acestea se căsătoresc mai repede.¹⁰ UNFPA a mai estimat că dintre cele 140 de milioane de fete care se vor căsători la o vârstă mai mică de 18 ani până în anul 2020, 50 de milioane vor avea sub 15 ani.¹¹ În state situate mai spre nord, cum ar fi Uttar Pradesh, fetele pot avea de la câteva luni în sus până la 8 ani când se căsătoresc. Miresele rămân lângă mamele lor până când ating pubertatea, după care sunt trimise la casele soților lor.

O decizie inovatoare luată în anul 2012 în statul Rajasthan a anulat căsătoria care avusese loc în urmă cu 17 ani între o fetiță de un an și un băiețel de trei. Căsătoriile timpurii sunt frecvente în acest stat și nu toate familiile mirilor sunt dispuse să aștepte până

9 <http://www.christianfreedom.org/the-christian-winter/persecution-in-pakistan/>

10 <http://www.hindustantimes.com/India-news/NewDelhi/India-leading-world-s-child-marriages-UN/Article1-1023307.aspx>.

11 <http://www.cbn.com/cbnnews/world/2012/June/Innocence-Lost-Indias-Children-Marrying-at-Age-8/>

când fata atinge pubertatea. Festivalul hindus Akshaya Tritiya, care are loc anual în aprilie sau mai, este în mod tradițional un prilej de a serba căsătorii timpurii în masă¹², în pofida opoziției venite din partea guvernului. În multe cazuri documentate de către sociologi, fete de numai 6 sau 7 ani au fost luate din familiile lor de către socri pentru a fi puse la muncă în casă sau la câmp. Se întâmplă ca mulți soți să se sature de soțiile lor după nașterea celui de-al treilea, al patrulea sau al cincilea copil, când soțiile lor sunt încă adolescente.

Nepal: Ministerul Bunăstării Sociale declară că peste 34% dintre căsătoriile care au loc în sânul acestei națiuni himalayene implică mirese sub 15 ani, în pofida interzicerii acestei practici. Dacă fata este foarte mică, nunta are loc, de obicei, în secret, pentru că familia va avea de plătit o zestre mai mică. Cu cât este mai tânără mireasa, cu atât mai mică va fi zestre pe care familia acesteia o va avea de plătit. Deși ilegal, nu este ieșit din comun ca bărbații nepalezi să-și ia două sau chiar trei soții, mai ales în zonele rurale. După spusele guvernului, peste 240.000 de copii din Nepal nu merg la școală, oficialii considerând că majoritatea acestora sunt de sex feminin, fiind vorba mai ales de acele fete care s-au căsătorit la o vârstă fragedă.¹³

ÎN LUMEA OCCIDENTALĂ

SUA: Secta fundamentalistă „Biserica lui Isus Hristos și a Sfinților din Zilele din Urmă” (BIHSZU) este o sectă care s-a desprins din biserica mormonă acum 70 de ani în urma unor profunde neînțelegeri legate de problema poligamiei și a căsătoriilor timpurii (fete mai mici de 14 ani). Între 6.000 și 10.000 de practicanți ai

12 <http://www.raonline.ch/pages/np/npwom05.html>

13 <http://www.hcn.org/issues/44.10/flds-continues-abusive-polygamist-practices-in-utah-and-arizona>

acestei secte trăiesc în 6 state. Învățăturile BIHSZU stipulează faptul că singura cale prin care un bărbat poate obține cel mai înalt statut în rai este să se căsătorească în timpul vieții cu cel puțin 3 femei. Deși poligamia este în afara legii în Utah și neconstituțională în Arizona, membrii BIHSZU nu și-au ținut niciodată secret modul de viață. Estimarea cea mai pe larg acceptată – făcută de către Kathryn Daynes, cadru didactic la Universitatea Brigham Young, împreună cu alți experți – este că în SUA trăiesc între 30.000 și 40.000 de poligami.¹⁴

Tahirih Justice Foundation a identificat, de asemenea, 3.000 de cazuri de căsătorie forțată pe teritoriul SUA, pe durata a doi ani. Multe dintre victime au fost persoane imigrante din țări musulmane, însă și femei aparținând religiei hinduse, budiste și creștine (în principal mexican-catolice).

Europa: Norvegia, Danemarca, Germania, Austria, Malta, Belgia și Cipru au adoptat legi care criminalizează căsătoria forțată. Totuși, peste 12 țări au stabilit că 14 sau 15 ani e vârsta la care este legal să se producă actul sexual cu consimțământ. Și abia în 2013 Spania a ridicat la 14 ani vârsta minimă legală la care o fată se poate căsători.

În 2008, în **Regatul Unit** au fost introduse Ordine de Protecție Împotriva Căsătoriilor Forțate și guvernul britanic a anunțat că va urma exemplul altor țări europene și va considera astfel de căsătorii ca fiind fapte penale începând, probabil, din 2013 sau 2014. Departamentul Căsătoriilor Forțate (Forced Marriage Unit) a intervenit pentru a ajuta 400 de copii în anul 2011 și 250 în 2012, inclusiv un copil de 2 ani și a mai oferit consiliere și sprijin în alte

14 <http://www.tahirih.org/site/wp-content/uploads/2011/09/REPORT-Tahirih-Survey-on-Forced-Marriage-in-Immigrant-Communities-in-the-United-States-September-2011.pdf>

1485 de cazuri¹⁵; totuși, cercetarea întreprinsă de Departamentul pentru Copii, Școli și Familii a estimat că numărul cazurilor de căsătorie forțată raportat la nivelul întregii țări a fost între 5.000 și 8.000. Căsătoriile timpurii se întâmplă neoficial și multe fete sunt scoase din țară pentru a se putea căsători.

Australia și Noua Zeelandă: Pru Goward, ambasadoarea pentru femei din New South Wales, a sugerat în 2012 că în Australia s-au înregistrat anual 1.000 de cazuri de căsătorii forțate sau de aservire sexuală. Și în Noua Zeelandă se cunoaște întreprinderea subtilă a unor astfel de practici, mai ales în comunitățile de imigranți. Deseori autoritățile din Vest nu sunt foarte dornice să intervină în cazurile de căsătorie forțată; ele sunt considerate ca fiind o chestiune de ordin cultural, temându-se de reacțiile violente din partea unor facțiuni minoritare puternice.

CE POȚI FACE TU:

Girls Not Brides este un parteneriat global care și-a luat angajamentul să pună capăt acestei practici tradiționale aducătoare de multă suferință, cum este căsătoria timpurie. Vizitați site-ul www.girlsnotbrides.org. Global Charity Plan are, de asemenea, o petiție împotriva căsătoriilor forțate și timpurii: www.plan-uk.org. Ai posibilitatea de a te înscrie în Equality Action Network, ca să fii ținut la curent cu campaniile pe care le organizează: www.equalitynow.org.

15 <http://www.guardian.co.uk/world/2013/mar/05/two-year-old-forced-marriage-risk>

4

Nașterile

Peste 500.000 de femei mor anual în toată lumea – în medie peste 1.300 pe zi – din cauza unor complicații din timpul sarcinii sau nașterii, chiar dacă 90% dintre aceste decese ar fi ușor de prevenit.

Un raport din 2013 al organizației Save the Children intitulat „State of the World’s Mothers” [Situția Mamelor din toată Lumea] a făcut o selecție a celor 10 țări din Africa unde experiența de a fi mamă se dovedește a fi cea mai dificilă, în funcție de diverși factori care influențează sănătatea și starea de bine a mamelor. Pe ultimele locuri se aflau țări ca Republica Democrată Congo, urmată îndeaproape de Somalia, Sierra Leone, Mali, Niger, Republica Centrafricană, Gambia, Nigeria, Ciad și Coasta de Fildeș. Cele mai bune condiții se găseau în Finlanda, urmată de Suedia, Norvegia, Islanda, Olanda, Danemarca, Spania, Belgia, Germania și Australia. **Peste un milion de copii mor în fiecare an chiar în ziua în care se nasc.**

Femeile care trăiesc în țările în curs de dezvoltare au de 97 de ori mai multe șanse să moară în timpul sarcinii sau la naștere decât femeile din țările occidentale. În timp ce doar una din 17.000 de femei suedeze riscă să moară la naștere de-a lungul vieții, în Africa Centrală și de Vest raportul este de una la 26, iar în Ban-

gladesh de una la 51. În America Latină, cel mai riscant raport îl prezintă Guatemala – una din 71 de femei moare la naștere. [OMS/UNICEF/WORLD BANK]

Peste 90% din oamenii în viață astăzi s-au născut acasă. Mai puțin de 6 din 10 femei din lumea a treia beneficiază la naștere de sprijinul unui specialist, cum ar fi o moașă sau un medic. Multe nu dispun efectiv de sumele necesare nașterii într-un spital sau într-o clinică, deși unitatea medicală există.

Termenul „moarte maternală” desemnează cazul în care decesul survine în timpul sarcinii unei femei sau pe parcursul a 42 de zile de la naștere. Numai 5% dintre femei sunt îngrijite în acest timp în țările și regiunile foarte sărace și cu toate acestea, după spusele OMS, două treimi din decesele maternale survin în primele două zile de la naștere. Contrastând cu această situație, în țările dezvoltate toate proaspetele mame beneficiază de îngrijire postpartum.

- Hemoragia este cauza principală a morții mamei în timpul sarcinii sau la naștere, făcându-se responsabilă pentru o treime dintre cazurile de deces maternal. O altă cauză o reprezintă infecțiile, avorturile nesigure, travaliul obstrucționat și complicațiile care se ivesc din cauza tensiunii mari.
- Nașterea este cauza numărul unu în lume pentru moartea adolescentelor. 16 milioane de adolescente devin mame în fiecare an.¹ Una din 5 naște înainte să împlinească 18 ani și au de 5 ori mai mari șanse să moară, iar copiii lor au cu 60% mai puține șanse să supraviețuiască.

1 <http://www.unfpa.org/public/adolescents>

- Nutriția precară a viitoarelor mame este un factor determinant al deceselor maternale. [vezi notele din secțiunea „Statisticile vitale: Sănătatea și speranța de viață”]
- Chiar și lipsa unei igiene elementare poate fi letală. Un studiu recent arată că spălarea mâinilor cu săpun în cazul celor care ajută la naștere și în cazul mamelor crește semnificativ (până la 44%) șansele ca nou-născutul să supraviețuiască.

Complicații

La fiecare femeie care moare, alte 20 (*adică un total de 10 – 15 milioane de femei anual*) contactează infecții sau dezvoltă alte complicații grave care provoacă la rândul lor alte infecții umilitoare și dureroase care se vindecă greu, răni și alte handicapuri.²

Travaliul obstrucționat

Una dintre complicațiile care se pot ivi frecvent la naștere este incapacitatea fătului de a trece prin canal din cauza unui obstacol, în pofida contracțiilor uterine. Unul dintre factorii care determină această problemă în țările aflate în curs de dezvoltare este căsătoria timpurie. Fetele până la 10 ani dispun de un canal al nașterii mult prea strâmt. Rezultatul poate fi o deteriorare permanentă a nervilor și mușchilor picioarelor. Fetele cel mai grav afectate ajung în stare de invaliditate.

În unele părți din zona arabă a Africii de Vest, moașele introduc lama lungă a unui cuțit într-un vagin foarte strâmt, ca să-l lărgască în vederea nașterii. Tăietura pe care acestea o operează se poate dovedi extrem de distrugătoare. Uneori cuțitul pătrunde

2 <http://www.factsforlifeglobal.org/01/1.html>.

prin uretră ca să facă incizia, separând astfel întregul tract urinar inferior. Multe dintre femei mor imediat din cauza hemoragiei.

Fistula

Fistula Foundation a estimat că două milioane de femei din Asia și din Africa Subsahariană suferă de fistulă obstetrică netratată. Această situație poate să apară după ce zile întregi femeile au trecut printr-un agonizant travaliu obstrucționat și au născut un prunc mort. Fistula se prezintă ca un orificiu în peretele vaginal și rect sau vezica urinară, având ca rezultat o incontinență parțială sau totală – în lipsa unei intervenții chirurgicale. Puține femei și-ar permite o astfel de intervenție, chiar dacă satul izolat în care trăiesc le-ar pune la dispoziție această opțiune.

Rușinea resimțită dat fiind faptul că este nevoită să trăiască continuu în mizeria și mirosul propriilor excreții este destul de mare; folclorul anumitor zone asociază fistula obstetrică cu infidelitatea maritală și cu boli de transmitere sexuală. În consecință, fetele și femeile tinere care suferă de pe urma fistulelor sunt deseori ostracizate de comunitate și abandonate de către familiile lor. Multe trebuie să cerșească pentru a putea supraviețui.

Un ritual de purificare practicat în unele culturi africane poate cauza apariția fistulei. O rudă sau o prietenă îi toarnă femeii în vagin o soluție care conține carbonat de potasiu, vreme de 40 de zile după ce aceasta a născut. Dacă soluția nu este corect preparată, elementele alcaline provoacă reacții care vor distruge țesutul vaginal și vor cauza apariția fistulei.

Pentru a vindeca toate aceste mii de femei ostracizate și a le reda o viață normală, n-ar fi nevoie decât de o operație banală cu cost redus.

CE POȚI FACE TU:

Sușține eforturile organizațiilor Fistula Foundation, Freedom from Fistula Foundation și ale altor asociații menționate în Anexa 2, care încearcă să vină în întâmpinarea acestei nevoi critice în mai multe țări.

5

Femeile cu dizabilități

PROBLEMELE DE AUZ

- Aproximativ o persoană din o mie la nivel mondial are o problemă de auz, de la moderată la severă – în jur de 554 milioane de bărbați, femei și copii.
- 35,5 milioane de oameni sunt oficial surzi.
- Aproximativ jumătate din aceste situații puteau fi prevenite.
- Peste două treimi din cei afectați trăiesc în țările lumii a treia și 80% dintre aceștia nu au acces la educație.
- Aproximativ 70 de milioane de oameni surzi folosesc limbajul gestual ca limbaj principal de comunicare și limbă maternă.

Oamenii surzi sunt al patrulea mare grup de oameni din lume la care nu a ajuns Evanghelia. Pentru a consulta o hartă cu dispunerea pe țări a grupurilor de oameni la care Evanghelia nu a ajuns, urmăriți Proiectul Iosua (www.Joshuaproject.net). Oamenii surzi apar printre grupurile „cele mai puțin evanghelizate” în 30 de țări.

- 90% dintre oamenii surzi au părinți care aud. Doar unul din 10 dintre acești părinți este capabil să comunice cu copiii lor prin limbajul gestual. De asemenea, în unele țări este interzisă folosirea acestui limbaj chiar și în sălile de clasă.
- Fiecare țară are unul sau mai multe limbaje gestuale. Adoptarea unui limbaj gestual universal, cum ar fi International Sign (IS) ar accelera mult producerea și răspândirea de resurse, însă cea mai mare parte a populației trebuie să-l învețe.
- Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, producția de accesorii care să îmbunătățească auzul reușește la ora actuală să acopere sub 10% din necesarul la nivel global.

SUA: Comunitatea oamenilor surzi este trecută de către mai multe agenții de misiune în rândul celor mai numeroase grupuri din Statele Unite la care nu a ajuns Evanghelia, în condițiile în care 23 de milioane de oameni au probleme de pierdere a auzului de o natură sau alta. Limbajul gestual american (ASL), limba maternă a acestor persoane este a treia limbă cel mai des folosită în comunicare din America de Nord. Mai puțin de 8 oameni cu probleme de auz din 100 au participat vreodată la întâlnirile bisericii. Mai puțin de 4 din 100 își asumă o relație personală cu Hristos.

Populația surdă din **China** ajunge să numere 72 de milioane de oameni și ar putea fi clasificată drept cel mai numeros grup minoritar din această țară.¹ Aceștia locuiesc în toate orașele, comunele și în mii de sătucuri. Aproximativ un milion din cei 1,6 milioane

1 <http://www.heartsandhandschina.com/>

de copii chinezi surzi, și-au pierdut auzul din cauza folosirii defec-tuoase a antibioticelor.²

Problemele speciale ale femeilor surde care au fost abuzate:

- Relația cu poliția, cu sistemul juridic, cu diferite adăposturi și cu alte servicii care oferă sprijin este mai problematică, întrucât relativ puțini sunt cei care înțeleg limbajul gestual.
- Femeile surde sunt deseori expuse discriminării pe piața muncii, în rândul acestora rata angajării și salariile fiind mult mai mici.
- Faptul că depind din punct de vedere economic de alți oameni are drept consecință, în multe cazuri, incapacitatea ieșirii dintr-o relație abuzivă.
- Vina, rușinea, stima de sine scăzută le învață deseori pe aceste femei să își îndure suferința fără să protesteze.

FEMEILE ȘI COPIII CU ALTE FORME DE DIZABILITĂȚI

Banca Mondială și Organizația Mondială a Sănătății afirmă că în toată lumea există peste un miliard de oameni care se confruntă cu o formă oarecare de handicap; dintre aceștia, cel puțin 300 de milioane sunt femei. Abuzul la care sunt supuse persoanele cu dizabilități a atins cote inimaginabile, femeile fiind vulnerabile în mod special. În unele țări nu există nici un fel de legi care să le ofere protecție.

2 http://news.xinhuanet.com/english2010/health/2011-02/10/c_13725709.htm

- În unele culturi, oamenii cu dizabilități sunt considerați a fi loviți de blestem. Aceștia sunt ascunși de ochii lumii, ignorați, neîngrijiți și uneori chiar lăsați să moară.
- Indivizii cu dizabilități, inclusiv aceia care au probleme de auz sunt mult mai expuși traficării și muncii forțate.
- Articolul 24 din Convenția Internațională a Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități prevede dreptul la educație al acestor persoane și cu toate acestea, 16 milioane de copii cu dizabilități nu frecventează nici o formă de învățământ – un sfert dintre aceștia sunt orbi. Unii consideră că a educa astfel de copii este o risipă de bani. Mai ales fetele sunt excluse.
- Probabilitatea ca femeile cu dizabilități să fie abuzate este de două ori până la de cinci ori mai mare decât în cazul femeilor care nu au nici o formă de dizabilitate, în funcție de locul în care trăiesc – într-o comunitate sau într-o instituție. Probabil ele sunt supuse abuzurilor pe parcursul unor perioade mai lungi de timp și suferă prejudicii mult mai grave.

Abuzul instituțional

În conformitate cu Hesperian Health Guides, câteva exemple de abuz la care sunt supuse femeile din instituții sunt următoarele:

- sunt obligate să întrețină relații sexuale cu personalul, cu îngrijitorii sau cu alți locatari
- sunt bătute, plesnite sau rănite fizic

- sunt sterilizate forțat sau obligate să avorteze
- sunt închise singure în cameră
- sunt îmbăiate în apă înghețată sau li se fac dușuri reci, ca formă de pedeapsă
- li se administrează medicamente (tranchilizante) în mod forțat
- sunt obligate să se dezbrace până la piele de față cu alți oameni
- sunt forțate să privească în timp ce alte persoane sunt supuse abuzurilor sau rănite
- sunt legate de pat sau imobilizate

Acasă

Chiar și în propriile lor cămine, persoanele cu dizabilități pot fi expuse unor abuzuri sub forma neglijării, cum ar fi neacordarea de hrană sau de îngrijire, abuzurile fizice sau sexuale, tratarea cu duritate, oferirea de medicație în doze prea mari; abuzul psihologic prin intimidare verbală și amenințări, privarea emoțională și izolarea. Ele pot fi victime ale exploatarei financiare sau ale altor moduri injuste de utilizare a resurselor. [Disabled Women's Network Ontario]

Sterilizarea

Femeile cu dizabilități sunt în mod special vulnerabile când vine vorba de sterilizări forțate, în urma cărora pacientele nu vor mai fi

capabile de reproducere. Aceste operații chirurgicale se pot iniția sub auspiciile tratamentelor medicale legitime care li se acordă, chi-purile, femeilor „spre binele lor”. Sterilizarea, însă, este o procedură medicală ireversibilă, care are efecte fizice și psihologice profunde.³ Eugenia are ca scop îmbunătățirea calității populației dintr-o societate prin suprimarea posibilității de reproducere a oamenilor considerați ca fiind deficițari din punct de vedere fizic sau mental. Practica a fost pe larg răspândită în perioada Celui de-al Doilea Război Mondial, mai ales în țările din **nordul Europei**. În unele țări, cum ar fi **Suedia** și **Canada**, această măsură a fost aplicată până în anii 1970.⁴ Evenimente de acest fel de dată mai recentă au avut loc în **India**, unde câteva femei, cu vârste cuprinse între 18 și 35 de ani și având probleme psihice grave, au fost supuse unor operații de histerectomie în cadrul spitalului Sassoon din orașul Pune, în anul 1994, măsură luată din pricină că femeile nu-și puteau întreține igiena în perioada menstruației și personalul spitalului a considerat că îngrijirile suplimentare sunt o risipă de resurse și de timp.⁵ În **Australia**, ca și în multe alte țări, părinții fetelor cu dizabilități pot solicita hotărâri judecătorești care să permită sterilizarea involuntară a copilului lor, chiar și în cazul fetelor de 11 ani, așa cum s-a întâmplat în 2013.⁶ Nu se știe câte astfel de încălcări ale drepturilor omului trec neobservate pe tot cuprinsul lumii.

Femeile cu probleme mentale sunt expuse, în mod disproporționat în comparație cu bărbații, la o serie de factori de risc ce includ violența bazată pe gen, dezavantaje socio-economice, venituri mici și discriminare financiară, statut social inferior. [Organizația Mondială a Sănătății]

3 <http://www.hrw.org/news/2011/11/10/sterilization-women-and-girls-disabilities>

4 http://en.wikipedia.org/wiki/Compulsory_sterilization

5 <http://infochangeindia.org/disabilities/backgrounder/protecting-women-with-disabilities-from-violence.html>

6 <http://www.hrw.org/news/2013/04/16/protect-rights-women-girls-disabilities>

Pericol triplu pentru femei

În țări în care nașterea de fete nu este foarte bine primită și unde feticidul feminin este de necontrolat, cum ar fi India, fetițelor cu dizabilități – sau femeilor adulte – nu le rămâne decât să se aștepte să fie tratate cu atât mai multă neglijență și dispreț. Un studiu întreprins de grupul CREA, care militează pentru drepturile femeilor din India, Bangladesh și Nepal, a arătat că femeile cu dizabilități se confruntă cu tratamente discriminatorii constante în cadrul societății.⁷ Proiectul de cercetare „Triple Jeopardy”, lansat în Cambodgia de către agenția australiană AusAID în anul 2013, a ilustrat legătura care există între inegalitatea de gen, dizabilități și sărăcie, factori care conlucrează la amplificarea dezavantajelor care pun presiune pe femeile cu dizabilități.⁸ În Africa, unde există mitul potrivit căruia, dacă ești bărbat seropozitiv, trebuie să întreții relații sexuale cu o fată virgină pentru a te vindeca, femeile și fetele cu dizabilități sunt ținta violurilor din cauză că se presupune că ar fi asexuale, deci virgine.⁹

Femeile cu dizabilități fizice și psihice fac parte dintr-unul din grupurile cele mai discriminate și mai expuse riscului din societatea umană în ansamblu, fiind deseori tratate ca „asexuale” sau chiar „invizibile”.

Convenția pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități sub egida Națiunilor Unite a fost primul tratat privind drepturile omului din secolul al XXI-lea. Implementarea lui a început în 2008 și a reafirmat drepturile persoanelor cu dizabilități, semnalând încă un pas major făcut de acest grup către statutul de cetățeni cu drepturi depline. Până în prezent, 155 de națiuni membre au semnat acest tratat.

7 <http://web.creaworld.org/files/cmnr.pdf>

8 <http://www.ausaid.gov.au/HotTopics/Pages/Display.aspx?QID=1035>

9 http://www.stopvaw.org/women_with_disabilities

CE POȚI FACE TU:

În 3 decembrie este Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități. Fă din aceasta o zi în care biserica sau anturajul din care faci parte să-și concentreze atenția asupra persoanelor cu dizabilități marginalizate din comunitatea ta și să le vină în ajutor prin diverse inițiative. Încercă să inițiezi un proiect pentru strângere de fonduri în scopul ajutării persoanele cu dizabilități din țara ta sau de peste graniță.

*„Ocara îmi rupe inima și sunt bolnav; aștept să-i fie
cuiva milă de mine, dar degeaba; aștept mângâietori
și nu găsesc niciunul”*

Psalmul 69:20.

6

Violența domestică*

În zilele noastre, violența domestică este forma cea mai răspândită de abuz la care sunt supuse femeile și copiii din întreaga lume. În Anglia, de două ori pe săptămână o femeie este ucisă de către partenerul său sau de către „fostul partener”, în timp ce în Guatemala mor din această cauză două femei pe zi, iar în Ucraina una la fiecare 35 de minute. Una din 4 femei va avea de suportat forme de violență domestică o dată în viață. Doar 44 de țări protejează femeile în mod specific împotriva violenței domestice.

S.U.A.: Potrivit U.S Surgeon General, agresiunea fizică este cauza celor mai multe cazuri de rănire a femeilor cu vârste cuprinse între 15 și 44 de ani de pe teritoriul S.U.A.: mai multe decât cele cauzate de tâlhărie, accidente rutiere și viol la un loc. O dată la fiecare nouă secunde o femeie este atacată și bătută. Violența aplicată de partenerul intim cauzează 16.800 de omucideri anual și provoacă daune de 5,8 miliarde de dolari din banii publici. 3,3 milioane de copii din S.U.A. suferă astfel de abuzuri în fiecare an și se estimează că 10 milioane de copii sunt martorii unor episoade de violență domestică. [National Coalition Against Domestic Violence – Coaliția Națională împotriva Violenței Domestice]

Marea Britanie: Peste 1,2 milioane de femei din această țară au avut de suferit de pe urma violențe domestice în 2012, susține Home Office [*departament guvernamental responsabil de bunăstarea socială – n.tr.*]. Experții sunt convinși că în realitate numărul acestor evenimente se apropie mai degrabă de 13 milioane, de vreme ce marea majoritate a cazurilor rămân neraportate. 7 din 10 femei fără adăpost de pe teritoriul britanic declară că se găsesc în această situație pentru că au vrut să scape de bătăile la care le su-puneau partenerii de viață.¹ Femeile cu dizabilități sunt de două ori mai expuse la abuzurile domestice, iar femeile căsătorite cu bărbați musulmani au mai multe șanse să moară de mâna soțului lor decât oricare alte femei din Marea Britanie. Serviciile de criminalistică ale Coroanei au avertizat că numărul tot mai mare de tribunale Sharia de pe teritoriul Angliei pun femeile în situații de risc din cauza so-ților violenți. Deciziile acestor tribunale sunt deseori în contradicție cu legislația din Marea Britanie și există dovezi care arată că în multe cazuri, violența domestică a fost trecută cu vederea.²

Musulmanii care au mai multe soții le pot aduce cu ei pe teri-toriu englezesc atunci când emigrează și un număr tot mai mare de musulmani britanici își iau o a doua sau o a treia soție, deși poligamia este ilegală. În ochii sistemului de protecție socială, aceste soții sunt mame singure, așa încât mai multe „familii” întemeiate de același bărbat pot să ridice pretenții pentru a primi ajutor social. Asistenții sociali estimează că cel puțin 20.000 de familii au nuclee parentale bigame sau poligame.

Suedia: Investigatori ai televiziunii de stat aflați sub acoperire au descoperit în 2012 că 8 din 10 moschei de pe teritoriul suedez

1 <http://www.wlv.ac.uk/default.aspx?page=33020>

2 <http://www.telegraph.co.uk/news/religion/9976822/Sharia-courts-putting-women-at-risk-CPS-warns.html>

le învățau pe femei să nu raporteze abuzurile pe care le suferă din partea soților și că poligamia este uneori acceptată.

Italia: Atât de multe femei mor ucise de partenerii lor sau de partenerii din relații anterioare, încât în presă a început să apară un cuvânt nou care desemnează astfel de crime: *femminicidio*, adică omucideri determinate de genul victimei sau *femicid*. În majoritatea cazurilor, scenariul e același: femeia se decide să-și părăsească partenerul (soț sau prieten) și acesta îi ia viața. Potrivit celor raportate de adăpost pentru femei abuzate din Florența, *la fiecare două zile câte o femeie este ucisă prin acte de violență domestică*. În 2013, Guvernul italian a votat în unanimitate acceptarea Convenției Consiliului European pentru „prevenția și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.”

AMERICA LATINĂ ȘI CARAIBE

Acest areal geografic prezintă cele mai înalte rate de abuz din lume, fiind afectate 35–45% dintre femeile care trăiesc aici. Aceasta se datorează culturii *machismului* [*de la cuvântul macho – n.tr.*], care promovează superioritatea bărbatului și care îi permite dominația asupra femeii. Tribunalele din mai multe țări ezită să se pronunțe în cazurile de violență domestică pentru că o consideră o chestiune ce ține de viața privată și nu de jurisdicția lor.

În **Bolivia** se întâlnesc cele mai multe cazuri de violență domestică din America de Sud, după cum o arată datele culese de Națiunile Unite în anul 2011. În 2013, Congresul bolivian a introdus o nouă lege pentru protejarea femeilor.³

3 <http://csis.org/publication/latin-america-women-still-confront-violence>

Guatemala ocupă al treilea loc în lume în ce privește numărul cazurilor de ucidere a femeilor, foarte des ucigașul fiind partenerul intim al victimei. Puțini dintre făptași sunt judecați vreodată și condamnați.⁴

Columbia: Datele oficiale arată că în 2011, 42 de femei au fost victime ale atacurilor cu substanțe acide. În 2012, acest număr a crescut de 5 ori, raportându-se 150 de atacuri cu acid. Guvernul cheltuiește 74 de milioane de dolari pe an pentru a acorda sprijin femeilor abuzate. 70% dintre cazuri nu sunt raportate.⁵

Legile din **Mexic** nu le protejează pe fete și pe femei în mod corespunzător; bătaia aplicată femeilor sau copiilor nu se consideră a fi un delict, iar 90 % dintre femeile abuzate nu raportează autorităților situația cu care se confruntă.

În Sao Paulo, **Brazilia** la fiecare 15 secunde o femeie trece printr-o formă de abuz.⁶

AFRICA

Swaziland: Se presupune că femeile din această țară africană nu scot o vorbă când sunt abuzate. De fapt, termenul din limba swati pentru „soție” înseamnă *persoana care moare fără să vorbească despre suferințele ei*. Swaziland nu are o legislație specifică prin care violența domestică să fie incriminată; abia în ultimul timp a început să propună legi împotriva delictelor sexuale și să condamne cazurile de viol.

4 Ibidem.

5 Ibidem.

6 <http://saynotoviolence.org/issue/facts-and-figures>

Ghana: În anul 2012, aproape 10.000 de cazuri de violență au fost raportate la Unitatea de Sprijin în caz de Violență Domestică din Ghana.

Uganda: Un raport publicat pe website-ul UNHCR [United Nations High Commissioner for Refugees, n.tr.] care citează date din mai multe surse a revelat faptul că 60% dintre bărbații din Uganda și 70 % dintre femei tolerează ideea de soție bătută de bărbatul ei, dacă femeia, de exemplu, arde mâncarea sau refuză relațiile sexuale. Chiar dacă Uganda a adoptat în sfârșit o lege a violenței domestice, în 2013 aceasta nu fusese încă aplicată. Aici violul marital nu constituie infracțiune.

Africa de Sud: Conform statisticilor efectuate pe durata unui an în cadrul poliției Africii de Sud și făcute publice în 2012, șapte femei au fost ucise zilnic. S-a mai estimat și că o dată la 17 secunde o femeie este violată și un copil o dată la trei minute, fapt prin care Africa de Sud s-a ales cu sinistrul titlu de capitală a violului conform unor declarații făcute de Interpol. Cu toate acestea, sub 1 % dintre violuri sunt raportate poliției. [allafrica.com]

ASIA

Japonia: Violența domestică a fost unul din mijloacele de persuasiune folosite în viața maritală de atâta vreme, încât a ajuns să fie considerată o practică firească în viața de cuplu – iar situația se înrăutățește. Unele voci dau vina pe recesiunea economică pentru violența cotidiană care pune în pericol nu doar viețile femeilor, ci și pe cele ale copiilor și bătrânilor. Statisticile nu au cum să fie exacte atâta vreme cât 9 din 10 victime nu pot sau nu doresc (din cauza fricii sau rușinii) să ceară ajutorul celorlalți. Numărul adăposturilor pentru femeile agresate a crescut, dar continuă să fie insuficiente.

India: Datele strânse de grupurile ce militează pentru drepturile femeilor⁷ arată următoarele: la fiecare 43 de minute, o femeie este răpită; la fiecare 75 de minute, una este ucisă din pricina chestiunilor legate de zestre; la fiecare 34 de minute o femeie este violată; la fiecare 33 de minute are loc un act de cruzime și la fiecare 7 minute se produc alte acte penale ale căror victime sunt tot femeile. Din 15 milioane de fete născute anual, doar 25% vor ajunge până la a cincisprezecea aniversare. În 2006 a intrat în vigoare legea pentru protecția femeilor împotriva violenței domestice, însă implementarea ei nu este întotdeauna luată în serios. Numărul incidentelor de abuz denunțate a crescut cu 6,5% în 2012 față de anul precedent.⁸ UNICEF a declarat în 2012 că 52% dintre adolescențele indiene și 57% dintre adolescenți consideră că este justificat ca un bărbat să-și bată nevasta. Agenția responsabilă la nivel național cu procesarea faptelor penale afirmă că s-a înregistrat o creștere cu 7,1% din 2010 până în 2011 în ceea ce privește faptele penale cărora le-au căzut victime femeile. Cel mai mult s-au înmulțit cazurile care cad sub incidența legii care interzice practica sumei de zestre (până la 27,7%), urmate de cazuri de răpire (19,4%) și de viol (9,2%) [A se vedea „Statistici vitale: miresele în situații de risc]

Bangladesh: Cel puțin 174.691 de femei din această țară au fost victime ale violenței domestice, ale atacurilor cu acid, ale răpirilor, ale crimelor, ale traficului și ale violențelor cauzate de problema zestre, între 2001 și 2012, după cum apare scris într-un raport al poliției autohtone. Torturile fizice și psihice la care sunt supuse femeile sunt dovedite și de faptul că suicidul este una dintre cauzele principale de deces în rândul femeilor din această țară. Mai mult, în conformitate cu Raportul Națiunilor Unite cu Privire

7 <http://www.infochangeindia.org/women/news/one-rape-every-half-hour-in-india-a-dowry-death-every-75-minutes.html>; <http://www.indianchild.com/girlchild/rights-of-girl-child.htm>

8 <http://in.reuters.com/article/2013/06/14/india-rape-women-2012-report-idINDEE95D0B920130614>

Egipt: Un articol din codul penal egiptean stipulează că dacă o femeie este bătută de soțul ei „cu bune intenții”, atunci nu se i pot aplica pedepse bărbatului.

Liban: Un comitet de membri parlamentari căruia în 2012 i s-a prezentat un nou proiect de lege care să protejeze femeile împotriva violenței domestice, a eliminat de pe lista delictelor violul marital, precum și abuzul psihologic și economic. Un membru al acestui comitet a declarat că nu există viol marital, deși în fiecare an se denunță sute de astfel de cazuri.

Arabia Saudită: Violul și violența domestică sunt probleme larg răspândite și nu există nici o cale de a despăgubi femeile pentru această nedreptate.

Turcia: Un studiu din anul 2011 a dovedit că 42% dintre femeile din această țară au experimentat la un moment dat forme de abuz sexual și fizic.

Emiratele Arabe Unite: Codul penal le dă bărbaților dreptul legal de a-și disciplina soțiile și copiii și Curtea Federală Supremă susține dreptul soțului de a-și „pedepsi” soția și copiii prin forme de abuz fizic.

Yemen: La ora actuală, nu există legi care să acopere problema violului marital.

Pakistan: În 2012, Senatul a adoptat un proiect de lege care face din actele de violență domestică aplicate femeilor și copiilor o faptă penală. Înainte de această măsură, un bărbat care-și agresa fizic soția și copiii nu putea fi arestat pentru că se considera că fapta lui ține de sfera privată. Dacă va fi aplicat, acest proiect de

lege ar reprezenta un mare pas înainte. Cu toate acestea, indifeerența poliției continuă să reprezinte un obstacol.

Comisia pentru Drepturile Omului din Pakistan afirmă că „*un viol are loc la fiecare 2 ore, iar un viol cu atacatori multipli, o dată la 8 ore. Una din 12.500 de femei are parte de experiența violului.*” La fel stau lucrurile și în cazul unui mare număr de copii în fiecare an, dintre care aproape toți sunt de religie creștină, hindusă sau fac parte din alte minorități religioase [cf. Societății pentru Protecția Drepturilor Copilului.]

- Conform Ordonanței Hudood din 1979, care pedepsește adulterul și violul, legea înceta să mai criminalizeze violul (definit anterior ca act sexual – consimțit sau nu – cu o fată sub 14 ani). În plus, conceptul legal de viol în cadrul relației de căsătorie a dispărut. Prevederile despre violul marital sunt încă valabile, deși proiectul de lege pentru protecția femeilor a fost adoptat în 2006 pentru a amenda Ordonanța Hudood. Proiectul de lege le permite judecătorilor să judece cazurile de viol sub incidența dreptului civil mai degrabă decât sub legea Sharia (legea islamică religioasă), cu obligația existenței a patru martori.

Marea majoritate a polițiștilor, doctorilor și procurorilor din Pakistan tind nu doar să trateze fără încredere femeile care denunță un viol, dar și să le nesocotească. Se cunosc cazuri în care în care poliția le amenință și le intimidează pe victime și primesc mită din partea bărbaților acuzați.

Un avocat a declarat deschis: „*Nu cred în cazurile de viol. Este mereu vorba de consimțământ acolo. Dacă violul există, atunci se petrece în doar 1% dintre cazuri.*” De fapt, femeia care intențează

proces împotriva unui bărbat se află la rândul ei în pericolul de a fi acuzată de adulter sau de prostituție dacă nu poate demonstra contrariul. Cu alte cuvinte, victima însăși este considerată vinovată până la probe contrarii. Activiștii pentru drepturile omului afirmă că aproximativ jumătate dintre femeile care au raportat un viol au fost acuzate de adulter fără nici o dovadă substanțială și zac în închisoare. Chiar dacă dreptul civil le achită de vină, ele pot să cadă sub incidența „crimelor de onoare” înfăptuite de către ceilalți membri ai propriei lor familii, care își consideră onoarea pătată. În satele tradiționale, *fetele sau femeile care rămân însărcinate nelegitim în urma molestării pot fi ucise cu pietre.*

Pakistanul nu are o legislație care să se adreseze specific problemei violenței domestice. Abuzul care se petrece în interiorul căminului familial are cele mai mari șanse să fie trecut cu vederea în chip de chestiune privată. Cazurile rare care ajung totuși înaintea judecătorilor sunt cel mai adesea soluționate printr-un aranjament financiar (bani de sânge) sau prin dreptul la răzbunare.

- Procentajul femeilor cu vârste cuprinse între 15 și 49 de ani, care cred că soțul sau partenerul lor este îndreptățit să le lovească sau să le bată în anumite circumstanțe¹⁰ este următorul:

– Afganistan și Iordania	90%
– Mali	87%
– Guineea și Timo-Leste	86%
– Laos	81%
– Republica Centrafricană	80%
– Sudanul de Sud	79%
– Somalia și Republica Democrată din Congo	76%
– Gambia	75%

¹⁰ http://www.childinfo.org/attitudes_data.php

– Tadjikistan	74%
– Sierra Leone și Burundi	73%
– Niger, Tuvalu și Uzbekistan	70%
– Algeria și Bhutan	68%

CE POȚI FACE TU:

Ziua de 25 noiembrie a fost desemnată de către Națiunile Unite ca fiind Ziua Internațională a Eliminării Violenței Împotriva Femeilor. Explorează resursele disponibile în Anexa 2 a cărții de față și oferă sprijin asociațiilor care luptă pentru eradicarea violenței bazate pe gen.

*Vezi și „Statistici vitale: Crimele de onoare”

7

Educația

Două treimi din cele 774 de milioane de analfabeți din întreaga lume sunt femei. Din cele 72 de milioane de copii care cresc fără să aibă parte de educație, 43 de milioane sunt fete. Mai puțin de o treime din toate fetele ajung să se înscrie la liceu.¹

FACTORI PRINCIPALI AI ANALFABETISMULUI

Sărăcia: Există slabe șanse ca familiile care se află la limita subzistenței să considere școlarizarea o prioritate. Copiii cu dizabilități, copiii strămutați, copiii proveniți din familii de imigranți și cei care trăiesc în zone de conflict sau în zone post-dezastru sunt și ei foarte dezavantajați. Sărăcia îi conduce deseori pe băieți la munca forțată și pe fete la căsătorii timpurii.

Mai multe limbi: Majoritatea oamenilor analfabeți trăiesc în cadrul unor națiuni în care se vorbesc uneori chiar sute de limbi. Unele limbi minoritare, băștinașe sau unele dialecte nu au un alfabet scris sau au foarte puține materiale tipărite.

Discriminarea pe bază de gen: Această discriminare se face încă simțită mai ales în societățile patriarhale. În Statele Arabe,

¹ <http://dayofthegirl.org/girls-issues/>

Asia centrală, de vest și de sud, de tratament privilegiat se bucură în mod tradițional persoanele de gen masculin. Fetelor le este scris să se căsătorească sau să muncească tot restul vieții pentru familia de proveniență, în timp ce băieții vor avea acces la educație.² Fiii sunt văzuți ca o „investiție pe termen lung”, întrucât se presupune că vor avea grijă de părinții în vârstă. Lumea mai are drum lung de parcurs până la atingerea obiectivelor internaționale de dezvoltare stabilite de către Națiunile Unite în 2015 cu privire la educația primară universală, pentru băieți și pentru fete deopotrivă.

Speranța de viață a școlarizării persoanelor de gen feminin*

Țările în care media anilor de școlarizare în rândul fetelor este cea mai scăzută:

- Somalia (2 ani)
- Eritreea (4 ani)
- Republica Centrafricană, Ciad, Coasta de Fildeș, Djibouti și Niger (5 ani).

Țări în care media este cea mai ridicată:

- Australia (21 de ani)
- Islanda și Noua Zeelandă (20 de ani)
- Cuba (19 ani)
- și Danemarca, Finlanda, Irlanda, Norvegia și Slovenia (18 ani)

*Sursa: *World Fact Book*, 2013.

Ratele de alfabetizare a femeilor*

Țările cu cele mai scăzute niveluri de educație în rândul femeilor:

- Afganistan (12,6%)
- Niger (15,1%), Burkina Faso (15,2%)
- Sudanul de Sud (16%)

Țările cu cele mai ridicate niveluri educaționale:

- Andorra, Finlanda, Groenlanda, Liechtenstein, Luxemburg (100%)
- Azerbaidjan, Barbados, Lituania (99,7%)
- Armenia (99,4%)
- Belgia, Bermude, Islanda, Irlanda, Japonia, Coreea de Nord, Monaco, Olanda, Noua Zeelandă, Statele Unite (99%)

*Sursa: World Fact Book, 2013

ASIA: *Numai aproximativ jumătate* dintre femeile de peste 15 ani știu să scrie și să citească. O treime dintre fetele din India nu termină școala primară. Majoritatea familiilor încă nu pot accepta ideea unei femei angajate altundeva decât în domeniile profesionale dominate de prezența feminină, cum ar fi învățământul sau sistemul de sănătate. Mamele din mediul urban sau membre ale clasei de mijloc sunt tot mai conștiente de faptul că fiicele lor vor avea o șansă mai mare de a intra pe piața muncii, dacă au acces la educație.

Pakistan: În zonele tribale situate la frontiera de nord-vest a Pakistanului, zone aflate sub regim federal, analfabetismul în rândul populației feminine se ridică la 96%. Talibanii au distrus sute

de școli și au amenințat familiile strămutate cu violența în cazul în care acestea se decid să-și trimită fetele la școală.³ În 2012, vestea despre o tânără pakistaneză în vârstă de 14 ani din Valea Swat care a fost împușcată în cap după ce-i sfidase pe talibani pentru că voia să meargă la școală, s-a răspândit în întreaga lume. Malala Yousafzai a fost transportată cu avionul în Marea Britanie unde operațiile de refacere a cutiei craniene i-au salvat viața. A rămas aici ca să-și continue educația. În 2013, Shahnaz Nazli, o profesoară în vârstă de 41 de ani care, împreună cu copilul ei se îndrepta către locul de muncă (o școală pentru fete), a fost împușcată letal. Guvernul pakistanez a decis abia acum, pentru prima dată, să legitimizeze obligativitatea învățământului gratuit și să furnizeze burse pentru 3 milioane de copii.

Afganistan: Numai 6% dintre femeile peste 25 de ani au avut parte de educație formală. Influența talibanilor crește din nou și atacurile venite din partea grupurilor armate care se opun accesului femeilor la educație continuă să îngreuneze școlarizarea. Unele fete au fost desfigurate prin atacuri cu substanțe acide, iar altora li s-a otrăvit apa de băut.⁴

Turcia: În anul 2012, președintele a aprobat un proiect de lege controversat, prin care vârsta până la care copiii trebuiau să meargă la școală se mărea la 12 ani, însă a permis ca de la 8 ani încolo copiii să poată fi educați acasă. Criticii acestei adăugiri afirmă că aceasta ar putea încuraja căsătoriile la vârste foarte timpurii.

AFRICA: Din cele 22 de țări din toată lumea în care peste jumătate din populație este analfabetă, 15 se află în Africa. Din 54 de țări, în 47 dintre ele fetele au sub 50% șanse de a-și încheia

3 <http://www.brookings.edu/research/opinions/2009/06/11-pakistan-education-winthrop>

4 <http://www.cnn.com/2012/09/26/world/asia/cnnheroes-afghan-schoolgirls>

educația primară. În **Africa Subsahariană**, discrepanța de gen crește semnificativ în cazul continuării școlii în ciclul gimnazial, când sunt înscrise în jur de 6 fete raportat la 10 băieți. În 19 țări, rata absolvirii acestui ciclu de învățământ de către adolescente este de sub 5%.

Somalia: Numai 42% din copiii cu vârsta adecvată pentru ciclul primar sunt înscriși la școală și dintre aceștia, numai 36% sunt fete. 28% dintre fete ajung să-și continue educația în ciclul gimnazial. Numai 15% dintre cadrele didactice sunt femei, majoritatea lor nefiind calificate pentru această meserie. [UNICEF]

Uganda: 85% dintre fete părăsesc școala devreme. [GirlEffect]

ORIENTUL MIJLOCIU: Dintre țările acestei regiuni, cea mai scăzută rată a școlarizării fetelor se înregistrează în **Yemen**, unde numai aproximativ jumătate dintre fete frecventează ciclul primar. Educația nu are aceeași prioritate precum castitatea; școlile mixte și numărul redus al dascălilor femei determină netrimiterrea la școală a multor fete, mai ales în zonele rurale. Căsătoriile timpurii sunt tradiționale.

În **Arabia Saudită:** numai 23% dintre fete au fost înscrise într-o formă de învățământ în anii '80. Totuși, de atunci, procentul fetelor care au avut parte de educație superioară a crescut semnificativ, iar guvernul pune la dispoziție numeroase burse. Notele obținute în cadrul universităților pentru femei din Arabia Saudită sunt mereu mai mari decât cele obținute în cadrul universităților frecventate de bărbați. Li se interzice, însă, în continuare să studieze anumite discipline, cum ar fi jurnalismul, arhitectura sau politehnica și nu pot nici să profeseze în domeniul juridic. 85% sunt angajate în sistemul educațional.

AMERICA LATINĂ: În mare, America Latină s-a descurcat mai bine în ceea ce privește educarea fetelor, dar există încă o serie de neajunsuri majore. De exemplu, potrivit estimărilor făcute de UNESCO, sub o treime dintre femeile din Bolivia știu să scrie și să citească. Mai multe grupuri indigene răspândite prin statele de pe continent sunt ignorate. În plus, pentru că în unele regiuni, pentru munca în mine, la ferme și pe plantațiile de bananieri se folosește forța de muncă a imigranților și a copiilor, prezența la școală atât a băieților, cât și a fetelor este cu atât mai problematică. În ceea ce privește învățământul superior, femeile din culturile patriarhale ale Americii Latine și ale Caraibelor nu sunt încurajate să intre în domeniul politehniciei sau științelor exacte, cu excepția medicinei. Deși fetele au o performanță școlară mai bună decât băieții și multe dintre ele își continuă educația până la niveluri superioare, bărbații au în continuare venituri mai mari, iar violența împotriva femeilor atinge în continuare cote îngrijorătoare.

AMERICA DE NORD: În Statele Unite, un număr surprinzător, adică una din 4 fete nu reușește să termine liceul. Rata abandonului școlar este și mai ridicată în rândul fetelor care aparțin unor grupuri minoritare [National Women's Law Center.] 20% dintre adulții americani sunt analfabeți din punct de vedere funcțional [adică nu se pot folosi de scris sau de citit pentru a împlini nevoi din viața de zi cu zi – n.tr.]. Fetele din **Canada** se dovedesc a fi mult mai dedicate procesului lor educațional decât băieții și tind să renunțe mai greu la școală. Cu toate acestea, 42% dintre adulții canadieni cu vârste cuprinse între 16 și 65 de ani nu stăpânesc cititul și scrisul decât la un nivel inferior.⁵

„Analfabeții funcționali” ai EUROPEI

Un raport UE informează că 1 din 5 copii de 15 ani și încă aproape 75 de milioane de adulți din Europa nu dețin un bagaj minimal de cunoștințe în ceea ce privește cititul și scrisul.⁶ Un raport al *World Literacy Foundation*, publicat în 2012 adaugă faptul că 47% dintre persoanele adulte din Italia depun eforturi semnificative pentru a citi și a scrie; în aceeași situație se află și 1 din 5 adulți din Irlanda și Marea Britanie, 18% dintre locuitorii Belgiei, 16% în Elveția, 14% în Germania și 11% în Olanda. Aceasta ar implica, de pildă, faptul că aceste persoane întâmpină dificultăți când au de completat un formular pentru a participa la un interviu, de citit extras de cont bancar sau etichetele de pe pachetele alimentelor.⁷

În Europa trăiesc între 10 și 12 milioane de **romi**. Peste tot în lume rata școlarizării care se înregistrează în sânul acestei populații este foarte scăzută. UNESCO afirmă că jumătate din copiii romi nu reușesc să aprobe școala primară. Deseori, fetele se căsătoresc extrem de tinere, fapt care le privează de orice oportunități educaționale.

Cum afectează educația creșterea demografică, rata mortalității infantile și veniturile

- Femeile care știu să citească au, în medie, doi copii, în timp ce femeile care nu au avut parte de educație au deseori între 6 și 8 copii.

6 <http://ec.europa.eu/education/literacy/what-eu/high-levelgroup/documents/literacy-report.pdf>

7 <http://www.thesun.co.uk/sol/homepage/news/politics/4226467/Illiterate-BritainScandal-of-one-in-5-adults-battling-to-read-and-write.html>

- Sănătatea unei mame și a copiilor ei este în strânsă corelație cu educația. Pe lângă faptul că au mai puțini copii, femeile care au avut acces la educație sunt mai înclinate să apeleze la serviciile unei clinici și să se întoarcă la spital dacă nu există nici o ameliorare. De fapt, educația este unul din factorii principali care influențează direct mortalitatea copiilor sub 5 ani. Un copil care are o mamă ce poate citi are cu 50% mai multe șanse să depășească pragul vârstei de 5 ani. Pentru fiecare an de școală pe care mama l-a frecventat, probabilitatea ca odrasla să moară la vârsta de bebeluș scade cu 10%.
- Un studiu recent din 63 de țări a arătat că îmbunătățirea educației în rândul femeilor a fost „cel mai mare factor care a contribuit” la *ameliorarea malnutriției* în rândul copiilor.
- Familiile femeilor care au un oarecare nivel de educație tind să aibă condiții mai bune de trai, îmbrăcăminte mai bună, venituri mai mari, apă și igienă. O dată cu dublarea ratei alfabetizării, se dublează și media venitului pe cap de locuitor.⁸
- În țările în curs de dezvoltare, aproximativ **75%** dintre copiii care termină ciclul primar au mame care nu au mers la școală. [UNICEF]

Aproape un miliard de oameni au intrat în secolul al XXI-lea fără ca ei să poată citi o carte sau să-și scrie propriile nume.

8 http://www-01.sil.org/literacy/wom_lit.htm

CE POȚI FACE TU:

Națiunile Unite au stabilit ca data de 11 octombrie 2012 să fie Ziua Internațională a Fetei, ocazie care să atragă atenția asupra căsătoriilor timpurii și asupra faptului că acestea le împiedică pe copile să-și continue educația și să-și atingă adevăratul potențial. Promovați Campania 10x10, o inițiativă internațională care militază pentru îmbunătățirea educației la care să aibă acces fetele din întreaga lume. De asemenea, sprijină și campania Plan-UK „*Because I'm a Girl*” [Pentru că sunt fată] și alte inițiative pe care le găsești în Anexa 2, la tema „Educație”.

Vezi și secțiunea din această carte intitulată „Statistici vitale: căsătoriile timpurii.”

8

Mutilarea organelor genitale

Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, aproximativ 140 de milioane de fete și de femei din întreaga lume trebuie să suporte consecințele mutilării organelor genitale. Alte 6000 de fete sunt expuse zilnic acestui risc.

Practica mutilării organelor genitale feminine (MOGF) este uneori denumită și circumcizia feminină, dar acest termen nu este corect din punct de vedere anatomic și se aplică doar unei proceduri foarte rare. Utilizarea acestui termen sugerează în mod greșit și o analogie cu circumcizia masculină – o procedură care, spre deosebire de MOGF, are o semnificație religioasă și aduce beneficii demonstrate sănătății.

Deși MOGF nu are vreun fundament în Scriptura sau în legea islamică, în zilele noastre una din 5 fete musulmane trăiește într-o comunitate în care se aplică o formă sau alta a acestei practici. Puțini au fost liderii religioși care s-au pronunțat împotriva ei.

Cele mai ridicate rate ale incidenței acestei practici se înregistrează în Africa, unde aceasta apare în 29 de țări, deși în unele

dintre ele este ilegală. Peste jumătate din femeile și fetele câtorva dintre aceste țări au trecut deja prin practica exciziei genitale. Numărul acestora nu se află în scădere.

Ce este, mai exact, MOGF?

Mutilarea organelor genitale feminine se referă la înlăturarea parțială sau totală a acestora din corpul feminin. Există 3 tipuri de astfel de intervenții, cea mai severă fiind infibulația. Se estimează că 15% dintre fetele care suferă practici de mutilare a organelor genitale sunt supuse acestei operații. Ea constă din clitoridectomie (înlăturarea chirurgicală a clitorisului) și excizie (înlăturarea totală a labiei minore, adică a „buzelor” interioare care acoperă vaginul și tăierea labiei majore – „buzele” din exterior) pentru a obține niște suprafețe de carne vie complet expuse. Acestea sunt cusute laolaltă sau unite, așa încât, atunci când se vindecă, să acopere vaginul. Un mic orificiu care să permită evacuarea urinei și a sângelui menstrual este lăsat neacoperit. Unele forme mai puțin convenționale de infibulație înlătură mai puțin țesut și lasă o deschidere mai mare. Marea majoritate a cazurilor de MOGF (85%) de pe continentul african constau fie în clitoridectomie, fie în excizie. Această practică este răspândită și în Orientul Mijlociu: Egipt, Oman, Yemen și Emiratele Arabe Unite. În Djibouti și Republica Centrafricană se estimează că 95% dintre femei suferă infibulația.

Fetele pot fi supuse acestor practici la scurt timp după ce s-au născut și până în timpul primei lor sarcini. Uneori acest ritual este privit ca unul care marchează o vârstă de majorat, însă perioadă aleasă cel mai frecvent pentru a-l îndeplini este între 4 și 8 ani. Persoana care operează poate fi o femeie mai în vârstă sau un bărbier, o moașă, un vrăcî sau un medic competent.

Doar bogații au acces la doctori și la anestezii. Marea majoritate a fetelor nu primesc înainte nici un fel de calmant pentru durere. Acestea sunt pur și simplu imobilizate în timp ce „chirurgul” își face treaba utilizând cioburi de sticlă, capace de conservă, foarfece, lame sau alte obiecte care taie. După excizii, spini sau diverse fire se vor folosi pentru unirea părților care au mai rămas din labiile majore și picioarele fetei vor fi legate unul de celălalt vreme de până la 40 de zile. Uneori se aplică un praf antiseptic, dar cel mai des se recurge la paste ce conțin ierburi, lapte, ouă, cenușă sau bălegar – ingrediente despre care se consideră că grăbesc vindecarea. Uneori fata este transportată într-un loc special amenajat pentru refacere, iar dacă mutilarea s-a desfășurat în cadrul unui ceremonial de inițiere, atunci fetei i se va face parte de învățăturile tradiționale.

De ce MOGF?

În majoritatea societăților în care se practică, MOGF este adânc înrădăcinată în cultură. Fetele care trec prin așa ceva sunt considerate a fi mai pure și mai feminine. Întrucât ele nu vor fi primite în rândul femeilor adulte – și, firește, nici în căsătorie – fără acest ritual, presiunea de a se conforma este enormă. Părinții au convingerea că prin MOGF se micșorează dorințele sexuale ale fetei și astfel castitatea fiicelor lor este protejată – deși mulți sunt cei care cred în mod eronat că în realitate crește fertilitatea! Infibulația este în mod special privită ca salvatoare a onoarei familiei.

Femeile mauritane au înregistrat o victorie în 2012, când clericii și savanții musulmani au proclamat o *fatwa*, adică un decret religios care se pronunța împotriva acestei practici vechi de secole. Aproximativ 72% dintre femeile mauritane au fost supuse practicilor de mutilare. Cifrele sugerează că până la 90% dintre femeile egiptene suferă astfel de practici. În 2008 acestea au fost scoase în afara legii, dar sunt încă foarte frecvent utilizate; ba mai mult,

unii politicieni continuă să se pronunțe în favoarea unei relansări legale a acestei practici.

„Cum putem să ne lăsăm fetele necircumcise?” se întreba un primar dintr-un oraș egiptean. „Guvernul poate să facă ce vrea și noi vom face la fel. Ne vom circumcide cu toții fetele, indiferent ce pedepse ne așteaptă.”

O profesoară de biologie în vârstă de 43 de ani din Sudan a explicat lucrurile în felul următor:

„Ni se spune toată viața că tot felul de lucruri groaznice ni se vor întâmpla dacă nu ne circumcidem. Operația are loc la o vârstă așa de fragedă... nu înțelegi mare lucru din ceea ce s-a întâmplat și problemele care se ivesc mai târziu, când ești femeie, par să nu aibă nici o legătură cu acel eveniment.”

CONSECINȚELE

MOGF nu aduce nici un beneficiu sănătății. Efectele imediate pot include unele simptome ca durere insuportabilă, șoc, hemoragie, infecție cu tetanos sau cu alte bacterii, retenție urinară, plăgi deschise – și chiar deces. Fetele care trec prin asta rămân de multe ori marcate pe viață, atât fizic, cât și psihic. În zilele care urmează efectuării procedurii, rănilor contractează infecții bacteriene grave și dezvoltă abcese. Pe termen lung, infibulația mai poate cauza infecții ale tractului urinar, deteriorări ale rinichilor, pietre, chisturi, obstrucția sângelui menstrual și deci alte infecții, infertilitate.

Încă un pericol care le amenință pe fetele supuse tuturor acestor mutilări este că folosirea repetată a aceluiași instrument (după cum se întâmplă în anumite cazuri) poate fi un factor de răspân-

dire a virusului HIV. Vătămarea greu de vindecat a zonei genitale poate să crească și mai mult riscul de îmbolnăvire cu HIV în urma contactului sexual.

Multe femei relatează că în noaptea nunții, soții lor au fost nevoiți să folosească un cuțit pentru a deschide mai tare orificiul necesar penetrării. După cum e de la sine înțeles, o astfel de chirurgie improvizată nu face decât să lezeze și mai tare sănătatea tinerelor mirese.

Când femeia naște este foarte posibil ca cicatricea rezultată în urma infibulației să se rupă. Zona vaginală a femeilor care au fost supuse acestei practici trebuie deschisă prin tăiere ca să permită nașterea. După fiecare naștere, deschizătura este închisă la loc prin copci.

COMUNITĂȚILE DE IMIGRANȚI DIN TOATĂ LUMEA

Imigranții și refugiații au adus cu ei această practică în drumul lor către occident. În ciuda interzicerii prin lege în majoritatea statelor occidentale, jumătate de milion de fete din Europa sunt încă forțate să se supună acestei proceduri chirurgicale inutile și crude: aproximativ 75.000 de femei în Marea Britanie, 65.000 în Franța, 30.000 în Germania.¹ Mii de alte femei suferă în tăcere în Australia și în Statele Unite. Ca să nu se confrunte cu legea, deseori părinții le duc pe fete înapoi în țara de origine pentru îndeplinirea ritualului.

„Încă am coșmaruri. Niciodată nu am reușit să mă împac cu ideea... am probleme de sănătate care necesită operații chirurgicale. Am o grămadă de cicatrici... va trebui să duc asta cu mine tot restul vieții mele... Dar un lucru știu sigur, nu voi înceta

1 <http://www.desertflowerfoundation.org/en/what-is-fgm/fgm-in-europe-facts/>

niciodată să protestez împotriva MOGF. Trăiesc pentru a le vorbi oamenilor și pentru a fi o voce pentru cele care păstrează tăcerea.” – Mashua, o victimă din Kenya.

Există mai multe grupuri care militează împotriva acestei încălcări ale drepturilor omului atât de răspândite (vezi lista agențiilor din Anexa 2). În unele locuri, însă, apar tot mai multe relatări despre atacuri și amenințări cu moartea la adresa fetelor care îndrăznesc să-și exprime cu voce tare împotrivirea față de mutilarea genitală.

În 2008, Consiliul Mondial al Sănătății a aprobat o rezoluție privind eliminarea practicii de mutilare a organelor genitale feminine și în decembrie 2012, în cadrul Adunării Generale a Națiunilor Unite, s-a adoptat o rezoluție similară. Națiunile au încă un drum lung de parcurs până când această legislație se va aplica cu adevărat.

CE POȚI FACE TU:

În Anexa 2 există o listă cu titlul „MOGF”, unde apar grupuri de inițiativă răspândite în toată lumea care au ca misiune comună eradicarea acestei practici mutilante. Trebuie să ne înrolăm și noi în rândurile lor și să-i îndemnăm pe ceilalți să facă la fel.

„Ascultă-mi rugăciunea, Doamne, și pleacă-Ți urechea la strigătele mele! Căci sunt un străin înaintea Ta, un pribeag, ca toți părinții mei.”

Psalm 39:12

Infanticidul și feticidul feminin

Uciderea deliberată a copiilor de sex feminin, înainte sau după naștere, a fost etichetată drept „cel mai mare holocaust din istorie”.

Cotele la care se ridică decesele survenite în urma uciderilor pe bază de gen de-a lungul istoriei sunt de ordinul sutelor de milioane. Fetițe de numai câteva luni au fost ucise încă de pe vremea Romei antice din cauză că părinții lor preferau băieții. Astăzi, cazurile de feticid feminin se întâlnesc mai ales în centrul, sudul și sud-estul Asiei.

INDIA

În 2011, din populația Indiei „au lipsit” în jur de 3 milioane de fete ca urmare a infanticidului, potrivit raportului *Children in India 2012: A Statistical Appraisal [Copiii din India anului 2012: Un bilanț statistic – n.tr.]*. Faptul că populația prefera fiii a dus la avortul a 12 milioane de fetoși de sex feminin în ultimele trei decenii. [Lancet]

Deseori, nașterea unei fete aduce cu sine vești proaste pentru familiile sărace indiene din cauza zestrei uriașe care va trebui achi-

tată în momentul căsătoriei. Deși obiceiul de a plăti zestre familiei mirelui a fost interzis oficial prin Legea Zestrei din 1961, sistemul funcționează încă foarte activ. Zestrea poate însemna o sumă de câteva ori mai mare decât câștigului anual al capului familiei și poate aduce cu sine falimentul întregii familii. Un fiu, pe de altă parte, va duce mai departe numele familiei și va atrage o zestre care să asigure prosperitatea întregii familii. Prin urmare, părinții pot alege să curme viața unui făt de sex feminin încă înainte ca aceasta să înceapă. În anii '70, dezvoltarea testelor prin care se determină în stadiu prenatal sexul fătului a avut drept consecință o rată foarte ridicată a avorturilor determinate de gen. Se întâmplă ca până și familiile din castele superioare să ia în calcul avortul. Aceste avorturi au fost ilegale în ultimii 20 de ani, dar puțini medici au fost urmăriți în justiție de când s-a implementat această lege. În India funcționează 40.000 de clinici înregistrate dotate cu aparatură cu ultrasunete, dar există multe care nu apar în registrele oficiale. Reclamele lor îndeamnă la efectuarea unei investiții de câteva sute de rupii într-un test care să evidențieze genul, pentru a economisi miile de rupii care ar trebui plătite pentru o viitoare zestre.

Femeile însărcinate care nu-și permit astfel de teste prenatale sunt obligate să aștepte până când copilul se naște pentru a-i putea determina sexul. Fetele nou-născute pot fie să moară prin sufocare sau strangulare, fie vor fi lăsate să moară de foame. Altor bebeluși li se va da, eventual, sare, lapte amestecat cu otravă sau orez uscat, nefiert, care să le perforizeze traheea. Metodele mai moderne sunt concepute în așa fel încât motivul care a declanșat moartea să nu poată fi determinat – provocarea unei diarei severe prin administrarea câtorva stropi de alcool sau înfășurarea pruncului în prosoape reci care să-l îmbolnăvească de pneumonie.

În Rajasthan (nordul Indiei), există sate întregi în care nașterea fetelor nu a mai fost permisă de ani de zile. „Fetele sunt îngropate

în deșert și nimeni din clan nu se gândește să se intereseze de nou-născut sau să-i plângă moartea,” a confirmat un ofițer superior de poliție. În Rajasthan și în alte state dimprejur, raportul numeric dezzechilibrat dintre cele două genuri a adus cu sine creșterea cazurilor de împărțire a aceleiași neveste.

Numai un mic număr de mame au fost închise pe viață în ultimii ani pentru infanticid; alte câteva au fost condamnate la închisoare pe o durată de la câteva luni la 3 ani. Cu toate acestea, decizia e luată de obicei de către soțul sau socrii mamei; aceasta este victimă în aceeași măsură în care este și copilul ei, fără să aibă altă opțiune decât aceea de a se supune și de a suporta consecințele.

Numărul uriaș de cazuri de infanticid din India nu poate decât să ducă la o scădere continuă a numărului de femei raportat la numărul de bărbați. În 2012 era vorba de o medie de 940 de fete la fiecare mie de băieți. Organizația indiană CRY pentru drepturile copilului estimează că în India se nasc anual 12 milioane de fete; totuși, un milion dintre acestea mor până la vârsta de un an.

PAKISTAN

Uciderea nou-născuților de către părinții loviți de sărăcie este tot mai frecventă și în Pakistan. Potrivit afirmațiilor purtătorului de cuvânt al Fundației caritabile Edhi, tot mai multe trupuri neînsuflete de bebeluși sunt culese de pe străzi. „Aș spune că în ultimele decenii s-a înregistrat o creștere cu sută la sută a numărului de cadavre de copii mici pe care le găsim. 9 din 10 sunt fete.” El a adăugat că 1210 de copii au fost găsiți morți în 2010.¹

1 <http://tribune.com.pk/story/105019/infanticide-on-the-rise-in-pakistan-statistics/>

COREEA DE NORD

Potrivit relatărilor venite din partea câtorva dezertori nord coreeni, avortul forțat și infanticidul reprezintă practici obișnuite în lagărele de detenție din Coreea de Nord.

CHINA

China se află pe locul I în lume în ceea ce privește practica uciderii copiilor în funcție de gen. În 2013, Ministerul Sănătății din China a anunțat că în ultimii 40 de ani s-au efectuat 336 de milioane de avorturi. Mai mult, o mare parte din copiii care mor în urma avortului, uciderii instituționalizate sau neglijenței sunt fete.

În China, uciderea copiilor de gen feminin a fost practică cu mult timp înainte de instaurarea Republicii Populare. Până la cum-păna dintre veacuri, deseori fetele nu primeau nici măcar nume. Astăzi, cele care se nasc în zonele rurale încă mai poartă nume ca „Alidi,” „Zhaodi” sau „Yindi” – toate aceste nume înseamnă „adu după tine un frățior”. Fetelor li se mai spune și „viermi de orez” pentru că iau mâncarea care i-ar putea hrăni pe băieți. În cultura chineză, bărbatul poate avea venituri mai mari și tot lui îi revine sarcina ca atunci când părinții sunt bătrâni, să-i îngrijească. Deși cazurile de infanticid pe bază de gen au dispărut în proporții mari între anii '50 și '70, în anii '80 practica a devenit din nou uzuală, după ce guvernul a impus politicile de limitare a numărului de copii dintr-o familie la unul singur. Aceste politici au avut ca efect și o serie de avorturi și sterilizări forțate. Femeile care dau naștere unui copil ilegal pot primi o amendă cu titlu de „taxă compensatorie de povară socială,” care se ridică la 27.000 de dolari. Deși guvernul a scos în afara legii utilizarea aparaturii de ultrasunete în vederea stabilirii sexului fetal, unii medici încă utilizează această tehnică.

În 2013, în câteva provincii chinezești s-a lansat o serie de campanii care prevedeau ca tuturor femeilor aflate la o vârstă la care pot avea copii să li se implanteze sterilet; în caz contrar, dacă aveau deja doi copii, femeile erau forțate să suporte operații de legare a trompelor sau să fie sterilizate. Femeile care se înscriu în timp util primesc anumite recompense; cele care nu o fac vor fi scoase de sub incidența sistemului de protecție socială și copiii lor nu se pot înscrie la școală.²

La fiecare 100 de fete se nasc 120 de băieți, raport care reprezintă cea mai precară proporție dintre cele două sexe din lume. Până în 2020 se estimează că vor fi cu 30 de milioane mai mulți bărbați aflați la vârsta căsătoriei decât femei aflate la aceeași vârstă. Autoritățile se tem că această situație ar putea destabiliza echilibrul socio-economic al țării și ar încuraja comerțul cu femei răpite.

ÎN VEST

Avorturile determinate de sexul copilului nu se limitează la țările asiatice. Această tendință devine tot mai accentuată și în occident. De exemplu, în Suedia, avortul fătului în funcție de sexul acestuia nu este ilegal. În Anglia, miniștrii aflați în funcție în anul 2013 au solicitat guvernului să facă statistici prin care să se analizeze raportul dintre avorturile efectuate și genul fătului, după ce s-a aflat că femeile „din anumite comunități” dădeau naștere unui număr neobișnuit de mare de băieți față de numărul fetelor.³

6 studii care s-au desfășurat în ultimii 4 ani arată că și din **Statele Unite** „au dispărut” mii de fete, multe din cauza avorturilor

2 <http://www.christiannewswire.com/news/6515972254.html>

3 <http://www.christianconcern.com/our-concerns/abortion/mps-urge-government-to-monitor-gender-of-aborted-babies>

determinate de sex, mai ales în rândul imigranților din țările în curs de dezvoltare. Doar trei state au interzis această practică. Legea Nediscriminării Prenatale, care ar fi interzis astfel de avorturi la nivel național, a fost respinsă în 2012.

Canada este singura țară vestică ce nu oferă nici un fel de protecție copiilor nenăscuți. Din 1969 încoace au fost avortați peste 4 milioane de copii; în acest an, alți 100.000 de copii vor fi uciși pe banii contribuabililor. Faptul că în anumite comunități în care trăiesc mulți indieni raportul dintre cele două genuri este anormal, precum și creșterea ratei de efectuare a testelor care să determine genul fătului indică faptul că avorturile în funcție de gen este încă practicat.⁴

CE POȚI FACE TU:

- Națiunile Unite au stabilit ca data de 11 octombrie să fie Ziua Internațională a Fetei, ocazie cu care să fie promovată viața fetelor din toată lumea. Aflați mai multe pe site-ul dayofthegirl.org și aduceți această inițiativă la cunoștința cât mai multor oameni.
- Sprijiniți campanii ca aceea inițiată de Society for the Protection of Unborn Children [Societatea pentru Protecția Copiilor Nenăscuți – n. tr.], Women's Rights Without Frontiers [Drepturile Femeilor dincolo de Frontiere] precum și de campania The 50 Million Missing [Cei 50 de Milioane de Dispăruți]. Adresele site-urilor apar în Anexa 2, la secțiunea „Infanticidul feminin”.

4 http://www.nationalreviewofmedicine.com/issue/2007/09_15/4_policy_politics02_15.html#top

„Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m-ai țesut în pân-tecele mamei mele... când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.”

Psalmul 139: 13-16

Inegalitățile de gen

Statisticile arată clar că în nici o regiune de pe glob femeile și bărbații nu sunt egali din punct de vedere al drepturilor legale, sociale sau economice.

Aceste pagini vor să trateze diferențele care există între bărbați și femei în alte domenii decât cele ale sănătății și educației, care sunt analizate în alte secțiuni.

INDEXUL INEGALITĂȚII DE GEN

Rapoartele Națiunilor Unite privind nivelul de dezvoltare al umanității includ așa-zisul Indice al Inegalității de Gen, care măsoară nivelurile pe care inegalitatea dintre bărbați și femei le atinge în cadrul națiunilor, în domenii ca sănătatea reproductivă, sentimentul puterii [*empowerment*, n.tr.] și participarea pe piața muncii. Studiile cele mai recente au arătat că țările cu cele mai mari diferențe înregistrate între bărbați și femei sunt **Yemen**, urmată de **Afghanistan, Niger, Arabia Saudită, Republica Democrată din Congo, Liberia, Republica Centrafricană și Mali**.

PARTICIPAREA LA VIAȚA POLITICĂ

Femeile continuă să fie slab reprezentate în majoritatea țărilor din lume. O medie de unul din cinci membri ai parlamentelor este femeie la momentul publicării acestei lucrări, Statele Arabe ocupând cele mai joase poziții, urmate de țările din zona Pacificului. Femeile din țările nordice sunt cel mai bine reprezentate. Există tendința ca femeile să fie alese ca miniștri în departamente sociale, mai degrabă decât executive, politice, economice sau legale.

Disparitatea este mult mai evidentă în cazul numărului de femei care candidează pentru funcții administrative la nivel local sau național. În **Armenia**, de pildă, doar nouă femei au fost alese să ocupe postul de primar local sau alte poziții de autoritate comunitară – dintr-un total de 397 de posturi. La alegerile generale din **Kenya**, în anul 2013, mai multe dintre candidate au fost nevoite să se retragă din cursă după ce bărbații care le erau rivali le-au intimidat agresându-le fizic și emoțional.

Femeile din **Pakistan** au fost nevoite să sliđeze amenințările cu moartea venite din partea grupurilor talibane când au candidat la alegerile generale din 2013, iar aceasta în pofida faptului că șansele de reușită erau oricum infime. O instanță constituțională din **Iran** a decis că femeile nu pot candida pentru alegerile prezidențiale.

În 2013, din 189 de posturi de conducere, femeile au ocupat doar 17 dintre cele mai înalte funcții ale statului.

În pofida șanselor extrem de mici și a culturii predominante care promovează figura *machoului*, femeile din America Latină reușesc să urce în ierarhia politică, aici întâlnindu-se mai multe femei șefi de stat decât în oricare altă zonă.

VENITURI ȘI OPORTUNITĂȚI DE ANGAJARE

„Femeile constituie două treimi din forța de muncă din întreaga lume și totuși câștigă doar 0.1% din întregul venit, deținând totodată doar 1% din toate bunurile.” – Barber B. Conable Jr., fost președinte al Băncii Mondiale.

- Salariile nominale pe care le primesc femeile sunt în medie cu 17 procente mai mici decât ale bărbaților. [UNIFEM]
- Există o legătură directă între dezvoltarea economică și participarea intensă a femeilor pe piața muncii. Se estimează că dacă rata salarizării femeilor ar ajunge la fel de mare ca în cazul bărbaților, PIB-ul Statelor Unite ar fi cu 9% mai mare, cel din zonele care au moneda euro ar fi cu 13% mai mare, iar Japonia ar adăuga la acest buget 16 procente. [ESCAP]
- În **Statele Arabe**, doar 28% dintre femei fac parte din forța de muncă. [Banca Mondială]
- În **Statele Unite**, un studiu al celor 400 dintre cele mai mari companii din California a arătat că bărbații ocupă în continuare nouă din zece cele mai bine plătite poziții de conducere.¹ În 2012 raportul dintre veniturile medii obținute săptămânal de către femei față de bărbați angajați cu normă întreagă a fost de 80,9 %, evidențiind o scădere cu peste 1% față de anul 2011, când raportul era de 82,2%. Asta înseamnă o diferență de 19,1% între veniturile obținute de către femei și de către bărbați în anul 2012. Veniturile săptămânale obținute de către femei în 2012 au fost de 691 de dolari, ușor mai mici decât

¹ <http://gsm.ucdavis.edu/innovator-article/glass-ceiling>

în 2011. Câștigurile săptămânale obținute de bărbați au fost de 854 de dolari, ușor mai mari decât cu un an în urmă. [Institutul Women's Policy Research]

- **America Latină și Caraibe:** Femeile cu mai multă educație decât bărbații sunt angajate tot pe posturi care sunt plătite mai slab, în domenii precum cel educațional, sanitar sau sectorul de servicii. Discrepanțele dintre veniturile obținute în ultimii ani au scăzut, dar într-un ritm lent. În **Mexic**, femeile angajate dedică săptămânal, după muncă, alte 33 de ore din timpul lor pentru treburile gospodărești, în timp ce contribuția săptămânală a bărbaților este de șase ore. [UNDP]²
- Femeile alcătuiesc în jur de 60%-80% din forța de muncă a lumii a treia angajată în manufacturarea produselor destinate exportului, însă criza economică le amenință cu șomajul pe 22 de milioane dintre ele. Acolo unde se operează reduceri de personal, femeile vor fi primele de pe lista concedierilor.

INEGALITĂȚILE DIN LUMEA ISLAMICĂ

După cum arată Indexul de inegalitate pus la punct de Națiunile Unite (vezi mai sus), unele dintre cele mai mari discrepanțe dintre statutele celor două genuri se înregistrează în lumea islamică. Un raport recent privind problema violenței determinate de gen, raport scris de către Institutul U.S. Hudson for the World Watch List, descrie faptul că lipsa profundă de egalitate dintre femei și bărbați în statele islamice face ca femeile din aceste

2 <http://www.iadb.org/en/news/webstories/2012-10-15/wage-gap-between-men-and-women,10155.html>

societăți să fie un grup vulnerabil din punct de vedere structural față de violența și de discriminarea sistematică din viețile lor de zi cu zi.³

Adulterul și alte probleme morale

- Legea **iraniană** prevede că: „*Uciderea cu pietre a unui bărbat sau a unei femei care a comis adulter va fi înfăptuită în timp ce ambii sunt îngropați într-o groapă adâncă și acoperiți cu pământ – el până la talie și ea până deasupra pieptului.*” Conform legii islamice, dacă reușești să scapi în acel moment și să fugi, ți se dă drumul și ești liber. Firește, nici o femeie nu poate scăpa dacă este îngropată aproape până la gât!
- Pe vremea președintelui Qaddafi al **Libiei**, fetele și femeile care au supraviețuit unor atacuri sexuale sau care erau suspectate de crime morale erau închise în centre de „reabilitare socială.” Acestea erau, de fapt, niște închisori din care nu putea scăpa decât dacă se ivea un bărbat care să vrea s-o ia de soție sau dacă familia ei era dispusă să o primească înapoi.
- Legea din **Emiratele Arabe Unite (EAU)** nu oferă nici un fel de compensație pentru victimele violului. Peste 50% dintre femeile rezidente în Emirate care au răspuns întrebărilor puse în cadrul unui studiu au declarat că nu ar anunța niciodată poliția în caz de viol pentru că victima ar fi cea care va fi amenințată sau pedepsită pe motiv că a întreținut raporturi sexuale premaritale. Atacul în sine nu a fost niciodată investigat cum trebuie.

3 <http://www.worldwatchmonitor.org/research/2533678>

- În **Kuweit**, atât bărbatul, cât și femeia care comit adulter sunt pedepsiți cu un an sau doi de închisoare. Totuși, bărbații primesc această pedeapsă doar dacă acționează în cunoștință de cauză cu privire la starea civilă a femeii, în timp ce femeile sunt închise chiar și dacă nu sunt la curent cu astfel de informații în ceea ce-i privește pe partenerii lor.
- 600 de femei și fete din **Afganistan** au fost închise pentru „crime morale” în anul 2013, cu 50% mai multe decât în urmă cu un an și jumătate. Aceste crime implică de cele mai multe ori fuga de acasă din cauza căsătoriilor forțate – care sunt, de altfel, ilegale și cărora le cad victime tinere sub 16 ani – sau din cauza abuzurilor domestice care includ bătăi, înjunghieri, ardere, violuri, prostituție forțată, răpiri și amenințări cu „uciderile de onoare”. Practic, nici unul dintre aceste cazuri nu a dus măcar la o investigație a abuzului, să nu mai vorbim de o aducere în instanță sau de pedeapsă. „Fuga de acasă” sau părăsirea locuinței fără permisiune nu reprezintă o crimă conform codului penal afgan, în schimb Curtea Supremă și-a instruit judecătorii să le trateze pe fetele și pe femeile care pleacă de acasă drept infractoare.⁴
- În anul 2012, în **Somalia**, Amnesty International și presa locală au raportat că miliția islamistă a acuzat de adulter o copilă de 13 ani, după ce aceasta le-a spus autorităților că trei bărbați o violaseră. A fost ucisă cu pietre de către zeci de oameni, într-un stadion ticsit cu o mie de persoane.⁵

4 <http://www.hrw.org/news/2013/05/21/afghanistan-surge-women-jailed-moral-crimes>

5 http://www.huffingtonpost.com/2008/11/02/13yearold-rape-victimsto_n_140242.html

Drepturile de custodie

- În **Bahrain**, unde legislația care reglementează problemele familiale nu este sistematizată, judecătorii au puterea absolută de a le nega femeilor custodia propriilor lor copii, pentru cele mai arbitrare motive. Femeile care au fost suficient de curajoase încât să facă dezvăluiri publice și să confrunte aceste abuzuri în 2013, au fost date în judecată pentru defăimare de către 11 judecători ce aparțineau jurisdicției problemelor domestice.⁶
- În **Yemen**, custodia copiilor tinde să fie acordată soților, de vreme ce aceștia sunt considerați a fi tutorii naturali ai copiilor, în timp ce femeile sunt considerate a fi îngrijitoare care suplinesc nevoile fizice, fără să aibă, însă, și drepturi legale asupra copiilor lor.

Divorțul

- Codul civil **iranian** afirmă prin articolul 1133 faptul că „un bărbat poate oricând să divorțeze de soția lui fără să fie obligat să o anunțe dinainte”.
- În **Liban**, o femeie bătută de soțul ei nu poate să depună cerere de divorț dacă nu dispune de mărturia unui martor ocular. Certificatul medical doveditor nu este suficient.⁷

6 <http://forums.canadiancontent.net/international-politics/61857-womens-rights-middle-east.html>

7 Ibid.

Raiul și iadul:

- *„Căci din fiecare o mie de bărbați, doar unul va merge în iad. În timp ce din fiecare o mie de femei, doar una va putea fi găsită în rai.”*
- Mohamed a zis: *„Mi s-a arătat Focul Iadului și faptul că majoritatea dintre ființele lui sunt femei.”*

Afirmațiile de mai sus sunt *hadith-uri*, zicale care fac parte din tradiție mai degrabă decât din Coran, fiind, însă, respectate ca anecdote despre ceea ce ar fi spus, făcut sau permis profetul. În majoritatea scrierilor, minunățiile paradisului le sunt promise în mare parte bărbaților credincioși. În consecință, multe dintre femeile musulmane trăiesc în permanență sub imperiul fricii de moarte.

Moștenirea

- *„Bărbatului, o parte egală cu cea care s-ar cuveni pentru două femei.”* Acesta e un citat din Coran, Sura 4:11, care indică faptul că fiicei dintr-o familie îi revine de două ori mai puțină avere decât fratelui ei. Când soțul unei femei moare, ea primește doar un sfert din moștenire. Dacă familia are mai multe soții, atunci femeile trebuie să-și împartă sfertul între ele. În **Emiratele Arabe Unite** femeile pot să moștenească doar o treime din cantitatea de bunuri, în timp ce bărbații sunt îndreptățiți să primească două treimi.

Rugăciunea și postul

- Din partea fetelor din **Iran** se așteaptă să poarte *hijab* (îmbrăcăminte islamică specifică) încă de la vârsta de

nouă ani, să se trezească la timp pentru rugăciunea de dimineață și să se abțină de la mâncare sau băutură de la răsărit până la apus cât timp ține Ramadanul. Băieții nu sunt obligați să postească până nu împlinesc 15 ani.

Călătoriile

- Soții din **Egipt** și din **Bahrain** pot să depună la aeroport o cerere oficială prin care să interzică le femeilor lor să plece din țară sub orice motiv. În **Irak, Libia, Iordania, Maroc, Oman** și **Yemen**, femeile căsătorite au nevoie de o aprobare scrisă din partea soților lor ca să poată călători peste graniță și li se poate interzice să călătorească din orice motiv. În **Arabia Saudită** femeile trebuie să obțină permisiunea scrisă din partea celei mai apropiate rude de sex masculin ca să poată ieși din țară sau ca să se poată îmbarca pe mijloace de transport în comun cu care să călătorească între diferite părți ale regatului.⁸ Femeile din această țară nu au voie nici să obțină permise de conducere.

Restricțiile vestimentare și vălurile

Coranul nu cere ca femeile să fie complet învelite sau izolate. Fiecare cultură musulmană are propriile sale coduri vestimentare obligatorii pe care le impune femeilor – de la o simplă eșarfă, la un veșmânt care să le acopere complet din cap până-n picioare, cum sunt cele purtate în Afganistan sau Yemen. Femeile cele mai conservatoare poartă până și mănuși. Interesant este că în ceea ce-i privește pe bărbați, cumpătarea nu este o valoare întocmai esențială, deși profetul Mahomed le-a cerut bărbaților să se acopere „de la buric până la genunchi.” În rândul tuaregilor din Nordul Africii,

8 Ibid.

bărbatul, nu femeia, trebuie să-și acopere fața așa încât dușmanii să nu-și dea seama de gândurile sale. Femeile, spun aceștia, n-au nimic de ascuns! Majoritatea musulmanilor, însă, nu iau în seamă obiceiurile acestor triburi. De altfel, în arabă, „tuareg” înseamnă „părăsit de Dumnezeu.”

- Femeile din **Arabia Saudită** pot suferi pedepse corporale aplicate de către poliția religioasă, în cazul în care nu sunt acoperite integral. Regulile privitoare la ținuta feminină sunt atât de stricte, încât în anul 2002, poliția religioasă a împiedicat niște eleve să iasă dintr-o școală aflată în flăcări, pe motiv că nu purtau veșmintele și eșarfele potrivite. Un martor ocular a spus că a văzut cum trei polițiști băteau elevele care încercau să se salveze. 15 fete au murit în acel incendiu.⁹
- S-au anunțat inclusiv câteva cazuri în care extremiștii religioși din câteva regiuni ale **Pakistanului** și ale **Afganistanului** le-au aruncat acid în față femeilor cu chipul descoperit. În timp ce călătoreau cu trenul sau cu autobuzul prin **Egipt**, mai multe fete de rit copt au fost atacate de către femei îmbrăcate în hijaburi și înarmate cu foarfeci, care le-au tăiat părul pentru că fetele nu purtau eșarfa respectivă. În timp ce multe dintre femeile musulmane iau apărarea acoperirii întregului corp, altele deplâng faptul că sunt forțate să folosească aceste articole de îmbrăcăminte.
- Articolul 102 din constituția statului **Iran** prevede că: „Femeile care apar pe străzi și în public fără să poarte „hijabul islamic” obligatoriu vor fi condamnate la 74 de lovituri de bici.”

9 <http://news.bbc.co.uk/1/hi/1874471.stm>.

Dreptul la vot

- Femeilor din **Kuwait** li s-a acordat dreptul să voteze în anul 2005, pentru prima dată în întreaga istorie a țării.
- **Emiratele Arabe Unite** au acordat pentru prima dată dreptul la vot atât pentru femei, cât și pentru bărbați, în anul 2006.
- După ce a amânat introducerea votului feminin în 2009 și apoi, din nou, în 2011, regele Abdullah a anunțat în 2013 faptul că femeile din **Arabia Saudită** vor avea dreptul să voteze și să candideze la alegerile municipale din 2015.
- Cele aproximativ zece milioane de femei din **Pakistan** rămân pur și simplu în afara registrelor de votanți pentru simplul motiv că nu li s-au făcut cărți de identitate.

Mărturia

În majoritatea curților de judecată de lege Sharia, mărturia unei femei are doar jumătate din greutatea cuvântului unui bărbat; în acest fel, e nevoie de mărturia a două femei pentru echivalarea mărturiei unui bărbat. De asemenea, mărturia unui creștin valorează cât jumătate din cea a unui musulman.

Alte drepturi

Femeile din **Kuwait** nu pot ajunge să lucreze ca judecători sau să se înroleze în armată. Nu au drepturi egale maritale și nu-și pot transfera naționalitatea asupra copiilor sau asupra soților de altă etnie.

Drepturile egale nu se aplică nici în ceea ce privește legile care reglementează sistemele de securitate socială, de pensii și de moșteniri.

*„Totuși Domnul așteaptă să Se milostivească de voi,
și Se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un
Dumnezeu drept: ferice de toți cei ce nădăjduiesc în El!”*

Isaia 30:18

Fetele soldați

Zeci de mii de fete se numără printre cei 300.000 de copii care luptă în conflictele armate din toată lumea. Unele dintre ele poartă o armă automată încă înainte să împlinească șapte sau opt ani.

Copiii sunt denumiți uneori „soldații invizibili” pentru că guvernele neagă existența lor. Sunt ținuti acolo unde ochiul presei nu vede și de multe ori dispar pur și simplu: sunt fie uciși, fie schilodiți, fie abandonați. Marea majoritate a copiilor soldați sunt înrolați în trupe neguvernamentale sau rebele.

O fată de 14 ani care a fost răpită pentru a fi înrolată într-un astfel de grup din Sierra Leone povestește: *„Am văzut cum unora li se taie mâinile, cum o fetiță de 10 ani a fost violată și apoi ucisă și nenumărați bărbați și femei arși de vii... de atâtea ori am urlat în mine însămi pentru că nu îndrăzneam să urlu cu voce tare.”*¹

DE CE FETELE?

Atât băieții, cât și fetele sunt utilizați pentru treburile de la bucătărie, sunt puși să aducă apă și să spele hainele soldaților.

¹ Girls With Guns: An agenda on child soldiers for “Beijing Plus Five” COALITION TO STOP THE USE OF CHILD SOLDIERS, UK. http://www.essex.ac.uk/armedcon/themes/child_soldiers/index.html.

Totodată, ei cară proviziile și echipamentul și sunt folosiți pe post de scut uman. O medie de 40% dintre copiii soldați sunt, însă, fete. Aceste adolescente sunt în mod obișnuit violate și pot fi cedate luptătorilor rebeli pe post de soții sau de sclave sexuale.

Un număr tot mai mare de fete ajung efectiv pe câmpul de luptă. Khmerii roșii din Cambodgia obișnuiau să le pună în prima linie a frontului ca să suporte cel mai crunt atac. Sau fetele sunt trimise pe teritoriul inamic pe post de detectoare umane de mine sau ca spioni.

Susan, o tânără de 16 ani care a fost răpită în Uganda, își istorisește experiența: „Un băiat a încercat să fugă, dar a fost prins... I-au legat mâinile și apoi noi, ceilalți tineri răpiți, am fost puși să îl ucidem cu un băț. Mi s-a făcut rău. Îl știam de dinainte pe acest băiat. Eram din același sat. Am refuzat să-l ucid și mi-au spus că dacă n-o fac, mă vor împușca. Mi-au pus arma la tâmplă așa că a trebuit s-o fac. Băiatul mă întreba «De ce faci asta?» I-am zis că nu am de ales. După ce l-am ucis, ne-au pus să ne mânjim mâinile cu sângele lui... Ne-au spus să facem asta ca să nu ne mai temem de moarte și să nu mai încercăm să fugim... Încă mai am vise cu băiatul din același sat cu mine pe care l-am ucis. Îl văd în visele mele și el îmi spune că l-am ucis pentru nimic, iar eu plâng întruna.”²

CUM SUNT RECRUTATE FETELE?

Unele guverne cer ca tineri care încă nu au împlinit 18 ani să servească în cadrul armatei proprii. Aici pot fi enumerate inclusiv țări care au semnat în 2002 Protocolul Opțional al Națiunilor Unite care se opunea acestei practici (vezi listele de mai jos). Multe alte țări, printre care și Australia sau Canada acceptă voluntari care au

2 Ibid.

17 ani. Băieții din Bolivia pot să fie recrutați de când au 14 ani și o mare parte din forțele armate ale acestei țări includ persoane sub 18 ani. Copiii soldați sunt de multă vreme racolați de către miliția yemenită și de către ramura irakiană a grupării Al'Quaeda – fiind denumiți uneori „Tinerii cerului”. Națiunile Unite îi acuză și pe extremiștii Al-Shabaab din Somalia că răpesc mulți copii pentru a-i folosi în caz de conflict armat. În unele regiuni copiii au fost împușcați pentru că au încercat să scape de recrutare.³

- *Grupurile de rebeli răpesc mai multe mii de copii din căminele lor sau direct de pe stradă sau pun presiuni asupra lor prin intermediul găștilor de cartier. Myanmar (Burma) este singura țară din Asia unde trupele armate guvernamentale recrutează cu forța și înregistrează copii cu vârste cuprinse între 12 și 18 ani. Grupuri întregi de elevi au fost înconjurate și luate în armată.*⁴
- *Părinții care trăiesc în mizerie își pot da sau vinde fetele grupurilor armate. Conform unui studiu efectuat în Sierra Leone, „multe mame și-au exprimat bucuria pe care au simțit-o când și-au văzut copilul de 10 ani purtând o uniformă militară nou-nouță și cărând un AK-47. Pentru unele familii bunurile pe care copiii le-au furat și le-au adus acasă au reușit să-i convingă o dată în plus de nevoia de a trimite mai mulți copii la război, pentru a compensa veniturile extrem de precare”.*
- *Un număr semnificativ de fete se oferă voluntare. Poate fi vorba de motivații idealiste sau de nevoia de răzbunare pentru violența la care le-au fost supuse familiile. Altele se duc de bună voie ca să scape de alte abuzuri*

3 http://www.child-soldiers.org/global_report_reader.php?id=97

4 <http://www.amnesty.org.nz/files/Childsoldiers-factsheet.pdf>

sau de exploatarea de acasă. Alte fete pur și simplu se bucură că au de unde să primească haine și mâncare. În Sierra Leone, o tânără membră a armatei rebele a explicat: „mi-au oferit haine și încălțăminte. De când mă știu n-am avut o pereche bună de pantofi”.⁵

- *Procedurile necorespunzătoare de verificare a vârstei noilor recruți* din unele țări au ca urmare faptul că mulți soldați minori fac parte din forțele de securitate.

CONSECINȚE

- Soldații minori sunt privați de copilărie, de interacțiuni sociale firești și de oportunități educaționale; alteleori, își pierd pur și simplu viețile. Traumele prin care trec îi lasă cu poveri definitive de vinovăție, rușine, stimă scăzută de sine, coșmaruri și depresie. Antrenați să-și uite căminul și familia, unii nu mai reușesc să se întoarcă niciodată în satele lor. Fetele care reușesc s-o facă sunt foarte probabil respinse ca fiind niște „stricate”, indiferent dacă au fost sau nu recrutate cu forța.
- Copiii răniți în luptă pot fi abandonați. Alții nu reușesc să beneficieze de îngrijiri medicale. Pierderea membrelor, surzirea sau pierderea vederii sunt foarte comune. Un mare număr de fete care au fost supuse abuzurilor sexuale rămân infectate cu HIV sau cu alte boli. Unele ajung să aibă la rândul lor copii de care trebuie să îngrijească și care sunt stigmatizați. Puține sunt țările care au pus la punct un program de reintegrare a foștilor copii soldați, iar ei au capacitatea de a se confrunta cu probleme atât de grave.

5 <http://www.lalkar.org/issues/contents/jul2000/Sierraleone.htm>

Se știe despre **Sudan** că este una dintre țările în care înregistrează cel mai mare număr de copii soldați, aici recrutându-se forțat mii de copii de 12 ani. Un raport din anul 2011 al Consiliului Național pentru Bunăstarea Copilului a declarat că Armata de Eliberare a Sudanului a răpit recent 900 de copii din casele lor pentru a-i trimite în tabere de antrenament. În anii care au urmat semnării unui tratat de pace în 2005, au fost eliberați 3000 de copii; armata s-a angajat să elibereze restul de câteva mii până în anul 2014.⁶

90% din armata **Ugandei de Nord** – armată ce poartă numele impropriu de „Armata de Rezistență a Domnului” și care este condusă de Joseph Kony – este alcătuită din minori, peste o treime din ei fiind fete. Peste 30.000 de copii au fost răpiți în mod sistematic în ultimii 25 de ani. În 2003, 45 de copii s-au înecat, obligați fiind să intre într-un râu pentru a-i sonda adâncimea. Alți cel puțin 591 de copii au fost răpiți între 2009 și 2012 și recrutările continuă nestânjenite.⁷

Islamiștii din **Mali**, o națiune din vestul Africii, cumpără copii pe care îi folosesc pe post de soldați, plătind familiile cu 600 de dolari pe cap de copil – conform spuselor unui oficial al Națiunilor Unite.⁸ Un număr substanțial de copii au fost recrutați în anul 2012 de către armata națională din **Ciad**.

UNICEF și-a exprimat îngrijorarea cu privire la numărul tot mai mare de copii recrutați în 2013 de către rebeli și de către milițiile pro-guvernamentale din Republica Centrafricană. Chiar și înainte de izbucnirea celor mai recente violențe din această țară, aproximativ 2.500 de copii făceau deja parte din grupuri armate.

6 <http://learningenglish.voanews.com/content/south-sudans-army-promises-to-release-child-soldiers-142998905/608797.html>

7 <http://smallwarsjournal.com/jrnl/art/youth-lost-ugandan-child-soldiers-in-the-lord%E2%80%99s-resistance-army>

8 <http://www.havocscope.com/price-to-buy-child-soldier-in-mali/>

În America Latină, **Columbia** are 14.000 de copii implicați în grupuri militante, dintre care un sfert sunt fete. În **Sri Lanka**, tinere fete din grupul populație tamil, deseori orfane, au fost în mod sistematic înrolate de către Tigrii Tamil – luptători ai opoziției activi încă de la mijlocul anilor '80. În **Nepal**, atât grupurile armate maoiste, cât și trupele guvernamentale au recrutat, răpit și torturat copii.

În februarie 2013, președintele **Statelor Unite**, Barack Obama, a anulat efectiv Legea de Protecție a Copiilor Soldați din anul 2008. Această lege a fost adoptată în unanimitate de către Congres ca mijloc de prevenire a vânzărilor de arme dinspre S.U.A. înspre statele pe care Departamentul de Stat le-a descoperit ca făcând cele mai mari abuzuri în ce-i privește pe copiii soldați. Actul făcea din recrutarea minorilor sub 15 ani o crimă federală și le acorda Statelor Unite autoritatea de a acționa în judecată, de a deporta sau reține în afara teritoriului lor orice persoană care a recrutat copii soldați. De asemenea, legea interzicea exportul de arme și alte accesorii militare către țări care au permis utilizarea de copii soldați.

În pofida acestor măsuri, administrația Obama a anulat câteva sancțiuni în anul 2010 și apoi în 2011. Prin declarațiile recente făcute pe această temă, președintele a afirmat că între timp s-a stabilit că a continua cu aplicarea acestei legislații nu servește interesele Statelor Unite, renunțându-se, în consecință, la aplicarea acestei legi în ce privește unele state ca Libia, Sudanul de Sud, Yemen și, parțial, Congo.⁹

9 <http://www.mnnonline.org/article/18196>

CE POȚI FACE TU

Campania Nimeni sub 18 ani: În anul 2010, Biroul Reprezentantului Special al Secretarului General pentru Copiii Implicați în Conflictele Armate, împreună cu câțiva parteneri ai Națiunilor Unite au lansat o campanie pentru ratificarea generală a Protocolului Opțional al Convenției privind Drepturile Copiilor și Implicarea Copiilor în Conflicte Armate. Unul dintre obiective este încurajarea tuturor statelor să ridice pragul de vârstă pentru recrutarea voluntară la 18 ani. Aruncă o privire și peste ideile de campanii pentru strângeri de fonduri, pentru a le scoate pe fete din uniforma de soldați și pentru a le trimite la școală – www.warchild.org.uk

„Doamne, până când Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor, scapă-mi viața din ghearele acestor pui de lei!”

Psalmul 35:17

Fetele străzii

Cel puțin 150 de milioane de copii din întreaga lume locuiesc și/sau lucrează pe străzi. Aceștia se află atât în țările dezvoltate, cât și în cele sărace. Se adăpostesc sub poduri, la gropi de gunoi, prin gări, în clădiri dărăpănate și prin parcurile din marile orașe. Poate mai au încă familii sau e posibil să fi fost abandonați, dați afară pentru că erau prea multe guri de hrănit, rămași orfani de pe urma războaielor sau a dezastrelor naturale. Nu puține sunt cazurile în care au fugit ei înșiși de acasă din cauza unor situații dificile, doar ca mai apoi să se confrunte cu ceva și mai rău: violență din partea poliției, trafic, muncă sau raporturi sexuale forțate, expunere la HIV și la alte infecții, droguri, bande. Needucați, neprotejați și exploatați, speranța de viață a unui copil al străzii este de patru ani.

TURISMUL SEXUAL

Fie că ești om de afaceri care participă la o conferință în Viena, fie unul care merge în concediu în Thailanda, Mexic sau în celelalte părți ale lumii, pachetul oferit de către hotelul la care te cazezi poate include și servicii sexuale. Practicarea turismului sexual cu minori în alte țări oferă anonimat și acces la astfel de parteneri. Mai mult, media de vârstă a victimelor continuă să scadă; ajung să fie implicați

chiar și copii foarte mici sau bebeluși. Fetele care trăiesc pe stradă reprezintă principalele ținte. În zonele de coastă ale Republicii Dominicane, turiștii sexuali care caută minori poposesc pe durata întregului an, veniți din țări ca SUA sau state europene. Costa Rica găzduiește un număr estimat între 10.000 și 20.000 de femei și fete care își oferă serviciile pentru cei 25.000 – 50.000 de turiști sexuali care vin anual din America de Nord. În loc să suprimе această industrie extrem de profitabilă, guvernul a legalizat prostituția. Asia de Sud este demult una dintre destinațiile preferate de către turiștii sexuali care caută copii. Africa este și ea martora creșterii numărului de turiști europeni care caută să întrețină raporturi sexuale cu copii. Minorii pot fi traficați peste granițe pentru a fi utilizați în industria sexuală. În unele cazuri, clienții filmează episoade din timpul actului pentru a le vinde ca fragmente de pornografie juvenilă. Unele guverne depun eforturi pentru a se ocupa de această problemă. De exemplu, Brazilia a implementat o campanie națională de creștere a nivelului de conștientizare în rândul populației, iar în Italia ghizii turistici sunt obligați să-și informeze clienții cu privire la legislația ce-i vizează pe cei care comit infracțiuni de natură pedofilă. Cu toate acestea, popularitatea tot mai mare pe care o are turismul sexual continuă să prindă în cursă anual mii de minore ale străzii.

ORFANII HIV

UNAIDS estimează că 16,6 milioane de copii și-au pierdut părinții din cauza virusului HIV, dintre care 90% trăiesc în Africa Subsahariană. Mulți dintre acești copii rămân fără adăpost și sunt forțați să renunțe la școală. Tinerele adolescente cărora le revine îngrijirea fraților mai mici sunt de multe ori obligate să recurgă la „sex pentru supraviețuire”, ca să aibă din ce trăi. Fetele care nu mai au părinți au de trei ori mai multe șanse să contacteze virusul HIV decât fetele care nu sunt orfane. Totodată, ele sunt mult mai expuse abuzului.

Aproape 50% dintre abuzurile sexuale din toată lumea au ca victime fete de 15 ani sau mai mici.

„ADĂPOSTURILE” PENTRU COPII

Fetele care nu locuiesc pe stradă, ci în cămine de îngrijire fondate pentru a le oferi protecție nu sunt de fapt nici ele în siguranță. Un raport recent al Centrului Asiatic pentru Drepturile Omului privind „Gurile iadului din India”¹ a declarat că în timpul deceniului 2001 – 2011, mai bine de 48.000 de copii au fost violați în casele de copii din cadrul sistemului de justiție pentru minori, în adăposturi și în orfelinate. Numărul real nu este cunoscut, întrucât multe dintre cazuri nici măcar nu au fost raportate poliției. Unele dintre atacuri au avut loc în adăposturile private care aparțineau unor ONG-uri, iar altele în locații aflate sub tutela guvernului. În acestea din urmă, atacatorii au fost membri ai personalului, inclusiv gardieni, bucătari sau șoferi, plus beneficiari mai în vârstă sau alte persoane venite din exterior.

În India există sute de adăposturi pentru copii neînregistrate, în ciuda faptului că înregistrarea lor este obligatorie. Se fac inspecții foarte rar, așa încât abuzul și neglijența sunt la ele acasă. Victimele nu au cum să scape. Aceste practici nu se întâmplă doar pe teritoriul Indiei. În 2013, la Oxfordshire, în Anglia, a fost demascată un lanț întreg de exploatare sexuală. Au fost racolate fete de 11 – 12 ani, din diverse adăposturi pentru copii. După ce erau agățate, fetele erau violate de către vreun membru al găștii sau de către întreaga bandă o dată, iar apoi erau trimise să lucreze ca prostituate.²

1 <http://www.achrweb.org/reports/india/IndiasHellHoles2013.pdf>

2 <http://www.independent.co.uk/voices/comment/how-could-so-many-years-of-horrendous-abuse-go-unnoticed-in-this-case-the-guilt-extendsway-beyond-oxford-sex-traffickers-8617339.html>

VEDERI DIN TOATĂ LUMEA: AMERICILE

- **SUA:** În fiecare an, 2,8 milioane de adolescenți fug de acasă. După doar 24 de ore de stat pe străzi, o treime dintre ei sunt deja atrași către prostituție sau pornografie. Centrul Național pentru Copii Dispăruți și Exploatați estimează că una din cinci fete este abuzată sexual încă înainte de a ajunge la o vârstă matură. Mai puțin de 35% dintre cazuri sunt aduse în atenția autorităților.
- **Canada:** Copiii fugiți de acasă formează doar un sfert din populația de tineri care stau pe stradă, unde intră și tinerii care locuiesc în adăposturi împreună cu mamele lor sau cu ambii părinți. Un număr tot mai mare de minori care nu au unde să stea cad pradă proxeneților. În anumite zone din Columbia Britanică tinerii din populațiile autohtone formează majoritatea grupului de copii care lucrează în industria sexului.

S-a estimat că 50 de milioane de copii ai străzii locuiesc în America Latină. Mulți ajung să fie abuzați sau chiar uciși de poliție sau de alte autorități – persoane care ar trebui să le ofere protecție.

- Doar pe străzile **Brazilei** își duc traiul șapte milioane de copii ai străzii. Mai multe sute dintre aceștia au fost uciși intenționat de către „plutoane de execuție” alcătuite din ofițeri de poliție activi sau ieșiți la pensie, ca metodă de epurare socială.³

3 <http://www.independent.co.uk/news/world/americas/death-to-undesirables-brazils-murder-capital-1685214.html>

- **Bolivia:** 60% dintre copiii de pe străzile din această țară au fugit de acasă din cauza violenței. (UNICEF)
- UNICEF și alte grupuri de intervenție au estimat împreună că între 20.000 și 35.000 de victime ale exploatarei sexuale juvenile trăiesc în **Columbia**, în timp ce turiștii străini caută fără să se mai ascundă copii ai străzii pentru a-și satisface plăcerile.
- 90% dintre băieții și fetele de pe străzile **Guatemalei** au avut deja contact cu droguri și au fost deja victimele vreunei forme de abuz sexual. (Conociendo)
- Se consideră că 16.000 de copii din Mexic sunt exploatați sexual. (ECPAT)
- **Peru:** S-a estimat că 250.000 de copii muncesc pe străzile orașelor, 6% dintre ei având sub șase ani. 97% dintre copiii străzii folosesc droguri. (Consortium for Street Children). Aproximativ 10.000 de copii ai străzii și copii defavorizați mor în orașul Lima în fiecare an.
- Din cei 143 de copii, fete și băieți, intervievați din Honduras, 100% aveau cel puțin o boală cu transmitere sexuală, iar 48,1% dintre ei au fost abuzați sexual de un membru al familiei. (Consortium for Street Children)
- Aproximativ 44% din numărul estimat de 2.300 de prostituate care populează cele trei cartiere roșii majore ale industriei sexuale din **San Salvador** au vârste cuprinse între 13 și 18 ani. (Children of the Streets)

EUROPA

O jumătate de milion de fete și de femei din Europa Centrală și de Est muncesc la momentul de față ca prostituate în țările Uniunii Europene.

- Fetele care părăsesc orfelinatele din Europa de Est reprezintă o sursă „accesibilă” pentru traficanți. Fiind nevoite să se întrețină singure de la vârsta de 16 sau 17 ani, aceste fete nu au abilitățile necesare pentru a se descurca sau de a-și găsi de lucru. După primele 48 de ore de rătăcit pe străzi, sunt deja racolate de mafia rusească sau turcească. Statistic vorbind, 90% dintre fete vor fi prostituate, majoritatea împotriva voinței lor.
- Mii de copii de **Romi**, băieți și fete au fost obligați de bande criminale să cerșească și să fure pe străzile Europei. Poliția din Madrid afirmă că 95% dintre copiii sub 14 ani pe care îi prind în timp ce fură pe străzi sunt copii de romi provenind din România.⁴
- **Rusia:** Această țară are aproximativ 1,2 milioane de copii ai străzii. O mare parte dintre ei apelează la munci foarte periculoase pentru a putea supraviețui. Locuiesc sub poduri și prin beciuri; în timpul iernilor grele, coboară în subterane, în țeștile gigantice de sub oraș și inspiră aurolac pentru a putea rezista frigului și foamei. Până la 11 ani, majoritatea acestor copii ajung dependenți de droguri. 8% dintre ei sunt bolnavi sau au probleme mintale. Rusia se confruntă și cu o rată tot mai mare a infecțiilor cu HIV, care se datorează îndeosebi

4 <http://news.bbc.co.uk/1/hi/8226580.stm>

utilizării acelor infectate pentru injectarea drogurilor, ceea ce înseamnă că mii de copii ai străzii sunt purtători de HIV netratați.

- **Ucraina:** Sărăcia, alcoolismul și violența domestică au aruncat pe străzi cel puțin 160.000 de copii. Majoritatea copiilor fără adăpost au cel puțin un părinte, însă acești adulți nu sunt capabili sau pur și simplu nu vor să își asume responsabilitatea pentru ei.
- **România:** UNICEF estimează că 350.000 de copii au fost lăsați acasă de cel puțin un părinte care a plecat să găsească o slujbă mai bună în occident. Mii de astfel de „orfani ai migrației” trăiesc și în **Moldova**. Uneori, părinții decid să nu se mai întoarcă și chiar se recăsătoresc. Copiii abandonați astfel, în condiții de trai sărac și de supraaglomerare, fără prea multă atenție din partea adulților, vor ajunge să-și petreacă majoritatea timpului pe străzi. Sunt foarte vulnerabili în fața exploatarei și deci în fața turismului sexual și a traficului.
- **Franța:** Asociația caritabilă France Terre d'Asile [Franța, Tărâm al Azilului] estimează că în fiecare an, în jur de 6.000 de copii străini, mulți veniți din Afganistan și Bangladesh își riscă viețile pentru a călători ilegal spre Franța. Majoritatea ajung în Paris, sperând să găsească ceva de lucru și să poată trimite bani acasă familiilor lor. Fiindcă nu se află în legalitate, sunt nevoiți să intre pe piața neagră sau să supraviețuiască din ce primesc de pomană.⁵

5 <http://www.cnn.com/2012/05/17/world/europe/afghan-street-kids-in-paris>

- **Germania:** Până la 20.000 de copii și tineri trăiesc pe străzi, cel puțin pe termen scurt. Într-una dintre cele mai bogate țări din Europa, sărăcia lovește 1 din 6 copii (conform statisticilor Societății Germane de Protecție a Copiilor), aceasta fiind unul dintre factorii determinanți. Cu toate acestea, unii copii fug de acasă din cauza neglijenței sau a violenței domestice la care sunt supuși, deși provin din familii înstărite.⁶
- **Grecia:** Criza economică a avut ca rezultat faptul că mai mulți copii au fost aruncați pe străzi de părinți care nu și-au mai putut permite să-i îngrijească. La aceasta se mai adaugă alte sute de copii imigranți care locuiesc tot pe stradă. Alții sunt aduși în Grecia pe calea traficului, în principal din țări ca Albania și România, ca să lucreze pentru interlopi. Implicarea minorilor în industria sexuală s-a triplat în ultima decadă. Prostituția este legală.
- **Marea Britanie:** La fiecare 5 minute un copil fuge de acasă. Majoritatea celor 100.000 de copii sub 16 ani care pleacă de acasă în fiecare an fug din calea abuzului și neglijenței. Nimeni nu poate ști exact care sunt cifrele în cauză, întrucât acești copii încearcă să fie cât mai puțin vizibili. Marea Britanie nu are decât câteva adăposturi în care copiii sub 16 ani care vin direct de pe stradă se pot caza fără să aibă cu ei o referință din partea autorităților. Fete de 11 și 12 ani au fost ridicate de pe străzi și forțate să se prostitueze.

6 http://www.expatica.com/de/news/local_news/Growing-number-of-street-children-in-Germany-report-says-3618.html

ASIA

Asia a fost dintotdeauna una dintre marile puncte de interes pentru amatorii de turism sexual și pentru exploatarea sexuală a copiilor.

- **Filipine:** Este una dintre destinațiile preferate ale turiștilor care vin din Europa sau din Statele Unite pentru a căuta plăceri sexuale. S-a estimat că 1,5 milioane de copii ai străzii lucrează ca hoți de buzunare, cerșetori, traficanți și prostituate. Numai în Metro Manila aproximativ 20.000 de fete sunt victimele acestui proces. (ECPAT)
- **Australia:** 3.000 de copii lucrează în industria sexului, unii având sub 10 ani. Fetele lucrează în bordouri, ca însoțitoare, în prostituția stradală, pornografie, sex în schimbul unor favoruri și striptease. Turismul sexual și pedofilia sunt două probleme grave cu care se confruntă societatea contemporană.
- **Vietnam:** Se estimează că între 15% și 20% dintre copiii străzii din această țară sunt purtători de HIV (Consortium for Street Children). Un studiu a estimat că o mie de copii trăiesc pe străzile orașului Phnom Penh din **Cambodgia**. Alți 15.000 își duc traiul acasă, dar petrec peste șase ore pe zi căutând prin gunoaie pentru a câștiga bani pentru familiile lor. Aproximativ 88% dintre acești copii vulnerabili au întreținut relații sexuale cu turiști, considerând că din prostituție pot câștiga mult mai mulți bani într-un timp mult mai scurt. Fetele din Cambodgia care trăiesc pe străzi nu rezistă mult: ele ajung în scurt timp să fie vândute bordelurilor (Consortium for Street Children).

- Doar aproximativ 5% din cei 5.000 de copii ai străzii din **Nepal** sunt fete și lor le revine de cele mai multe ori sarcina de a avea grijă de copii mai mici decât ele. În Pokara, s-a descoperit că 90% dintre aceste fete fuseseră abuzate sexual de către proprietarii de restaurante și hoteluri, de alți oameni de la locul de muncă, de băieți mai mari din grupul lor, de prieteni și de alți localnici. (Plan Interantional).
- **India:** Dintre cele *zece milioane* de copii ai străzii, unul din 10 este fată. Multe dintre ele vor muri de HIV sau vor „dispărea” pur și simplu.

AFRICA

- Majoritatea copiilor străzii din **Africa de Sud** au vârste cuprinse între 13 și 16 ani. Poliția din Durban a găsit până și fete de 12 ani prostituându-se pe străzi.
- Se estimează că în jur de un milion de copii trăiesc pe străzile din **Egipt**, mai ales în Cairo și Alexandria și în principal din cauza abuzurilor de acasă. (Consortium for Street Children)
- **Senegal:** În regiunea Dakar, aproximativ 20.000 de copii sunt trimiși să cerșească pe străzi de către învățătorul lor de Lege coranică.⁷
- **Republica Democrată Congo**, în ciuda resurselor ei naturale și a potențialului economic, este una dintre cele

⁷ <http://www.globalgiving.org/projects/unite-and-educate-10-street-kids-in-dakar-senegal>

mai sărace țări din Africa. Dintre cei aproape 250.000 de copii ai străzii, 70.000 trăiesc în capitala Kinshasa. Unii pleacă de acasă pentru a scăpa de comportamentul violent al familiei, alții sunt recrutați ca să lupte în rândul grupurilor rebele și apoi abandonați.⁸

- **Kenya:** Aproximativ 250.000-300.000 de copii trăiesc pe străzi, iar un raport al UNICEF spune că un procent covârșitor de peste 30% de copii cu vârste cuprinse între 12 și 18 ani sunt implicați în afaceri în domeniul turismului sexual. Aproximativ 30.000 de fete între 12 și 14 ani sunt exploatate din punct de vedere sexual în hoteluri și vile personale (ECPAT).
- Mai mulți copii din Delta Nigerului (**Nigeria**) au fost acuzați în ultimii ani de vrăjitorie. Peste 95% dintre copiii de pe străzile statului Akwa Ibom au fost stigmatizați de către pastori ca „practicanți ai vrăjitoriei” și au fost abandonați de părinți, lăsați să se descurce singuri pe străzi. Acești copii sunt de multe ori bătuți, torturați și abuzați sexual de către civili și de către poliție.⁹

CE POȚI FACE TU:

Ziua Internațională a Copiilor Străzii se ține an de an în data de 12 aprilie. De ce să nu folosim această zi ca să atragem atenția publicului asupra încălcărilor drepturilor copiilor străzii?

8 <http://www.asafeworldforwomen.org/partners-in-africa/partners-in-drc/cofapri/cofapri-blogs/1749-drc-street-children.html>

9 <http://www.steppingstonesnigeria.org/street-children.html>

Weekendul Mondial de Rugăciune pentru copiii aflați în situații de risc, organizat de Viva Network în primul sfârșit de săptămână din luna iunie, constituie o altă ocazie prin care putem da o mână de ajutor în fiecare an. Viva ajută organizațiile să colaboreze într-un mod mai eficient. Căută în Anexa 2 lista de site-uri utile și de alte oportunități prin care te poți face folositor.

*„Cine își astupă urechea la strigătul săracului,
nici el nu va căpăta răspuns când va striga.”*

Proverbe 21:13

Sănătatea și speranța de viață

În zonele sărace, sănătatea femeilor și a fetelor este de multe ori una dintre prioritățile cele mai ne semnificative de pe lista guvernelor. Media de viață a femeilor care s-au născut în țările aflate în curs de dezvoltare este scurtată dramatic din cauza unor probleme care se pot preveni, după cum urmează:

Lipsa de acces la surse de apă neinfectată

Conform Națiunilor Unite, 783 de milioane de oameni din toată lumea trăiesc fără să aibă privilegiul de a avea o sursă de apă potabilă. Bolile cauzate de apa infectată sunt a doua mare cauză pentru decesul copiilor, ucigând un copil la fiecare 8 secunde. Aproximativ cinci milioane de bărbați, femei și copii mor în fiecare an din cauza apei infectate. În cele ce urmează prezentăm doar câteva dintre posibilele consecințe ale consumării apei nepotabile.

- *Schistosomiasis* [denumită și *bilharzia*] este o boală declanșată de un parazit care infectează apele de la suprafață, specific pentru mediul din 74 de țări. Organizația Mondială a Sănătății (OMS)* a raportat faptul că **243 de milioane de oameni** au avut nevoie de tratament

împotriva acestei boli în anul 2011. Aproximativ 20 de milioane de oameni au avut de suferit consecințe foarte grave, cum ar fi insuficiență renală sau cancer de vezică.

- *Trahoma* a cauzat orbirea a șase milioane de oameni. Studiile arată că o sursă de apă adecvată ar putea reduce cazuistica acestei boli cu **25%**.
- *Febra tifoidă*, care afectează anual aproximativ 12 milioane de oameni, este o infecție bacteriană cauzată de consumul de mâncare sau apă contaminate.
- *Fluoroza* este o boală *gravă* de oase cauzată de concentrațiile mari de fluor din pânza freatică. Este specifică pentru cel puțin 25 de țări din toată lumea și afectează zeci de milioane de oameni.

Tuberculoza. A doua ca importanță după virusul HIV/SIDA în materie de cauze ale decesului la nivel global, este provocată de un singur agent patogen. Această boală este una dintre cele trei cauze principale ale decesului femeilor cu vârste cuprinse între 15 și 44 de ani și una din cauzele principale ale decesului femeilor cu HIV. S-a estimat că 8,7 milioane de oameni s-au îmbolnăvit de tuberculoză în 2011. În unele părți ale lumii, stigmatul asociat cu tuberculoza duce, de asemenea, la izolare, abandon și divorț.

Malaria ucide un copil pe minut în Africa, deși poate fi prevenită și este tratabilă. Această boală provoacă și rate foarte ridicate ale pierderilor de sarcină și ale deceselor maternale între 10 și 50%. Se estimează că anemia corelată cu malaria ucide anual 10.000 de femei însărcinate.

CE POȚI FACE TU:

Reține că Ziua Mondială a Malariei [www.worldmaliaday.org] este în data de 25 aprilie și ajută la înfrângerea acestei boli care ucide atâția oameni în toată lumea. Răspândește printre prietenii tăi rapoarte, imagini, materiale video și alte materiale, pe care le poți găsi pe site-ul Malaria Consortium [www.malariaconsortium.org]. Susține campania „Nothing But Nets” [*Năvoade, nimic mai mult* – n.tr.] – <http://nothingbutnets.net>, un proiect de strângere de fonduri inițiat de câțiva oameni simpli – „aruncă un năvod și salvează o viață.”

Pojarul este cea mai contagioasă boală pe care o cunoaștem și cauza principală a morții copiilor din țările în curs de dezvoltare, fiind răspunzătoare pentru 900.000 de decese anual. Totuși, unul din patru copii din aceste țări nu este imunizat nici acum împotriva pojarului.

NUTRIȚIA

Anual malnutriția ucide mai mulți oameni decât malaria, tuberculoza și virusul HIV la un loc. [USAID] O dietă inadecvată împiedică dezvoltarea a unui copil din patru în țările în curs de dezvoltare.

Carențele de vitamine

- **Carența de vitamină D afectează** 30% dintre copiii din China, sudul Asiei și Africa, oprindu-i din creștere, potrivit OMS; de asemenea, duce la reducerea imunității și îi face vulnerabili în fața bolilor psihice. Un procentaj mare de copii chinezi și mongolezi au dezvoltat **rahi-**

tismul, boală care face ca oasele să fie moi din cauza deficitului de vitamina D.

- **Vitamina A:** *Se estimează că în fiecare an 670.000 de copii vor muri și 350.000 vor orbi* din cauză lipsei unei mici doze de vitamina A din dieta lor. Organizația Helen Keller International a estimat că 4,4 milioane de copii de vârstă preșcolară sunt deja orbi din cauza acestei deficiențe – dintre care 40% se află în India. Carența de vitamina A duce și la creșterea riscului de decesul maternal.
- **Fierul:** Peste 30% din populația globului – covârșitoarea cifră de două miliarde de oameni – sunt **anemici**, în principal din cauza deficienței de fier. Anemia provocată de deficiența severă de fier este cauza principală a 20% dintre **morțile maternale**.
- **Deficiența de iod** este una dintre cauzele principale la nivel global ale retardului mintal și afecțiunilor cerebrale.

MORTALITATEA COPIILOR ȘI A NOU-NĂSCUȚILOR

În fiecare zi, 10.000 de bebeluși se nasc morți și 10.000 de nou-născuți mor în prima lună de la naștere. Peste nouă milioane de copii mor anual înainte să împlinească cinci ani, dintre care o treime din cauza malnutriției. Șase milioane dintre aceste decese ar putea fi prevenite. În Africa Subsahariană, unul din opt copii moare înainte să împlinească cinci ani – o medie de aproape 20 de ori mai mare decât în regiunile dezvoltate. [UNICEF]

Diareea a ucis mai mulți copii în ultimii zece ani decât toate conflictele armate de la Al Doilea Război Mondial înapoi. Această

boală este a doua dintre cauzele deceselor în rândul copiilor sub cinci ani, ucigând 1,8 milioane de copii anual. [UNICEF]

Țările cu cea mai mare mortalitate infantilă sunt **Afganistanul** – cu 119 morți la mie de nou-născuți, apoi **Nigerul** (108), **Mali** (107), **Somalia** (102) și **Republica Centrafricană** (95). Să comparăm aceste rate cu Monaco – doar 1,8 decese la mie și Japonia (doar 2,2), urmate îndeaproape de Bermude, Singapore și Suedia. [Geoba.se, estimări din 2013]

SPERANȚA DE VIAȚĂ PENTRU FEMEI* ESTIMĂRI DIN 2013

Cele zece țări cu speranța de viață
cea mai scăzută

Cele zece țări cu cea mai ridicată
speranță de viață

Africa de Sud	48,5	Monaco	93,8
Swaziland	49	Macao	87,5
Ciad	49,8	Japonia	87,4
Afganistan	51	Singapore	86,2
Guineea Bissau	51,1	San Marino	85,8
Zimbabwe	51,7	Hong Kong	85,1
Republica Centrafricană	51,8	Guernsey	85
Namibia	51,9	Andorra	84,7
Lesotho	52	Franța	84,7
Mozambic	52,8	Italia	84,6

*Sursa: CIA World Factbook, 2012

STUDII DE CAZ

Afganistan: unul din cele mai periculoase locuri din lume în care se poate afla o femeie însărcinată sau un copil mic. La fiecare jumătate de oră o femeie afgană moare în timpul nașterii. De asemenea, în rândul femeilor din această țară se înregistrează una din cele mai ridicate rate ale cazurilor de tuberculoză. Una din trei femei este expusă aici violențelor fizice, psihice și sexuale. Între 70% și 80% dintre aceste femei sunt măritate cu forța. [OMS și *Integrated Regional Information Networks*]

Camerun: O fată din patru este supusă procedurii de „turtire a sânilor” sau de „netezire a sânilor” – prin care sânii fetelor aflate la pubertate sunt loviți sau masați cu ajutorul unor obiecte încălzite pentru a le opri dezvoltarea sau pentru a-i face să dispară. Întrucât fetele ai căror sânii au început să crească sunt considerate în anumite zone a fi pregătite să întrețină relații sexuale, mamele care apelează la aceste practici susțin că în felul acesta le feresc pe fetele lor de hărțuiri și sarcini timpurii; ele pur și simplu încearcă să apere onoarea familiei. Printre obiectele cel mai des folosite este un fel de unealtă din lemn rotunjită la capăt utilizată în mod normal pentru mărunțirea mâncării. Alte unelte includ frunzele, bananele, cojile de cocos, pietre de măcinat, polonice, spatule și ciocane încălzite pe cărbuni.¹

China: Din cauza politicii „un singur copil” – aflată încă în desfășurare – neglijarea copiilor a devenit cu atât mai vizibilă. Potrivit estimărilor OMS: „În multe cazuri, mamele sunt mai înclinate să-și aducă fiii la centrele medicale – mai exact la medici privați – iar aceștia au mai mari șanse să fie tratați în stadiile de început ale bolii decât fetele”. Unele femei însărcinate din China

1 <http://lindaraftree.com/2012/06/14/new-research-on-the-practice-of-breast-flattening-in-cameroon/>

au fost forțate să avorteze în luna a opta și a noua. [Vezi și „Vital Statistics – Female Infanticide and Feticide” – „Statistici vitale – Infanticid și feticid feminin – n.tr.]

India: Informațiile culese de ONU în 2012 arată că și India se află printre locurile care pun în mare pericol copiii de sex feminin. O fetiță indiană cu vârsta cuprinsă între unu și cinci ani are șanse cu 75% mai mici să supraviețuiască decât dacă ar fi băiat. UNICEF afirmă că aproape 55 de milioane de copii sub cinci ani din India sunt malnutriți. În foarte multe gospodării din India, femeile sunt ultimele care se așază la masă. Deseori, ele trebuie să se mulțumească cu resturi. Aproape jumătate din femeile indiene cu vârste cuprinse între 15 și 49 de ani sunt anemice din cauza nutriției sărace, fapt care duce la rate extrem de ridicate ale morților maternale.² [Vezi și: „Vital Statistics – Childbirth” – „Statistici vitale – Nașterea copiilor” – n.tr.]

Uzbekistan: Potrivit rapoartelor din 2011 și 2012 provenite din anumite surse, inclusiv BBC și Moscow Times, avortul forțat și sterilizarea coercitivă sunt politici guvernamentale care se aplică femeilor care au deja doi sau trei copii. Aceste măsuri au rolul de a forța populația și de a controla sau îmbunătăți ratele mortalității maternale.³

*O mare parte a informației acestei secțiuni a fost pusă la dispoziție de către OMS.

2 <http://health.india.com/diseases-conditions/international-womens-day-2013-arent-you-ashamed-to-be-indian/>

3 <http://www.bbc.co.uk/programmes/b01fjx63>; <http://www.themoscowtimes.com/news/article/uzbeks-face-forced-sterilization/401279.html>

Uciderile de onoare – Crimă cu basma curată

În fiecare an, între 5.000 și 20.000 de femei sunt ucise de către membrii propriilor lor familii, care găsesc comportamentul lor ca fiind necuviincios sau inacceptabil. Cifra reală la nivel mondial a uciderilor de onoare este greu de calculat datorită faptului că cele mai multe ucideri sunt făcute să treacă drept accidente. Victimele sunt ucise cu pietre, sunt înjunghiate, sufocate, opărite, decapitate, electrocutate și chiar arse de vii. Faptele acestor femei pot fi extrem de ne semnificative – o întâlnire fără permisiune, simpla conversație cu un bărbat sau chiar faptul de a nu fi pricepută la gătit. În culturile în care bărbații pot avea relații evident ilicite fără a fi pedepsiți, femeile mor la cel mai mic zvon de necuviință. Până și victimele violului pot fi eliminate de către familiile care se consideră dezonorate. Aceste tipuri de ucideri au fost raportate în 26 de țări, cel mai adesea țări majoritar musulmane, dar și în comunități Hindu, Sikh și creștine.

Următoarele incidente sunt reprezentative pentru uciderile de onoare:

O mireasă **egipteană** aflată în luna de miere a fost atacată de tatăl său pentru a se fi căsătorit cu un bărbat pentru care nu își dăduse acordul. După ce a decapitat-o, i-a plimbat cu mândrie capul pe stradă.

O mamă pakistaneză dormea lângă fiul său de trei luni, când soțul ei a împușcat-o mortal. Un vecin îl informase că a văzut un bărbat lângă câmpul în care lucra soția.

În martie 2012, agenția de presă Reuters a relatat că în apropierea orașului nordic irakian Kirkuk, un tată și-a scufundat cele trei fiice în apă fiartă și le-a împușcat. Două dintre cele trei fete au murit. În apărarea sa, tatăl a susținut în fața tribunalului că le suspecta pe cele trei de activitate sexuală. Consultațiile medicale au dovedit că fetele erau virgine.¹ Bărbatului i s-a dat o sentință de doi ani. Un raport al unui minister irakian pentru drepturile omului a arătat că în 2010, 249 de femei au fost ucise, multe dintre ele pentru restabilirea onoarei.

O tânără din Iordan a fugit cu iubitul ei fără permisiunea familiei. Câțiva ani mai târziu, sora ei a fugit și ea de acasă pentru a-și regăsi sora. Frații lor au aflat unde locuiau surorile și după ce au intrat în locuința lor cu topoare, le-au făcut bucăți. Acest incident s-a întâmplat la numai o zi după ce parlamentul iordanian a respins un proiect de lege care ar fi impus sentințe mai serioase pentru crime de acest tip. Unele femei iordaniene au ales să rămână în închisoare după terminarea unei sentințe decât să se întoarcă acasă, unde s-ar fi confruntat cu violență sau moarte provocată de membrii familiilor lor.

1 <http://www.womenagainstshariah.com/2012/03/honor-killings-require-tougher-laws-say.html>

În **Marea Britanie**, poliția a înregistrat în 2011 peste 2.800 de atacuri intenționate să restabilească onoarea, adică în creștere cu 47% față de anii precedenți.² În medie, cel puțin o femeie moare în fiecare lună. Aceste crime se petrec aproape exclusiv în familii asiatice sau din Orientul Mijlociu, deseori în situații în care femeile caută să obțină mai multă independență sau par să adopte valori occidentale. De exemplu, ele ar putea refuza o căsătorie aranjată sau ar putea purta îmbrăcăminte occidentală. În Marea Britanie, criminalii sunt acuzați în instanță, dar în alte țări aceste crime sunt acceptate cultural și ucigașii pot primi numai o sentință ușoară sau pot să nu fie condamnați deloc (vezi secțiunea de mai jos despre legile diferitelor țări).

Ignorând rugămințile fiicei sale de 14 ani de a-i cruța viața, Mehmet Halitogullari din **Turcia**, a înfășurat o sârmă în jurul gâtului ei și a strangulat-o – cu scopul de a restaura onoarea familiei, după ce fata a fost răpită și violată. „Am decis să o ucid pentru că onoarea noastră a fost murdărită”, a spus tatăl fetei conform ziarului Sabah. O mie de femei au fost ucise în 2009, cele mai multe înjunghiate sau împușcate de către membrii familiei. Grupurile pentru protecția drepturilor femeii consideră că o mare parte dintre acestea au fost ucideri de onoare.

„În fiecare an aproximativ 40 de femei **palestiniene** mor de mâna fraților sau taților lor” scrie Geraldine Brooks în cartea sa *Nine Parts of Desire* – „*Nouă perspective ale dorinței* – n.tr.; „ele sunt acuzate că ar fi întreținut relații sexuale pre-maritale sau extra-maritale. Deseori femeile sunt apoi arse, astfel încât uciderile trec drept accidente. Ucigașul devine erou local.”³

2 <http://www.bbc.co.uk/news/uk-16014368>

3 Geraldine Brooks, *Nine Parts of Desire* (New York, Doubleday, 1995), p.49.

Așa-numitele ucideri de onoare sunt, probabil, cel mai comune în **Pakistan**. Cel puțin 943 de femei au fost ucise în 2011 pentru presupusa defăimare a onoarei familiilor lor, conform Comisiei pentru Drepturile Omului din Pakistan. Rata deceselor crește în fiecare an, pentru că din ce în ce mai multe femei vor să divorțeze de soți abuzivi. Incidente în care femeile sunt permanent desfigurate în atacuri cu acid sunt mai des întâlnite decât în 2010, astfel încât parlamentul pakistanez a fost în sfârșit obligat să-și asume problema și să adopte un proiect de lege numit „Controlul substanțelor acide și a prevenirii crimelor asociate”. Cu toate acestea, numai în jur de 10% dintre cazuri devin penale și cei mai mulți agresori scapă de pedeapsă prin mituirea autorităților.⁴

Restaurarea virginității

Pedepsele aplicate fetelor musulmane care își pierd virginitatea înainte de noaptea nunții sunt atât de aspre încât multe dintre ele apelează la operația genitală restauratoare. De fapt, Serviciul Național de Sănătate al Marii Britanii include această procedură în rândul serviciilor gratuite de sănătate, finanțate din bugetul de stat. Alte femei sunt nevoite să treacă prin această procedură medicală la clinici private, suportând o cheltuială de până la 6.000 de dolari.⁵ Un medic din Harley Street spune că la clinica lor vin două sau trei astfel de paciente pe zi. Fenomenul nu se limitează, însă, la Marea Britanie. O simplă căutare online revelează faptul că procedura este oferită în mod public și în alte locuri, precum India și Iran și cel mai probabil se desfășoară în secret în majoritatea statelor.

4 <http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-17676542>

5 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1298684/Surge-virginity-repair-operations-NHS.html>

LEGILE PRIVIND UCIDERILE DE ONOARE ÎN STATELE ARABE

Codurile penale arabe din mai multe state continuă să violeze în mod flagrant drepturile femeilor, sub două aspecte majore: indulgență pentru cei acuzați de ucideri de onoare și anularea acuzațiilor împotriva violatorilor care își iau în căsătorie victimele.

Cele mai multe dintre legile enumerate mai jos îi privesc pe cei care ucid sau rănesc pe cineva în urma surprinderii unui act de adulter al partenerei sau soției lor. În cele mai multe cazuri, ucigașul este fie achitat de pedeapsă, fie primește o sentință de scurtă durată. Crimele motivate de acte considerate ca fiind imorale nu sunt discutate. (vezi, de asemenea, VITAL STATISTICS – Gender Inequalities – Statistici vitale – Inegalități de gen – n. tr.)

Algeria

„Omorul, atacul și bătaia vor face obiectul grațierii dacă au fost comise de către un partener de căsătorie împotriva celuilalt sau împotriva amantului/amantei acestuia, în momentul surprinderii lor într-un act de adulter.” (Art. 279 din Codul Penal)

Irak

Articolul 409 din Constituție reduce sentința unei crime la maxim de trei ani dacă un bărbat „o surprinde pe soția sa sau pe una dintre aparținătoarele sale de gen feminin aflată într-o stare de adulter sau o găsește în pat cu un partener și o ucide imediat sau ucide pe unul dintre ei”. Totuși, familiile mușamalizează adesea aceste tipuri de crime, prezentând morțile ca fiind sinucideri sau accidente, motiv pentru care curțile de judecată sunt indulgente.

Legea absolvă de răspundere în mod absolut un bărbat care ucide sau atentează la viața unei persoane care a violat sau a obligat la relații sexuale o rudă de sânge a ucigașului. Mai mult, ca măsură de protecție pentru ucigaș, dacă acesta ar deveni victima unei răzbunări, actul de răzbunare va fi considerat o circumstanță agravantă.

Articolul prevede totodată că dacă un bărbat își ucide soția sau o rudă de sânge pe motivul unei ucideri de onoare și apoi ucide o altă persoană care îl ia în derâdere sau provoacă dezonoarea ucigașului, atunci această a doua crimă va beneficia de o circumstanță atenuantă. Și oricine ucide răzbunătorul onoarei va fi subiectul unei condamnări la moarte.

Iordania

Această țară acordă sentințe atenuate bărbaților care îșiucid soțiile sau membri ai familiei de sex feminin dacă aceste femei și-au dezonorat familiile. Uneori familiile își folosesc fiii sub 18 ani ca să comită crimele, pentru că minorii condamnați sunt închiși numai în centre de detenție juvenilă și sunt eliberați la 18 ani cu un cazier curat.

„Acela care își descoperă soția sau una dintre rudele lui de sex feminin comițând adulter cu un altul și ucide, rănește sau atacă pe unul dintre ei sau pe amândoi este scutit de orice pedeapsă. Acela care își surprinde soția, sora, o descendentă sau o strămoasă într-un pat nelegiuit cu un altul și ucide, rănește sau atacă pe unul sau pe amândoi, beneficiază de o reducere a pedepsei.” (Art. 340 din Codul Penal)

Articolul 98 al Codului a fost invocat și în apărarea uciderilor de onoare. Acest articol prevede reducerea pedepsei unui agresor care comite o crimă într-o stare de „mare furie” rezultată din co-

miterea unui act „nelegiuit și periculos” de către victimă. Nu este necesar ca uciderea să fi fost provocată de vreo dovadă a unui act de indiscreție sexuală; în practică, simpla suspiciune sau numai zvonul despre presupusul act „nelegiuit și periculos” al unei femei poate funcționa ca probă în sălile de judecată. De aceea, pedeapsa cu închisoarea poate fi anulată sau redusă la o durată nominală de trei până la șase luni.

Kuwait

„Cel care își surprinde soția într-un act de adulter sau își surprinde fiica, mama sau sora într-un act sexual cu un bărbat și o ucide imediat sau ucide bărbatul care comite adulter sau care întreține relații sexuale cu femeia sau îi ucide pe amândoi, va fi pedepsit cu închisoare pentru o perioadă nu mai lungă de 3 ani și amendat cu o sumă nu mai mare de 3.000 de dinari și va putea fi pedepsit numai prin una dintre aceste metode. (Codul Penal, Art 153).

Libia

„Oricine își surprinde soția, fiica, sora sau mama într-un act de adulter sau într-un act sexual nelegitim și o ucide imediat sau ucide partenerul ei sau îi ucide pe amândoi ca răspuns la afrontul adus onoarei lui și a familiei lui, va fi pedepsit prin pedeapsa cu închisoarea. Dacă actul duce la o rănire gravă a persoanelor menționate în aceste circumstanțe, pedeapsa va fi închisoare nu mai mult de doi ani. Numai atacul sau rănirea ușoară în aceste circumstanțe nu vor atrage vreo pedeapsă. (Codul Penal, Art. 375)

Maroc

„Uciderea, rănirea și bătaia sunt scuizabile dacă sunt comise de către un soț asupra soției, precum și asupra complicei ei în

momentul în care aceștia sunt surprinși în actul adulterului”. (Art. 418 din Codul Penal)

Oman

„Cel care își surprinde soția comițând adulter sau își surprinde mama sau fiica într-un pat nelegiuit și o ucide imediat sau o rănește sau ucide sau rănește persoana care comite adulterul cu ea sau care se află în pat cu ea sau îi ucide sau rănește pe amândoi, poate fi achitat de răspundere sau i se poate impune o pedeapsă redusă, în acord cu prevederile articolului 109 al acestei legi”. (Art. 252 din Codul Penal)

Autoritatea Palestiniană

Se presupune că în Fâșia Gaza și Cisiordania între trei și patru femei sunt ucise în fiecare lună în numele salvării onoarei. Autoritatea palestiniană respectă legea iordaniană care prevede reducerea pedepsei pentru uciderea soțiilor și rudelor de sex feminin dacă acestea au dezonorat familia.⁶

Siria

Sub legea siriană, uciderea de onoare este considerată de foarte multă vreme ca circumstanță atenuantă pentru fapta uciderii. Cu toate acestea, o nouă lege introdusă în 2009 a eliminat Articolul 548 al Codului Penal, articol care retrăgea pedeapsa pentru bărbații găsiți vinovați de crime de onoare și introducea condamnarea cu închisoare pentru minim doi ani.

6 http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2010-07-11/india/28318807_1_honour-killings-family-honour-reports-by-human-rights

Totuși, Articolul 192 din Codul Penal sirian facilitează achitarea făptașilor de crime de onoare, oferind judecătorilor o serie de opțiuni pentru sentințe reduse, precum detenția sau închisoarea pe termen scurt în cazul crimelor bazate pe o motivație onorabilă. În cele din urmă, Articolul 242 din cod permite judecătorilor să reducă pedeapsa deopotrivă pentru bărbați și femei, dacă uciderea a fost comisă la mânie și motivată de un act ilegal comis de victimă.

Activiștii spun că aproximativ 200 de femei sunt ucise în fiecare an în cazuri implicând onoarea de către bărbații care se așteaptă la o pedeapsă ușoară conform prevederilor legii.

Yemen

„Dacă un soț își ucide soția și ucide pe cel ce întreține relații sexuale cu ea în timpul adulterului sau dacă soțul îi atacă într-o manieră care provoacă rănire sau invaliditate, nu este posibilă opțiunea de Qisas⁷; soțul va fi pedepsit cu închisoare pe o perioadă nu mai mare de un an sau printr-o amendă. Această reglementare se aplică și unei persoane care surprinde una dintre descendentele, strămoașele sau surorile sale într-un raport sexual ilicit”. (Art 232 din Legea nr. 12/1994)

CE POȚI FACE TU:

Verifică site-ul „Gendercide” și campaniile „Stop Honor Killings” (Opriți uciderile de onoare – n.tr.); Website-urile sunt enu-

7 *Qisas* se referă la răzbunarea fizică pentru prejudicii suferite sau în cazul unei ucideri intenționale, însemnând condamnarea la moarte a făptașului.

merate în Anexa 2 sub titlul Uciderile de onoare. De asemenea, poți recomanda prietenilor tăi Facebook pagina: „International Campaign Against Honour Killings” (Campania Internațională împotriva Uciderilor de onoare – n.tr.).

„Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul Își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor. Domnul încearcă pe cel neprihănit, dar urăște pe cel rău și pe cel ce iubește silnicia.”

Psalmul 11:4,5.

Sărăcia

Sărăcia afectează în mod disproporționat populația lumii, femeile reprezentând la ora actuală partea cea mai afectată și, totodată, grupul cu cel mai accelerat ritm de creștere a sărăciei. Aproape jumătate din populația globului trăiește cu mai puțin de doi dolari pe zi, iar 1,2 miliarde de oameni trăiesc într-o sărăcie lucie, ducând o luptă extremă pentru a supraviețui cu mai puțin de 1,25 dolari pe zi. 70% dintre aceștia sunt femei.

La nivel mondial, o persoană din opt suferă de foame. 24.000 de oameni mor de foame în fiecare zi, trei sferturi dintre aceștia fiind copii sub cinci ani. În plus, 925 de milioane de oameni suferă în mod cronic din cauza subnutriției. Peste 25% dintre copiii crescuți în țările în curs de dezvoltare se află sub limita normală a greutateii.

- Aproximativ 1,3 miliarde de oameni din întreaga lume nu au acces la electricitate și se estimează că în jur de 2,7 miliarde de oameni nu vor avea încă mijloace adecvate de întreținere a igienei până în 2015.
- 70% dintre cei mai săraci oameni ai țărilor în curs de dezvoltare trăiesc în zone rurale, iar femeile sunt în mod deosebit cele mai dezavantajate. Dacă femeilor li s-ar oferi

în aceeași măsură ca bărbaților acces la proprietate funciară, tehnologie, servicii financiare, educație și piețe de desfacere, numărul persoanelor care suferă de foame s-ar putea reduce la nivel mondial cu 100 – 150 de milioane.

- În multe dintre societățile în curs de dezvoltare, situația economică a femeilor se înrăutățește drastic o dată cu îmbătrânirea sau în cazul în care ajung văduve sau invalide, întrucât în aceste cazuri nu mai beneficiază de niciun fel de sprijin. Femeile sărace devin peste măsură de vulnerabile la orice fel de abuz și exploatare.

[Surse: World Food Programme, FAO, IFAD, UNICEF, OMS, UN]

Lipsa unei locuințe

Nimeni n-ar putea spune cu exactitate câți oameni din întreaga lume nu au un loc unde să se simtă acasă, dar estimările se învârt undeva între 100 și 200 de milioane de oameni. 33% dintre femeile de pe glob fie nu au o locuință, fie trăiesc în așezări inadecvate improvizate, precum cocioabele. Totodată, s-a înregistrat o creștere rapidă a numărului de femei responsabile de conducerea gospodăriei – aproximativ 33% la nivel mondial și 45% – 50% în unele părți din Africa și America Latină. Femeile au mai puține șanse de a obține un loc de muncă stabil și cel mai adesea sunt plătite mai puțin decât bărbații care ocupă aceleași posturi. Din cauză că nu au un loc de muncă permanent și nici titlu de proprietate pe bunuri imobiliare pe care să le poată aduce în garanție, în jur de 75% dintre femeile din întreaga lume nu pot accesa împrumuturi bancare. [Shelter 2.0]

Sărăcia, șomajul și lipsa unei locuințe pe care să-și permită să o întrețină sunt cele trei cauze majore pentru creșterea numă-

rului de persoane care nu se pot bucura de un somn odihnitor în zonele urbane. Nici Europa nu face excepție. Numai în Londra se află aproximativ 6.400 de persoane care trăiesc pe străzi – dublu față de acum șase ani. Printre femeile aflate în această situație se numără imigrante, femei angrenate în industria sexului și femei cu slujbe instabile – inclusiv femei care au o meserie. Țările cu îndeajuns de multe adăposturi sau centre pentru situații de criză sunt probabil inexistente sau, în orice caz, foarte puține.

Locuințe improvizate tot mai numeroase

Un miliard de oameni – tot al șaptelea dintre noi – trăiesc în mahalale, în așezări improvizate la marginea orașelor. Drept consecință a tendinței de migrare din zonele rurale spre cele urbane, în prezent se înregistrează o creștere a populației marilor orașe cu 200.000 de noi locuitori pe zi. ONU estimează că până în 2030 în jur de 2 miliarde de oameni vor ajunge să trăiască în mahalale. Cei care nu reușesc să-și găsească un loc de muncă, ajung în general să locuiască ilegal în așezări ticsite de cocioabe sărăcicioase și neigienice, cu surse de apă nesigure și fără siguranța zilei de mâine. Femeile sunt de multe ori cele care îndură povara cea mai grea pentru a asigura cele necesare traiului familiilor lor.

Sclavia bazată pe descendență

În momentul de față, mii de oameni din Africa de Vest se nasc în clase sau în caste de sclavi, încadrate de ceilalți la cele mai de jos trepte ale scării sociale. Acest tip de sclavie persistă de obicei de generații și este adânc întipărit în mentalitatea comunităților. Acești oameni sunt discriminați, nu au dreptul de a moșteni sau de a deține nici un fel de proprietate personală și nu le este îngăduit să se căsătorească în afara castei din care fac parte. Copiii proveniți din căsătoriile între astfel de sclavi aparțin stăpânilor lor,

care îi pot da mai departe după bunul lor plac. Cu toate că sclavia a fost denunțată drept caz penal în **Niger** în 2003, multe fete și femei din familii de sclavi sunt încă vândute de către stăpânii lor pentru a deveni concubine și sclave pentru bărbați bogați; o astfel de femeie va fi cunoscută sub denumirea de „Wahaya” sau „cea de-a cincea soție”. În **Mauritania**, sute de mii de hratini săraci reprezintă principala „castă a sclavilor,” stăpânită în general de elita etnică a Maurilor Albi. Femeile sunt supuse unei discriminări duble, atât ca membre ale castei sclavilor, cât și ca femei, fiind deseori bătute și violate de către stăpânii lor. Sclavia bazată pe descendență continuă să existe și în nordul statului **Mali**, cu toate că sclavia a fost abolită în această țară în anii 1960. [Anti-Slavery Society – *Societatea anti-sclavagism*, n.tr]

India: 44% dintre locuitorii Indiei își duc traiul cu un venit mai mic decât limita inferioară a sărăciei – sub un dolar pe zi. Daliții, denumiți și „cei de neatins”, sunt cei mai săraci dintre cei mai săraci oameni din India, iar femeile dalite sunt cu atât mai opresate. Multe dintre ele sunt supuse muncilor celor mai de jos, cum ar fi curățarea manuală a toaletelor. Peste un milion de femei au fost angajate până acum pentru a curăța excremente umane din toalete uscate și din sisteme de canalizare, pentru doar câțiva cenți pe zi. Parlamentul indian a aprobat abia în 2012 proiectul de lege privind interzicerea angajării lor în calitate de operatori manuali de salubritate și reabilitarea acestora. Totuși, femeile dalite sunt în continuare private de drepturi și sunt în mod obișnuit abuzate fățiș. S-au constatat până și cazuri în care unor femei dalite le-au fost scoase organe, rinichi de exemplu, fără ca ele să ia la cunoștință sau să își dea consimțământul.

Muncitori emigranți

Se înregistrează un număr tot mai mare de muncitoare emigrante, care la ora actuală constituie 50% sau chiar mai mult dintre cei 214 milioane de muncitori emigranți din întreaga lume. Potrivit UN Women, foarte multe dintre femeile care emigrează pentru a găsi un loc de muncă și pentru a scăpa de sărăcie ajung adeseori să fie exploatate peste măsură. De obicei, ele nu au acces la servicii sociale și la protecție din partea legii și, măcar că obiectivul lor e mereu să trimită bani acasă pentru a-și susține familiile, sunt supuse unor abuzuri precum constrângerea de a trăi și de a munci în condiții aspre, salarii mici, salarii reținute în mod ilegal și încetarea prematură a contractelor de muncă. [Vezi și “Vital Statistics – Refugees” – „*Statistici vitale: refugiații*”, n.tr]

VEDERI DIN TOATĂ LUMEA

Femeile din Africa și din Asia merg pe jos, în medie șase kilometri, pentru a-și procura apă. Din această cauză, multe dintre ele ajung să aibă probleme de sănătate permanente, precum malformații spinale și pelvice sau reumatism degenerativ. Golirea rezervorului de apă la o utilizare a toaletei reprezintă cantitatea de apă pe care un om obișnuit din țările în curs de dezvoltare o folosește de-a lungul unei zile întregi pentru spălat, curățat, gătit și băut.

Un om poate aluneca în sărăcie indiferent cât este de harnic. În Africa Subsahariană, femeile sunt responsabile de 70% – 80% din producția de mâncare a unei gospodării. O foarte mare parte dintre ele practică slujbe manuale și foarte puține fac munci calificate și bine plătite.

Țările clasate pe ultimele 12 locuri în cel mai recent indice al dezvoltării umane realizat de ONU, care măsoară nivelul general de sănătate, educație și venituri, sunt toate din Africa. [UNDP]

Unele țări din **America Latină și din Caraibe** au realizat câștiguri economice semnificative datorită cărora a scăzut și rata sărăciei, însă nevoile cele mai mari sunt înregistrate în continuare în zonele rurale și, în mod special, în rândul populațiilor indigene. Prăpastia dintre cei foarte bogați și cei foarte săraci este izbitoare.

Bolivia, Paraguay și Guyana sunt considerate cele mai sărace țări din America de Sud; **Haiti** rămâne cea mai săracă din Caraibe.

Criza economică a lovit cu putere **Europa**. Cantitatea de ajutoare alimentare distribuite de Crucea Roșie în Europa a ajuns la cote care nu au mai fost atinse de pe vremea celui De-al Doilea Război Mondial. În special Bulgaria și Spania au resimțit această criză. Lipsa combustibilului este, de asemenea, tot mai des întâlnită: potrivit unui sondaj realizat în 2013 în **Marea Britanie** pe un eșantion de 1.000 de familii, una din patru familii avea de ales între a se hrăni sau a se încălzi. În fiecare an, mai mulți oameni mor de pe urma locuirii în case neîncălzite iarna decât de pe urma accidentelor rutiere.

Asia de Sud găzduiește la ora actuală cea mai densă concentrare de oameni afectați în mod ireversibil de sărăcie. Potrivit Băncii Mondiale, peste 500 de milioane dintre ei au sub 1,25 dolari pe zi. O treime dintre ei trăiesc în India, unde 60% dintre toate femeile își duc zilele într-o sărăcie cronică; dintre ceilalți, majoritatea trăiesc în **Nepal, Bangladesh și Pakistan**. Cu toate că o mare parte dintre acești oameni muncesc, ei ajung în general să trăiască în sărăcie fie pentru că nu au pământ deloc sau aproape

deloc, fie pentru că provin din grupuri minoritare – caste sau triburi desconsiderate sau minorități religioase. Posibilitățile de angajare pentru femei tind să fie mai reduse.

Astăzi în S.U.A. s-au cheltuit cel puțin 153 de milioane de dolari pe produse pentru slăbit. Aproximativ 30 de milioane de dolari ar fi fost de ajuns pentru a-i hrăni pe toți cei mai săraci oameni din lume.

CE POȚI FACE TU:

- Alătură-te campaniilor WarOnWant.org care luptă împotriva sărăciei din lume prin inițiative precum apelul la respectarea Drepturilor Omului pentru muncitorii din fabrici cu condiții de muncă inacceptabile.
- Multe misiuni creștine ar primi cu bucurie sprijinul tău în proiecte de inițiere și abilitare a femeilor, cum ar fi planuri de micro-finanțare și cursuri de calificare.
- Intră pe thehungersite.org în fiecare zi pentru a oferi hrană gratuită.

„Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului, scăpați pe cel nevoiaș și lipsit...”

Psalm 82:3, 4.

Violul ca armă de război și extremismul religios

Conform ONU, peste 70% din decesele înregistrate în conflictele armate recente sunt în rândul femeilor și copiilor, un număr care depășește cu mult victimele militare. Aceia care reușesc să supraviețuiască cad adeseori pradă torturii, violului, sclaviei sexuale, prostituției forțate și mutilării.

Încă de la începuturile istorice ale războiului, soldații s-au considerat îndreptățiți să violeze femeile civile ca parte a privilegiilor învingătorului. Agresiunile sexuale au evoluat însă și ca o tactică sistematică de terorizare a inamicului folosită în timpul conflictelor.

Sub orice formă s-ar prezenta, consecințele practicii violului continuă mult timp după semnarea acordurilor de pace: strămulare, sarcini nedorite, infecții cu transmitere sexuală, traumă psihologică și stigmatizare. Fetele care au fost „făcute de rușine”, chiar fără vina lor, pot fi respinse de familii, pot pierde contactul cu școala și pot avea mai puține opțiuni de angajare; acestea sunt lăsate, deci, să întâmpine un viitor sumbru. Creșterea copiilor rezultați în urma violului prezintă multe dificultăți suplimentare.

Consiliul de Securitate ONU a adoptat abia în anul 2008 o rezoluție care declara violul și alte forme de violență sexuală ca

fiind crime de război, crime împotriva umanității și un act constitutiv al genocidului.

O informație cu adevărat șocantă este cea descoperită de către o unitate militară ONU, conform căreia unii dintre asistenții umanitari și din trupele de menținere a păcii, precum și persoane din personalul umanitar local și internațional aparținând unui număr de 23 de organizații implicate în studiu, sunt ei înșiși responsabili de exploatare sexuală. Membrii personalului au comis „toate felurile imaginabile de abuz sexual și exploatare a minorilor”. Copii începând cu 6 ani au fost implicați în comerț sexual cu personalul umanitar, de exemplu la schimb cu apă, mâncare, bani, săpun și alte obiecte.¹

Exemplele de mai jos nu fac decât să zgârie la suprafață incidența pregnantă a violenței sexuale în războaiele trecutului și ale prezentului. Zeci de alte țări ar putea fi menționate, incluzând Algeria, Bangladesh, Sri Lanka, Somalia și Uganda.

Al Doilea Război Mondial

Soldații japonezi care au invadat China au violat femeile locale la scară largă în anii 1937 și 1938 – după unele estimări, până la 80.000 de persoane. Sute de mii de alte persoane au fost răpite și utilizate ca „femei de confort” de către japonezi de-a lungul anilor de război. Trupele rusești au violat aproximativ două milioane de femei ca răzbunare pentru victimele făcute de germani.

Rwanda

Între 250.000 și 500.000 de femei și fete au fost violate în timpul genocidului din 1994, multe dintre acestea suferind atacuri

1 http://www.un.org/en/pseataforce/docs/no_one_to_turn_under_reporting_of_child_sea_by_aid_workers.pdf

multiple, după ce au fost forțate să asiste la uciderea apropiaților. Adesea, actul de viol a fost urmat de mutilare și tortură. Cei aproximativ 20.000 de copii care au fost concepuți în aceste atacuri violente au fost, împreună cu mamele lor, stigmatizați și evitați. Adesea, atât mame, cât și copii au fost infectați cu virusul HIV.

Sudan: Darfur

Națiunile Unite raportează că forțele Guvernului sudanez și militanții Janjaweed au răpit mii de civili din taberele de refugiați din Darfur pentru sclavie sexuală și muncă forțată. Femeile și fetele răpite (mici de până la 4 ani) au fost violate în mod repetat și forțate să presteze munci pentru militari. Violența a atins cote maxime între 2003 și 2006. Copiii născuți în urma acestor violuri au fost abandonați de către mamele care încercau să scape de rușine. Alte femei au fost vândute în căsătorii forțate cu soldații. Agresiunile continuă chiar în timp ce scriu această carte.

Republica Democrată Congo (RDC)

Această țară concurează cu Africa de Sud pentru titlul de capitală mondială a violului. Între 1,7 și 1,8 milioane de femei au raportat un viol în timpul vieții. Peste 1.100 de femei au suferit agresiuni sexuale în fiecare zi în timpul unei perioade de 12 luni în 2006 și 2007: peste 400.000 de femei și fete cu vârste cuprinse între 15 și 49 de ani. 6% erau mai tinere de 16 ani și 10% erau mai în vârstă de 65 de ani. Un raport din 2011 a indicat că violența sexuală împotriva civililor este un fenomen în desfășurare în estul țării, cu aproape 25.000 de violuri în fiecare an, săvârșite atât de forțele de securitate guvernamentale, cât și de miliții.² Multe victime sunt violate în grup. Pentru că femeile violate sunt considerate

2 <http://www.asafeworldforwomen.org/conflict/cp-africa/drcongo/725-women-in-dr-congo.html>

impure, nimeni nu le va mai lua în căsătorie sau vor fi abandonate de către soți. Victima este uneori chiar ucisă de către familie sau comunitate, dacă ei consideră că li s-a adus o dezonoare.

Conflictele balcanice

Potrivit unui raport al Consiliului European, peste 20.000 de femei au fost molestate în timpul războaielor din anii 90 din Kosovo, Bosnia și Herțegovina. Unele victime au fost luate în sclavie sexuală și au fost obligate să poarte sarcini, de cele mai multe ori ca parte a unei strategii de epurare etnică înfăptuită de armată și de grupurile paramilitare.³

2012 și 2013

Amnesty International a raportat că violurile comise de soldați și membri ai grupurilor armate au avut loc și continuă să se producă în multe dintre zonele conflictuale, inclusiv în **Mali, Ciad, Sudan și RDC**. Supraviețuitorii violurilor au fost stigmatizați în comunitățile lor și nu li s-a oferit asistența și suportul corespunzător. UNICEF a precizat că violul și violența sexuală sistematică sunt comise împotriva femeilor și copiilor în **Myanmar (Burma)** ca metodă de tortură și control, adesea chiar de către ofițerii militari sau în complicitate cu aceștia. Un studiu din statul minoritar Shan a arătat că 61% din incidentele de viol înregistrate au implicat violuri în grup. Atacurile au avut martori, dar datorită faptului că actul de viol a fost colectiv, soldații nu s-au temut de repercusiuni.⁴

3 <http://www.policymic.com/articles/6618/the-balkan-war-legacy-rape-as-a-weapon-of-war>

4 http://www.unicef.org/eapro/Child_Maltreatment.pdf

Femeile din armata americană

Dacă statisticile despre ceea ce se întâmplă în alte state sunt greu accesibile, nu același este cazul Statelor Unite. Un documentar recent a expus faptul că peste 500.000 de femei soldați au fost agresate sexual în timpul serviciului militar. Numărul agresiunilor raportate departamentului Apărării Publice în anul 2010 a fost de peste 19.000. Potrivit rapoartelor acestui departament, una din trei femei este agresată sexual în timpul serviciului militar. Nenumărate alte cazuri sunt ascunse în spatele unor ziduri ale tăcerii.⁵

Vulnerabilitatea femeilor refugiate

Fetele și femeile care au supraviețuit violenței sexuale găsesc că măsurile legale de protecție le sunt adesea inaccesibile, ineficiente și că nu se pot baza pe ele. Știind faptul că sistemele de justiție nu protejează eficient femeile și copii, făptașii se pot comporta fără scrupule. Adesea, femeile fără protecție din taberele de refugiați sunt atacate în adăposturile temporare care, în multe cazuri, nu au uși sau ușile nu se pot încuia.

„Sexul pentru supraviețuire” devine necesar atunci când victimele stigmatizate de viol sunt obligate să-și părăsească familiile și comunitățile și nu mai văd nici o altă soluție pentru a-și procura hrană și îmbrăcăminte. Corpurile lor sunt singurele posesiuni pe care le mai pot vinde.

În plus, tratamentul medical destinat fetelor și femeilor care au fost victime ale violului este adesea necorespunzător sau inac-

5 <http://www.christianpost.com/news/the-invisible-war-female-soldiers-reveal-epidemic-of-sexual-assault-in-military-90042/#Q5wsvUO18pKQqk5O.99>

cesibil. Confidențialitatea victimelor care caută tratament medical este de asemenea nesigură.⁶

Violul și extremismul religios

În ultimele decenii s-a manifestat o creștere îngrijorătoare a incidentelor de folosire a violenței sexuale ca strategie de umilire și de convertire forțată a femeilor aparținând unor minorități religioase. În țările islamice unde femeile nu dețin în mod tradițional aceleași privilegii ca bărbații, iar femeile creștine sunt chiar mai vulnerabile, fiind considerate aparținătoare ale unei populații necredincioase și proscrise.⁷ Această tendință a devenit vizibilă în multe state, dar pentru a ilustra scopurile acestei cărți e suficient să aruncăm o privire peste numai trei dintre acestea.

- **Nigeria:** Ani de-a rândul, grupul extrem islamist Boko Haram a terorizat comunitățile creștine prin răpirea femeilor. Musulmanii spun că o soție trebuie să urmeze religia soțului, fapt care este interpretat ca o legitimizare suficientă pentru răpirea fetelor creștine, violarea și obligarea lor să se căsătorească. Statutul religios al fetelor este apoi schimbat pe cărțile de identitate, de la creștin la islamic.
- **Egipt:** De la Revoluția din 2011 încoace, peste 500 de fete creștine au fost răpite de către salafiți (extremiști sunniți musulmani) pentru a le converti în mod forțat la Islam și pentru a le căsători împotriva voinței lor cu bărbați musulmani. Aceste cazuri au fost înregistrate de către organizația neguvernamentală AVAED (Association

6 <http://www.refworld.org/docid/4f310baa2.html>

7 <http://www.worldwatchmonitor.org/research/2533678>

of Victims of Abduction and Enforced Disappearance), care susține că Ministerul de Interne egiptean a conspirat la aceste răpiri. Avocatul AVAED Said Fayez a precizat că vârsta fetelor răpite devine tot mai mică, de obicei între 13-14 ani. (Barnabas Fund)

- **Pakistan:** Alături de femeile de castă joasă, minoritatea creștină din Pakistan a fost multă vreme ținta unui tratament brutal și înjositor. În ultimii ani au fost raportate o serie de incidente de umilire, torturare și defilare rușinoasă pe străzi a femeilor creștine, multe rămânând neraportate. Fetele tinere sunt molestate. Poliția locală închide ochii față de aceste tipuri de incidente.

Națiunile occidentale

Ura și dogmatismul religios au dus la o creștere alarmantă a atacurilor sexuale și în statele dezvoltate. De exemplu, în Australia, un violator de origine pakistaneză a susținut într-o Curte Supremă din New South Wales că victima sa nu avea dreptul de a-l refuza [în vederea raporturilor sexuale forțate] pentru că nu avea capul acoperit. Shahid Mehdi, un învățat musulman din Copenhaga, a declarat cam același lucru, spunând că femeile care nu își acoperă capul și-o caută cu lumânarea.

În ultimii ani, **Norvegia** și **Suedia** au trecut printr-o epidemie a violului. Rapoartele poliției arată că doi din trei făptași din Oslo sunt imigranți proveniți dintr-o zonă non-occidentală. 80% dintre victimele lor sunt femei norvegiene. Cele mai multe violuri în grup sunt comise de către imigranți musulmani împotriva unor femei suedeze. Motivele invocate de către făptași sunt dorința de a cuceri sau umili și de a dezonora victimele sau comunitățile creștine. Uneori sunt incitați la violență de către predicile islamiste sau

de către lideri islamiști. S-a dezbătut problema clasificării violului drept infracțiune care are la bază ura și nu infracțiune sexuală, pentru că motivația ține mai mult de putere decât de pasiune.

CE POȚI FACE TU:

Află mai multe despre activitatea misiunii International Justice Mission (IJM) [www.ijm.org] care salvează victime ale violenței sexuale, obține probe și asigură serviciile de asistență necesare victimelor și familiilor lor. IJM încearcă totodată să schimbe sistemele judiciare din multe state. Reprezentanții lor sunt disponibili pentru a fi consultați în bisericile și comunitățile din S.U.A. și UK. Verifică modalitățile lor de strângere de fonduri, cum ar fi maratoane de sponsorizare, servicii de spălătorie auto sau vânzarea de prăjituri. Susține campaniile lor de promovare.

„În experiențele traumatice, a uita este imposibil, dar a-ți aminti este ultimul lucru pe care ai vrea să-l faci. Am descoperit că o oarecare consolare poate veni chiar și din cele mai mari pierderi. Victimele violului trebuie să-și poarte cu ele amintirile pentru tot restul vieții lor. În același timp, ele trebuie să poarte și povara tăcerii și a rușinii”. Nancy Venable Raine, *„After Silence, Rape and My Journey Back”* (*După tăcere, viol și călătoria spre casă* – n.tr.).

Refugiații

43,7 milioane de oameni de pretutindeni sunt fie refugiați, fie populații strămutate în masă, în principal datorită războaielor sau dezastrelor naturale. 26,4 milioane de oameni au fost forțați să se mute într-o altă parte a propriei lor țări. 80% sunt femei și copii, inclusiv un mare număr de văduve.

Imigrant, solicitant de azil, refugiat sau persoană strămutată?

Deși toți acești termeni se folosesc uneori ca substituit unul pentru altul, prin *imigrant* se înțelege persoana care își părăsește propria țară și se restabilește în sânul unei alte națiuni, unde nu este cetățean. Potrivit declarațiilor ONU, însă, *refugiatul* sau *solicitantul de azil* este persoana care „din motive bine fondate și de teamă să nu fie persecutată din cauze rasiale, religioase, etnice, de apartenență la anumite grupuri sociale sau orientări politice, și-a părăsit țara propriei sale naționalități; de asemenea, această persoană nu poate – sau, din cauza fricii, nu dorește – să apeleze la protecția propriei sale țări”. Cei care solicită azil devin refugiați în momentul în care cererea le-a fost acceptată de către guvern.

Toate aceste categorii de oameni reprezintă grupuri strămutate, dar cu toate acestea, o persoană strămutată pe plan intern este

aceea care a fost nevoită să-și părăsească gospodăria, rămânând, însă, în interiorul granițelor proprii țări. Și la această categorie se face de multe ori referire prin termenul de refugiat, deși din punct de vedere legal, lucrurile nu stau așa.

În anul 2011, țările cu cele mai multe cazuri de persoane strămutate intern au fost cele precum Columbia (3,8 milioane), Sudan (1,7 milioane), Somalia (1,4 milioane) și Irak (1,3 milioane)¹. Deși multe dintre aceste persoane speră ca într-o bună zi să se poată întoarce acasă, problema reintrării în posesie a bunurilor lăsate în urmă se poate dovedi a fi una foarte dificilă, dacă nu cumva imposibilă – mai ales pentru femei.

Apatridia: vidul/suspendare legal

Aproximativ 12 milioane de persoane din toată lumea sunt „apatride,” fără să poată revendica o naționalitate anume și fără să fie recunoscuți ca cetățeni acolo unde s-au stabilit. Ei pot fi sau nu recunoscuți ca refugiați. Oamenii își pot pierde patria dintr-o sumedenie de motive, inclusiv destrămări statale, cum a fost cazul URSS-ului și Iugoslaviei sau, din contră, în urma formării unor noi state. Grupurile migratoare sau etnice, cum ar fi kurzii sau romii din unele părți ale Europei sunt alte astfel de exemple. Apatrizii nu au nici o protecție legală și nu au dreptul de a participa la nici un proces politic. Accesul lor la serviciile sociale este inadecvat, perspectivele de angajare sunt precare și au șanse foarte slabe de a ajunge să dețină proprietăți sau de a călători. Sunt foarte vulnerabili în fața traficului, hărțuielii și violenței. Această stare are un impact cu atât mai grav asupra femeilor și copiilor.²

1 1 <http://www.unhcr.org.uk/about-us/key-facts-and-figures.html>

2 <http://www.refintl.org/what-we-do/statelessness>

Taberele de refugiați

Cartiere întregi de locuințe improvizate (corturi) și alte adăposturi de urgență pentru oamenii strămutați sunt de multe ori obligate să funcționeze ca atare vreme de mai mulți ani. Se întâmplă ca sute de mii de oameni să fie îngrămădiți într-o singură tabără. Apa infectată și condițiile precare de igienă cauzează deseori izbucnirea unor epidemii. Femeile pot fi complet lipsite de proviziile igienice lunare de care au nevoie; chiar și organizațiile umanitare includ rareori astfel de produse în pachetele lor; apa și săpunul necesare pentru spălarea zdrențelor nu sunt niciodată suficiente. Lipsa intimității și a condițiilor minimale de securitate – cum ar fi, de exemplu, lacăte la uși – duce și ea la hărțuiri și violuri ale femeilor neînsoțite. Cei care au suferit deja pierderi familiale și nu mai au locuințe au de îndurat și mai multe chinuri. Femeile și copiii strămutați devin din ce în ce mai des ținte ale bandelor înarmate care îiucid, îi răpesc, îi înrolează cu forța și îi supun la violențe bazată pe gen. În plus, femeile și copiii aflați în contexte de conflict se confruntă cu riscuri sanitare cu atât mai accentuate, cum ar fi întreruperea asigurării de servicii sanitare și facilitarea contractării virusului HIV. Deseori femeile nu au acces la condiții sigure în care să poată naște sau la îngrijiri obstetrice de urgență.

Principalele țări sursă și principalele țări gazdă

Cele mai recente informații pe care le furniza UNHCR [Agenția de Refugiați a ONU] în 2011 plasează **Pakistanul** în capul listei țărilor care au adăpostit cel mai mare număr de refugiați: 1,7 milioane. **Afganistanul** reprezintă cea mai mare sursă de refugiați (2,7 milioane), urmat îndeaproape de **Irak, Somalia, Sudan și Republica Democrată Congo**. De atunci, **Siria** a ajuns pe poziția a doua – care revenea anterior Irakului – și are șanse să

devină prima țară sursă (vezi mai jos). 45% dintre refugiați vin din Asia, 27% din Africa, 15% din Europa și 8% din Americi.

Călătoria speranței

Știrile tragice despre refugiații care mor în drumul lor spre o nouă viață revin mereu pe ecranele televizoarelor. 58 de oameni din Afganistan și Pakistan se îneacă atunci când barca în care se aflau se răstoarnă în apele dintre Australia și Indonezia. Trupurile a 58 de chinezi dintre care patru femei sunt descoperite într-un container închis ermetic într-un port din Marea Britanie. Alți călători îngheață de frig, se sufocă, sunt uciși sau arestați; totuși, toate acestea nu descurajează zecile de mii de bărbați, femei și copii care continuă să-și vândă toate posesiunile pentru a-i plăti pe contrabandiști. Peste 80000 de oameni au fost condamnați în 2012 pentru că au intrat (sau revenit) ilegal pe teritoriul SUA. Femeile și fetele în special riscă să aibă parte de situații degradante la tot pasul pe parcursul călătoriei lor. Pericolele nu dispar nici măcar după ce femeile trec de centrele de procesare sau detenție, mai ales dacă nu li se alocă un spațiu de cazare separat de cel al bărbaților.

În căutare de azil

Aproape o jumătate de milion de oameni au cerut azil politic în țările din lumea dezvoltată în anul 2012 – cei mai mulți din ultimii zece ani. Statele Unite a rămas destinația preferată a acestor grupuri. Europa a primit, însă, majoritatea cererilor de azil din toate regiunile, cu Germania în fruntea listei, urmată de Franța și de Suedia. Femeile, mai ales femeile singure, femeile cu handicap sau femeile în vârstă, nu-și cunosc întotdeauna drepturile de care ar trebui să beneficieze în momentul în care depun cererea. Multe dintre ele sunt reticente și se tem să povestească suferințele prin care au trecut atunci când sunt intervievate de bărbați. Oamenii

strămutați nu au întotdeauna documente care să le ateste identitatea, cum ar fi certificate de naștere și sunt de multe ori obligați să aștepte mai mulți ani până la primirea unui verdict care să le decidă statutul.

Între timp, li se pot nega servicii de bază, cum ar fi accesul la sănătate sau chiar la educație. Sunt mari șanse ca nici calificările obținute în țările de proveniență (diplome, pregătiri specializate etc.) să nu le fie recunoscute. Mamele singure, care nu sunt autorizate să-și caute de lucru în țările gazdă și au resurse precare din care să-și asigure hrana, adăpostul și alte nevoi, sunt într-o situație disperată. Pentru alte femei refugiate, situațiile stresante la care noul stil de viață le expun familia aduc cu sine episoade de violență domestică. Unii soți își rețin soțiile de la oportunități care le-ar ajuta, de pildă, să progreseze în învățarea limbii locale și să se integreze mai bine în comunitățile lor. Noii veniți se mai pot lovi și de atitudini rasiste și discriminatoare. Atitudinile pline de resentimente față de străini pe care populația multor țări le manifestă au dus la un val tot mai amplu de legislații ostile imigrării. Asta înseamnă că milioane de oameni strămutați, în loc să găsească un loc de refugiu, sunt nevoiți să se supună muncii forțate și exploatării sexuale ca să poată supraviețui.

Câteva puncte predilecte de migrație pentru femei

- **Siria:** Conflictele din această țară au produs peste două milioane de refugiați; la mijlocul lui 2013 numărul era încă în creștere. Marea majoritate sunt femei care nu sunt obișnuite să iasă în afara gospodăriei pentru a munci și care nu au cum să se întrețină. În disperare de cauză, unele se oferă pe sine sau le oferă pe fiicele lor în căsătorie. Una dintre femeile care se ocupă cu aranjarea unor astfel de căsătorii cu bărbați arabi a afirmat că

majoritatea viitorilor soți au vârste cuprinse între 50 și 80 de ani. „Bărbații cer fete care au pielea albă și ochi albaștri sau verzi și mai puțin de 16 ani.”³ În același timp, au apărut și multe relatări despre răpiri, atacuri sau violuri la care sunt supuse femeile siriene în taberele de refugiați, în special în tabăra din Zaatari din Iordania, unde s-au adăpostit 100.000 de femei.

- ***Sudan și Sudanul de Sud:*** Războiul civil prelungit, care în cele din urmă a dus la divizarea Sudanului în două regiuni autonome în 2011, a strămutat 5,5 milioane de oameni. Aproximativ patru milioane au rămas în interiorul granițelor și 1,5 milioane au cerut azil în afara lor, în țările dimprejur sau în teritorii mai îndepărtate. Câteva mii de oameni care au încercat să fugă din nordul musulman al țării în Sudanul de Sud au ajuns să se stabilească în așezări nesigure și aglomerate, situate la granița încă disputată dintre cele două regiuni. Mai ales pentru văduve, femei însărcinate și femei în vârstă, distanțele lungi pe care trebuie să le parcurgă pentru a face rost de hrană și de apă se dovedesc a fi foarte dificile; se mai întâmplă de asemenea să fie atacate de băștinași. Femei adulte și tinere adolescente deopotrivă au denunțat cazuri de viol sau tentative de viol, abuz sexual și alte hărțuiri, deși multe astfel de episoade rămân trecute cu vederea din cauză faptului că victimele se tem de a nu fi stigmatizate. Atunci când astfel de femei rămân însărcinate în urma unui atac, ele vor fi cele blamate și ostracizate.
- ***Grecia:*** Pentru sute de mii de persoane îngrijorate care încearcă să ajungă în occident dinspre Europa de Est, Orientul Mijlociu, Asia și Africa, Atena pare a fi poarta

3 <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-22473573>

de intrare într-o nouă viață. Mulți analiști consideră că în această țară au poposit între un milion și 1,3 milioane de imigranți, constituind 10% din întreaga populație. Totuși, Amnesty International a protestat împotriva noilor legi care permit detenția imigranților atipici și a solicitanților de azil – de multe ori în condiții inimaginabile – până la un an și jumătate, din motive variate, cum ar fi suspiciune de infecție cu boli contagioase precum HIV. Sistemul lipsit de funcționalitate al Greciei are ca efect faptul că multe femei refugiate sărace, împreună cu copiii lor, trăiesc pe străzi.

- **Marea Britanie:** Aproximativ 30% dintre toți cei care solicită azil în Marea Britanie sunt femei, dintre care șapte din zece nu sunt însoțite de către soții lor, deși aproximativ jumătate dintre acestea au copii în îngrijire. Dintre mamele singure, aproape 40% sunt mame care au fost despărțite involuntar de copiii lor. Un grup de lucru cu refugiații a estimat că jumătate dintre femei au fost violate sau atacate înainte să ajungă în Marea Britanie. Totuși, asociația Asylum Aid afirmă că scenariul pe care îl iau în considerare automat cei de la UK Borders Agency [agenția de gestiune a granițelor în Marea Britanie – n.tr.] este că femeile care pretind că au fost violate mint.

Femeile strămutate sunt deseori marginalizate și izolate, fiind deci foarte vulnerabile în fața exploatării și abuzului domestic. Totuși, în multe comunități de refugiați din jurul lumii, violența la care femeile sunt supuse este de multe ori ignorată de către autoritățile civile. Lipsa de acțiune este justificată sub masca „respectării diferențelor culturale.” Atâta timp cât abuzatorilor de sex masculin li se ia apărarea sub deghizarea corectitudinii din punct de vedere politic, femeile nu au unde să găsească ajutor.

Vezi și secțiunea intitulată „Statistici vitale: Violul ca armă de război și extremismul religios.”

CE POȚI FACE TU:

- Este posibil ca refugiații să locuiască mai aproape de tine decât crezi. Află unde-i poți găsi și oferă-le ajutor și prietenie în mod practic. Ai putea chiar să pui bazele unei biserici pentru refugiați. În Anexa 2 a acestei cărți găsești resurse pentru și despre refugiați și imigranți enumerate în secțiunea „Refugiați”. Aceste resurse pot fi utile pentru orientare culturală, beneficii în spațiul public, îngrijirea copiilor și multe alte probleme care se pot dovedi a fi de interes pentru nou-veniți.
- Împreună cu biserica ta sau cu un grup de acțiune civică, celebrați Ziua Internațională a Refugiaților. ONU a stabilit această zi în data de 20 iunie, dar această ocazie s-ar putea transforma într-o Duminică a Refugiaților din toată Lumea – înainte sau după această dată. O altă idee ar fi organizarea unui eveniment de strângere de fonduri care să servească misiunilor care-și dedică eforturile salvării refugiaților.

„Tu auzi rugăciunile celor ce suferă, Doamne! Le întărești inima, îți pleci urechea spre ei, ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit și ca să nu mai insuflă groaza omul cel luat din pământ”

Psalmul 10: 17,18

Sclavie sub tutela religiei

Deși practica trece drept serviciu religios sau ritual, aceasta e în realitate una dintre cele mai odioase forme de sclavie la care sunt supuși copiii în ziua de azi.

INDIA ȘI NEPAL

„E dificil de înțeles în întregime nivelul de exploatare pe care aceste femei îl au de îndurat și zdrobirea lor sufletească. O devadasi e și o dalită [paria], așadar se află oricum pe o treaptă inferioară a societății. Dar fiind pe deasupra și devadasi, nu mai valorează nimic: ajunge pe cea mai de jos treaptă socială posibilă.” – Dr. B. D’Souza, pediatru indian.

Practica a fost abolită de mai bine de 150 de ani, dar familiile sărace din sudul Indiei și din Nepal continuă să își ofere fiicele, care de-abia dacă au 5 ani împliniți, pentru ceremonii de „căsătorie” cu zei hinduși sau cu diferite temple. Pe lângă beneficiul de a se fi descotorosit de un cadou nedorit, părinții speră ca prin ofranda aceasta să câștige bunăvoința zeilor. În trecut, astfel de fete numite *devadasi* sau *jogini* slujeau ca sclave sacre sau ca dansatoare în temple. De îndată ce ajungeau la pubertate, li se cerea să ofere servicii sexuale oricărui bărbat aflat pe o treaptă socială mai înaltă decât ele. Misionara Amy Carmichael și-a dedicat întreaga viață a salvării și îngrijirii a sute de astfel de copii.

Astăzi, sclavele de la temple sunt exploatate până când preoții se satură de ele, după care sunt vândute celui care oferă cel mai bun preț pentru a-i fi concubine. În cele din urmă, fetele sunt aruncate în stradă împreună cu copiii lor, în cazul în care au devenit mame, pentru a supraviețui după puteri. Fiind încă „măritate cu zeii”, nu li se îngăduie să se căsătorească cu nimeni altcineva. Cele mai multe dintre ele sunt silite să intre în bordeluri, unde statutul de foste prostituate sacre le este evidențiat prin brățările și pandantivele distinctive pe care trebuie să le poarte.

Astăzi există în jur de 70.000 de *devadasi* doar în statul Karnataka și aproximativ 250.000 în întreaga Indie. Cu toate acestea, există grupuri de femei care organizează campanii împotriva acestei practici, iar unele organizații creștine le oferă fetelor eliberate un stil de viață alternativ.

AFRICA DE VEST

Mii de fete din Africa de Vest, cu vârsta de aproximativ patru ani au fost și ele consacrate zeilor pentru a-i îmbuna după vreo faptă rea săvârșită de una dintre rude. „*Trokosi*,” care s-ar traduce literal drept „soții sclave ale zeilor,” fac parte dintr-o tradiție ce există de 300 de ani în regiunea Voltei Superioare care cuprinde Ghana, Nigeria, Benin și Togo. Până în secolul al XVIII-lea, preoții acceptau animale vii ca ofrandă din partea familiilor care se temeau de pedeapsa zeilor. Însă mai apoi au hotărât că o tânără virgină le-ar servi mai bine în scopuri domestice și sexuale.

Sclava trebuie să slujească la templu între trei și cinci ani, în funcție de natura păcatului pentru care plătește. Cu toate acestea, majoritatea familiilor nu-și permit să plătească prețul foarte mare pentru răscumpărarea fiicelor lor. În același timp, părinții se tem

că răscumpărarea i-ar nemulțumi pe zei. Dacă un preot moare, femeia devine proprietatea succesorului său. Dar dacă fata moare fără ca părinții ei să o fi răscumpărat, aceștia trebuie s-o înlocuiască cu o altă tânără virgină. La fel trebuie să procedeze și în cazul în care fata fuge de la templu. Ciclul acesta poate continua generații de-a rândul.

Sclavele *trokosi* trăiesc în condiții inumane: sunt violate și bătute în mod frecvent, li se oferă doar zdrențe ca îmbrăcăminte, sunt silite să-și cerșească hrana, nu primesc niciun fel de educație sau îngrijiri medicale și trebuie să muncească cea mai mare parte a zilei pe ogoarele preoților. Deseori au o stare precară de sănătate. De asemenea, copiii pe care o astfel de fată îi naște trebuie să rămână ca sclavi în posesia preotului, cu toate că acesta nu-și asumă nici o responsabilitate pentru îngrijirea lor, iar femeia trebuie să se descurce de una singură. Cele care se opun sunt bătute până când binevoiesc să se supună.

Datorită eforturilor unor organizații non-guvernamentale, multe temple au abandonat practica sclaviei *trokosi* și 2.900 de femei au fost eliberate și reabilite. În 1998, Ghana a adoptat o lege privind interzicerea acestei practici. Totuși, mii de fete din această regiune rămân în continuare sclave – unele estimări se ridică la 35.000 de fete în cele patru țări. Legea este greu de pus în aplicare, întrucât mulți oameni insistă asupra faptului că această practică face parte din cultura lor și se tem de puterea zeilor – și a preoților.

Notă: O sursă majoră a materialului din acest capitol este Anti-Slavery Society (Societatea anti-sclavie – n.tr.).

CE POȚI FACE TU:

- Sprijină acțiunile organizațiilor Every Child Ministries și International Needs, care ajută la eliberarea și reabilitarea fetelor *trokosi* și urmăresc abolirea acestui sistem. Poate că tu, biserica ta sau vreun alt grup ați putea strânge fonduri pentru a ajuta aceste organizații să răscumpere copiii ajunși în sclavie.
- Organizațiile non-guvernamentale care sprijină fetele *devadasi* din India se pot număra pe degete, iar Dalit Freedom Network este una dintre ele. Totodată, Dalit Freedom Network luptă pentru a scoate la lumină starea disperată a femeilor dalite și a copiilor lor și le oferă educație și asistență medicală. Vezi Anexa 2 pentru website-uri.

„Suflatul ne-a scăpat ca pasărea din lațul păsărilor; lațul s-a rupt și noi am scăpat.”

Psalm 124:7

Traficul de fete și femei

Comerțul ilegal de ființe umane este una dintre cele mai mari încălcări ale Drepturilor Omului din secolul al XXI-lea. Este vorba despre una din cele mai profitabile afaceri la nivel mondial, aflată într-o creștere vertiginoasă și care aduce câștiguri de aproximativ 32 de miliarde de dolari pe an sau 87 de milioane de dolari în fiecare zi. Se estimează că 27 de milioane de adulți și 13 milioane de copii de pe această planetă cad victime traficului de persoane. Toate națiunile sunt implicate.

- Majoritatea persoanelor importate și exportate în interiorul statului sau peste granițe sunt folosite la munci sau sex forțat. 80% dintre aceste persoane sunt femei. Femeile însărcinate nu sunt scutite; de fapt, uneori, ele sunt ținte sigure, iar când vin pe lume, copiii lor sunt vânduți pe piața neagră.
- 50 până la 60% dintre persoanele traficate sunt copii. 1,2 milioane de copii (două treimi din ei fiind fete) cad victime în fiecare an. Cererea imensă de copii pentru adopție creează, în multe țări, o piață deja constituită. Aproximativ jumătate dintre copiii mai mari sunt folosiți pentru sex, iar restul pentru muncă forțată ieftină sau cerșit. Unele fete

sunt răpite, altele sunt vândute de către părinții nevoiași. Cu cât copiii sunt mai mici, cu atât traficanții câștigă mai mult. Frica de SIDA determină mișcarea pieței înspre valorificarea partenerilor sexuali mai tineri. Media de viață a unui copil antrenat în comerțul sexual este de doi ani. Aceștia sfârșesc fie prin a fi omorâți în bătaie, fie prin contractarea virusului HIV sau bacteriei cauzatoare de meningită, fie sunt forțați să ia droguri în supradoză.¹

- Sclavii din ziua de astăzi sunt mai ieftini decât oricând în istorie. Șomajul, sărăcia, strămutarea și discriminarea de gen sunt factori care contribuie la sursa nelimitată de muncitori vulnerabili care pot cădea pradă cu ușurință celor lacomi. Și, spre deosebire de droguri, o persoană poate fi vândută de mai multe ori.
- Rețeaua de traficanți include persoane care recrutează (aceia care câștigă și abuzează de încrederea victimei); contrabandiști sau oameni care se ocupă de transportul victimelor; persoane care asigură acte și documente de călătorie false; paznici care împiedică evadarea victimelor; clienții (proprietari și manageri de cluburi, bordeluri și alți potențiali angajatori); persoane care se ocupă cu spălarea banilor.
- În aproximativ 43% dintre cazuri, cei care se ocupă cu recrutarea, le cunosc deja pe victime. Multe femei tinere sunt atrase prin promisiunea unui loc de muncă legitim într-o altă țară. Altele sunt recrutate de „loverboys” care își seduc victimele în relații de exploatare. Traficanții sexuali pot câștiga de 20 de ori mai mult decât plătesc

¹ <http://www.mannafreedom.com/get-informed-about-human-trafficking/what-is-human-trafficking/>

pentru o fată. Deseori, proxeneții determină victimele să depindă de ei prin înfometare, consum de droguri, violență, umilire și viol și tot ei le învață cum să desfășoare anumite acte sexuale.

- Deși nu este răspândită în traficul sexual, recoltarea de organe este o problemă reală. Organizația Mondială a Sănătății estimează că 7.000 de rinichi sunt obținuți în mod ilegal de către traficanți în fiecare an, pentru că cererea întrece cu mult oferta de organe disponibile în mod legal pentru transplant. Prețul de vânzare al unui rinichi este de 62.000 de dolari americani, în timp ce ficatul poate aduce un câștig de două ori mai mare, iar prețul pentru inimă și plămâni este chiar mai ridicat.² În unele state, victimele predilecte ale traficului cu organe sunt persoanele fără adăpost care sunt apoi lăsate să moară pe stradă. În aprilie 2013, o curte europeană de justiție a condamnat cinci medici pentru extragerea și transplantul ilegal de rinichi. Donatorii erau recrutați din țările sărace ale Europei de Est și ale Asiei Centrale prin promisiunea unei plăți de 15.000 de euro în schimbul organelor.³ Primul caz al unei persoane (femei) transportate în Marea Britanie pentru colectarea organelor a fost descoperit în 2012. Potrivit organizației Doctors Against Forced Organ Harvesting, China a colectat organele prizonierilor executați vreme de aproape 30 de ani. Rapoartele arată totodată că au fost colectate și organe aparținând unor prizonieri în viață, și transplantate pentru profit.⁴

2 <http://fightslaverynow.wordpress.com/why-fight-there-are-27-million-reasons/otherformsoftrafficking/organ-removal/>

3 <http://www.rawstory.com/rs/2013/04/29/five-doctors-jailed-in-kosovo-for-illegal-organ-harvesting-and-transplants/>

4 <http://www.dafoh.org/unethical-organ-harvesting/forced-organ-harvesting-in-china>

- Traficul sexual a jucat un rol major în răspândirea pe plan mondial a virusului HIV. Practica sexului fără prezervativ este plătită mai bine, motiv pentru care este preferată de către „proprietarii” fetelor forțate să se prostitueze.

„Convenția pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor”, descrisă adesea ca fiind legea internațională a drepturilor femeii a fost adoptată în 1979 de către Adunarea Generală a ONU. Traficul femeilor a fost definit ca incluzând „sclavia sexuală generală și militară, înșelarea femeilor imigrante, «comanda prin poștă» și căsătoriile false”. Convenția solicita statelor să impună „toate măsurile necesare, inclusiv cele legislative, pentru a suprima toate formele de trafic, exploatare și prostituție care implică femei”. Toate națiunile care au ratificat această declarație s-au obligat legal să o impună. Cele șapte state care nu au ratificat această convenție au fost Iran, Palau, Somalia, Sudanul de Sud, Sudan, Tonga și Statele Unite. Statele Unite și Palau au semnat-o, dar nu au ratificat-o încă.

În ultimii zece ani, cel puțin 60 de țări au adoptat o legislație severă împotriva traficului. În ciuda acestor măsuri, traficul continuă să ia amploare.

EUROPA

Un studiu din 2012 semnat de Organizația Internațională a Muncii a indicat că 880.000 de persoane din Uniunea Europeană sunt implicate în munca forțată, inclusiv în exploatarea sexuală. Multe dintre acestea sunt minori. O mare parte provin din Europa Centrală și de Est. După declarațiile Comisiei Europene, criza economică a provocat o creștere a numărului persoanelor traficate pentru sex, muncă aspră și donație de organe. Libera circulație în

spațiul european a facilitat traficul de persoane între țările UE și legalizarea prostituției în anumite locuri a creat noi oportunități pentru infracțiuni. 21 de state membre nu au reușit să implementeze o lege împotriva traficului de persoane.⁵

- **Moldova:** Cea mai săracă țară a Europei este cea mai mare exportatoare de femei. Începând cu anul 1991, peste 450.000 de femei au dispărut din această mică națiune post-sovietică cu o populație de numai patru milioane de oameni.
- **Bulgaria:** Alături de România, Bulgaria este cel mai sărac stat membru al Uniunii Europene, contribuind la industria traficului de persoane. Cei de origine romă (țigani) sunt categoria cea mai vulnerabilă. Deși cunoașterea cifrelor reale este imposibilă datorită faptului că operațiunile se desfășoară pe ascuns, se consideră că aproximativ 10.000 de femei bulgare sunt victime ale traficului internațional în diverse alte state.
- **România:** O treime din victimele din România sunt copii. În special copiii fără adăpost au fost traficați sub pretexte false și forțați să se prostitueze în Spania, Grecia, Germania și Olanda. Mii de copii se nasc în România și în multe alte state fără a fi înregistrați, așadar ei pot să dispară, pur și simplu.
- **Albania:** Peste 8.000 de fete albaneze au fost trimise pe piețele sexuale din Italia, mai bine de 30% dintre ele fiind minore. Aproape zilnic fete adolescente sunt răpite de pe străzi, din discoteci și chiar din școli. Copiii sunt

5 <http://euobserver.com/social/119800>

exploatați pentru cerșetorie forțată, infracțiuni mărunte și alte activități în multe părți ale Europei.

- **Austria:** Media austriacă a raportat în 2013 planurile unui om de afaceri austriac de a deschide cel mai mare bordel european, FunMotel, o investiție de 14,2 milioane de Euro, într-o locație secretă de la granița cu Cehia. Proprietarul se așteaptă să aibă 1.000 de vizitatori pe zi, cărora să le ofere femei la prețuri rezonabile. Un studiu din 2010 făcut de Rețeaua Europeană pentru Promovarea Sănătății și Prevenția HIV/STI în rândul Muncitorilor Sexuali a arătat că 78% dintre muncitorii sexuali din Austria nu sunt cetățeni austrieci.⁶
- **Italia:** Traficul în scopul prostituării femeilor și fetelor în Italia este o problemă din ce în ce mai serioasă. De obicei femeile sunt transportate din Albania, Nigeria, fostele state sovietice și Europa de Est.
- **Germania:** Poliția ridică sau primește sesizări de la aproximativ 600-800 de femei tinere în fiecare an, victime ale traficantilor de persoane. Estimările sugerează că cel puțin 10.000 de femei, cele mai multe din Europa Centrală și de Est sunt forțate să se prostitueze, dintr-un total de 3-4 sute de mii de muncitori sexuali care lucrează cu normă întreagă și cu jumătate de normă. Foarte puține dintre acestea reușesc să fugă și să se elibereze.⁷ Femeile care reușesc să scape de prostituția forțată sunt considerate imigranți ilegali și sunt lăsate să locuiască în Germania numai pe durata procedurilor juridice în cadrul cărora

6 <http://www.praguepost.com/news/16280-out-in-the-open.html>

7 <http://www.dw.de/germany-lags-behind-in-protection-of-forced-prostitutes/a-16837388>

depun mărturie împotriva traficantilor. În ciuda faptului că ele își asumă un mare risc personal prin luarea acestei atitudini în justiție, femeile sunt apoi deportate și cazul este încheiat, în general fără compensație financiară. Prostituația și bordelurile sunt legale, deși multe dintre bordeluri sunt înregistrate ilegal ca centre de sănătate.

- **Grecia:** Fiind din ce în ce mai des folosită atât ca destinație, cât și ca punct de tranzit pentru traficul de persoane, în jur de 16.000 – 20.000 de femei sunt implicate în acest trafic în țară la orice moment. Un analist academic a estimat că aproximativ 40.000 de femei, cele mai multe între 12 și 25 de ani sunt traficate înspre Grecia în fiecare an. 75% dintre fete sunt înșelate prin promisiunea că vor primi alte tipuri de locuri de muncă obișnuite.
- **Olanda:** Numărul raportat al victimelor traficului de persoane s-a triplat în ultimii 10 ani. 25.000 de femei, multe dintre ele provenind din state sărace, lucrează ca prostituate. Un expert al ONG-ului Equality Now declară că în jur de 80 – 90% dintre aceste femei sunt de origine străină.⁸ Multe fete africane aduse aici sunt revândute către alte state europene.
- **Ucraina:** Aproximativ 117.000 de ucraineni au fost forțați să intre în sclavie de-a lungul anilor, majoritatea femei și copii. Cele mai multe femei cad pradă unor oferte de locuri de muncă false și, mai târziu, sunt forțate să se prostitueze. Orfanii sunt vulnerabili datorită lipsei de protecție din partea statului și a neglijenței ca urmare a plecării lor din instituțiile statului.⁹

8 <http://www.praguepost.com/news/16280-out-in-the-open.html>

9 <http://www.mannafreedom.com/get-informed-about-human-trafficking/what-is-human-trafficking>

- **Marea Britanie:** Un studiu demarat de Centrul pentru Justiție Socială efectuat în 2013 a identificat 1.000 de cazuri de trafic de persoane, dar a atenționat că cifrele oficiale sunt numai „o reflecție palidă a adevăratelor proporții pe care le-a luat acest fenomen”. Raportul a descoperit o „șocantă lume subterană” și a deplâns faptul că asistenții sociali nu sunt echipați să identifice victimele sclaviei moderne. Inclusiv poliția are lacune în posibilitățile de oferire a unei protecții în situații critice.

ASIA

Asia de Sud este una dintre cele mai mari zone de exportare a sclavilor sexuali către bordelurile din Japonia, China, Australia, Europa și Statele Unite. Proprietarul unui bordel din Asia de Sud-Est poate cumpăra o femeie sau un copil la prețul de 50 de dolari americani.¹⁰

- **Thailanda:** Această țară continuă să fie unul dintre centrele traficului de persoane. Coaliția împotriva traficului femeilor (The Coalition Against Trafficking in Women) a estimat că un milion de femei și copii de mai multe naționalități au fost traficați în Thailanda, cei mai mulți fiind importați din **Burma (Myanmar)**. Cel puțin 50.000 de fete și femei din Burma lucrează ca prostituate în Thailanda în orice moment. Zeci de mii de fete sunt importate și din sudul Chinei, Cambodgia, Laos, Vietnam, Uzbekistan și Rusia.

10 <http://www.mannafreedom.com/get-informed-about-human-trafficking/what-is-human-trafficking/>

Traficul intern este și el bine dezvoltat în Thailanda. Părinții își trimit fetele în comerțul sexual din Bangkok pentru a câștiga bani pentru familie. De obicei, un traficant plătește 25 de dolari pentru a „închiria” un copil cerșetor.* Alte 3.000 de femei și copii thai sunt trimiși anual în Cambodgia pentru prostituție și în China pentru muncă domestică. Un mare număr de femei thai – circa 70.000 – îndură condiții de viață asemănătoare sclavagismului în industria sexuală japoneză.

- **Nepal:** Aproximativ 12.000 până la 15.000 de fete între 6 și 16 ani sunt duse în India în fiecare an. Multe dintre ele sunt răpite de traficanți sau vândute de părinții foarte săraci pentru munca domestică sau în fabrică sau în cazul în care sunt adolescente, pentru munca sexuală. Traficanții vând fetele sau femeile unor brokeri din mediul urban la prețul de aproximativ 1.000 de dolari, care la rândul lor, le vând bordelurilor. Când fetele contractează virusul HIV sunt scoase din uz, la fel și orice nou născut care poartă virusul.
- **China** este o sursă majoră a traficului, atât ca destinație, cât și ca zonă de tranzit. 90% din cele 600.000 de femei chineze care caută de lucru în afara țării în fiecare an aleg să apeleze la rețele ilegale, folosind syndicatele internaționale sau bandele locale. Numărul femeilor chineze forțate să se prostitueze în străinătate se află în creștere. Numărul copiilor răpiți în fiecare an pentru adopția ilegală este de 20.000.¹¹ În plus, scăderea populației feminine, datorată politicii unui singur copil, a condus la trafizarea a cel puțin 250.000 de femei și copii în interiorul granițelor Chinei.

11 <http://www.humantrafficking.org/countries/china>

ASIA DE SUD

- **Bangladesh:** Organizațiile care monitorizează drepturile omului estimează că un număr de 20.000 de femei și copii sunt traficați anual din această țară pentru prostituție forțată. În 2013, organizația International Christian Concern a raportat salvarea a peste 140 de copii din centrele de instrucție islamice (madrassas) în decurs de 9 luni. Majoritatea copiilor traficați la nivel intern în acest fel sunt aleși datorită faptului că aparțin unor comunități creștine. Aproape jumătate din copiii salvați erau fete; ele au mărturisit că erau folosite pentru muncă domestică forțată în case musulmane și pentru sclavie sexuală.¹²
- **Pakistan:** Potrivit unui raport al Comisiei Asiatice pentru Drepturile Omului, un număr presupus de 20.000 de copii suferind de microcefalie sunt trimiși în sclavie ca cerșetori. Microcefalia este o boală neurologică de dezvoltare care determină o subdezvoltare a capului. De asemenea, mii de copii pakistanezi au fost trimiși în Emiratele Arabe Unite și în alte Țări din Golf să lucreze ca *camel jockeys* [călăreți de cămile, în text se referă la obiceiul practicat de a angaja copii, uneori sub 12 ani, care să călărească pe cămile în timpul curselor – n.tr.]. Această practică a fost interzisă în 2002, dar legea nu a fost aplicată decât începând cu 2005.¹³

12 <http://www.persecution.org/2013/05/05/young-christian-girls-trafficked-into-forcedlabor-and-sex-slavery/>

13 <http://www.soschildrensvillages.ca/news/news/child-charity-news/pages/childtrafficking-pakistan-715.aspx>

ORIENTUL MIJLOCIU

În 2013, Organizația Internațională a Muncii a raportat că 600.000 de muncitori imigranți sunt prinși în capcana muncii forțate în Orientul Mijlociu. Mulți dintre ei trăiesc în condiții respingătoare: sunt violați, abuzați și ținuți prizonieri.¹⁴

- **Liban:** Femei din Etiopia, fosta URSS și până la 170.000 de persoane din Sri Lanka migrează în Liban așteptându-se să lucreze în domeniul casnic; în schimb, aceste persoane sunt forțate să devină sclave și sunt exploatare sexual.
- **Turcia:** reprezintă o destinație de top pentru victimele traficului de persoane, îndeosebi pentru femei din fosta Uniune Sovietică.
- **Irak:** S-a declarat că adolescentele virgine din Irak sunt vândute traficantilor de carne vie pentru 5.000 de dolari, un preț dublu față de cel plătit pentru fetele care nu mai sunt virgine. Fetele sunt duse în Nordul Irakului, Siria și Emiratele Arabe Unite*.
- **Arabia Saudită:** În fiecare an sunt aduși aici aproximativ între 1.000 și 1.500 de copii din India și statele învecinate pentru a cerși în timpul sărbătorii Haj. Aceștia au mari șanse să fie bătuți și sunt uneori mutilați, ca să aibă mai mult potențial atunci când cerșesc. Numai o mică parte dintre ei reușesc să se reîntoarcă acasă.

14 <http://edition.cnn.com/2013/04/09/world/meast/mideast-migrant-workers>

AFRICA

- **Africa de Sud:** Punct major de tranzit între statele în curs de dezvoltare și Europa, S.U.A. și Canada. După droguri și arme, traficul de femei și copii pentru prostituția forțată a devenit a treia cea mai mare sursă de profit pentru crima organizată. De regulă, fetele sunt răpite din mall-uri, stații de autobus și de taxi și sunt drogate. În timp ce sunt inconștiente, sunt violate și fotografiate. Fotografiile sunt folosite pentru a le amenința și controla după aceea. Hainele și încălțăminte le sunt luate. Africa de Sud are aproximativ 30.000 de copii angajați în prostituție.
- **Mozambic:** Potrivit organizației UNICEF, în fiecare an în jur de 1.000 de femei și copii din Mozambic sunt vânduți bordelurilor din Africa de Sud și din alte state. Traficanții pot cumpăra o fată cu sume care încep de la doi dolari și care ajung până la 1.000 de dolari.
- **Ghana:** Piața traficului de carne vie în Ghana permite traficantilor să cumpere un copil de la părinți cu 50 de dolari. Traficantul poate apoi să vândă sau să închirieze copilul pentru o sumă de până la 300 de dolari, obținând astfel un profit de 250 de dolari*.
- **Nigeria:** UNESCO cataloghează traficul de carne vie ca fiind a treia cea mai obișnuită infracțiune în Nigeria, după fraudă și traficul de droguri. Mamele adolescente sunt uneori forțate să își cedeze nou-născuții traficantilor care îi pot vinde în adopții ilegale la prețul de până la 6.400 de dolari, în funcție de sexul copilului. Deși cumpărarea sau vânzarea de copii poate atrage condamnarea

la 14 ani de închisoare, puțini traficanți sunt prinși.¹⁵ Transportarea femeilor tinere nigeriene către alte țări este în sine o afacere de proporții. Fetele sunt adesea obligate să asculte prin utilizarea amenințărilor împotriva familiei lor și prin ritualuri voodoo. ONU estimează că între 8.000 și 10.000 de femei sunt traficate anual numai către industria prostituției din Italia. Femeile sunt apoi forțate să plătească peștilor o datorie între 40.000 și 78.000 de dolari.¹⁶

AMERICA LATINĂ

- **Brazilia:** Economia în creștere a acestui stat atrage un număr tot mai mari de imigranți din Bangladesh, Haiti și Africa, încurajând cartelurile să se specializeze în traficul de carne vie. Odată ajunși în Brazilia, acești imigranți sunt exploatați și forțați să plătească contrabandistului o datorie de 10.000 de dolari. O medie de 1.000 de brazilieni sunt transportați în fiecare an peste granițe și supuși exploatării sexuale și muncii forțate.
- **Columbia:** Interpolul estimează că 35.000 de femei sunt traficate anual din Columbia, cu profituri estimative de 500 de milioane de dolari. Vârsta medie a victimelor traficate este de 14 ani.¹⁷
- **Mexic:** este prezentată de ONU ca fiind sursa numărul unu de copii pentru America de Nord. Majoritatea copiilor

15 <http://www.guardian.co.uk/law/2011/jun/02/nigeria-baby-farm-raided-humantrafficking>

16 <http://www.voanews.com/content/most-trafficked-into-italys-sex-tradenigerians-150206105/370025.html>

17 <http://www.orphanhopeintl.org/facts-statistics/>

sunt trimiși către organizații internaționale de pedofilie. Cei mai mulți copii de peste 12 ani ajung să se prostitueze.

CARAIBE

- **Republica Dominicană:** are cea mai înaltă rată a traficului de persoane din zona caraibiană. Se raportează că femei și copii dominicani sunt supuși prostituției în propria lor țară și pe teritoriul Caraibelor, Europei, Americii de Sud și a Statelor Unite. Cartelurile de traficanti au trimis peste 50.000 de persoane în industria sexuală din afara granițelor. Adesea fetele sunt înșelate și date în căsătorie, pentru a fi vândute apoi de așa numiții lor soți.
- **Haiti:** De la cutremurul din 2010, în Haiti s-a constituit o complicată rețea de traficanti. Potrivit estimărilor, între 200.000 și 300.000 de victime sunt traficate pe plan intern, în timp ce numărul persoanelor implicate în traficul internațional este abia de ordinul miilor. Traficanții taxează o persoană căreia îi promit un loc de muncă sau instrucție cu până la 5.000 de dolari. Peste 3.000 de haitieni au fost vânduți în 2011 în America de Sud.¹⁸

AMERICA DE NORD

- **Canada:** Se estimează că 300.000 de persoane sunt aici victime ale traficantilor. 150.000 de persoane sunt aduse în țară de peste granițe și același număr de oameni sunt traficați în scopuri domestice, între granițele statului*. În fiecare săptămână Canada primește 12 femei asiatice

18 <http://www.alterpresse.org/spip.php?article13616#.UZ35pNhTEow>

între 16 și 30 de ani, cu permise de vizită. Aceste persoane sunt apoi vândute unor bordeluri din Markham, Scarborough, Toronto și Los Angeles și forțate apoi să plătească o datorie de 40.000 de dolari. Mafia vietnameză și chineză își extinde operațiunile în bordelurile din Toronto, traficând femei din Asia de Sud-Est. În Canada traficul de femei aborigene este foarte dezvoltat. Un pește plătește traficantului aproximativ 5.000 de dolari canadieni pentru o femeie și câștigă anual 280.000 de dolari de pe urma exploatării ei.

- **S.U.A.:** Prezența traficului de carne vie a fost atestată în toate cele 50 de state, fiind cel mai comun în New York, California și Florida. FBI estimează că un număr de 18.000 de femei și copii sunt duși peste granițe anual pentru industria sexuală, dar și pentru a le aduce bani proprietarilor lor, muncind ca servitori, vânzători ambulanti de bijuterii prin metrouri și autobuze, cerșind, muncind în agricultură sau în condiții de muncă inacceptabile sau chiar periculoase. În momentul intrării lor în industria sexuală americană, cei mai mulți copii au vârste cuprinse între 12 și 14 ani. În 2008, Patrula Americană de Frontieră [Border Patrol] a prins la graniță în jur de 8.000 de minori neacompaniați. În 2012, acest număr a crescut până la aproape 25.000.¹⁹ Statele Unite sunt o destinație importantă pentru copiii răpiți și traficați pentru adopție de către cupluri fără copii, care nu vor să aștepte pentru obținerea unui copil prin mijloace și agenții legale de adopție. Cea mai mare sursă de astfel de copii o reprezintă Mexicul. Copiii mexicani peste 12 ani sunt de asemenea răpiți și traficați în S.U.A. pentru prostituție infantilă. Femei chineze sunt vândute bordelurilor din

19 <http://www.aljazeera.com/indepth/opinion/2013/04/201342387040405.html>

New York și Carolina de Nord, după care sunt forțate să muncească pentru o datorie de 40.000 de dolari. Unele femei sunt forțate să-și plătească transportul prin întreținerea unor relații sexuale cu până la 500 de bărbați.

CE POȚI FACE TU:

Încearcă să organizezi o „Duminică a libertății” în biserica ta pentru a promova conștientizarea problemei traficului de carne vie. Verifică site-ul „Not for Sale” și website-urile organizațiilor enumerate sub titlul „Traficarea femeilor și fetelor” din Anexa 2.

Cât de bine pregătit este orașul tău sau țara ta să recunoască și să rezolve problemele victimelor sclaviei umane? Caută informații despre existența și accesibilitatea adăposturilor, facilităților și asistențelor sociale. În cele mai multe locuri există un mare deficit de adăposturi protejate și de consilieri pentru fetele și femeile traumatizate, mai ales dacă acestea provin din alte state. Armata Salvării este o agenție a cărei prioritate o reprezintă grija pentru supraviețuitori. Ți-ai putea oferi ajutorul ca voluntar. Încurajează politicienii să introducă mai multe măsuri care vin în sprijinul victimelor și găsește oameni care pot face lobby împreună cu tine.

„Și totuși, poporul acesta este un popor prădat și jăfuit! Toți zac înlănțuiți în peșteri și înfundați în temnițe. Sînt lăsați de pradă și nimeni nu-i scapă! Jefuiți, și nimeni nu zice: dă înapoi!”

Isaia 42:22

*Sursa: Havoscope, Global Black Market Information, la adresa havoscope.com

Văduvele

Când o femeie ajunge văduvă, ea devine implicit membra unuia din grupurile cele mai numeroase, mai marginalizate și mai trecute cu vederea. Femei care au suferit deja traume serioase ajung să fie pe deasupra și victime ale societății.

Din cele 245 de milioane de văduve existente în lume, 115 milioane trăiesc într-o sărăcie lucie și 81 de milioane au fost supuse abuzurilor, pentru simplul fapt că au rămas fără soț. Peste 1,5 milioane dintre copiii femeilor rămase văduve vor muri înainte de vârsta de cinci ani.¹

AFRICA

Milioane de văduve din Africa Subsahariană sunt jefuite, bătute, violate și date afară din casele lor – adesea de către membrii propriilor lor familii – pentru că femeile sunt considerate nedemne de a avea aceleași drepturi de proprietate ca bărbații. Abuzurile împotriva unei văduve sunt cu atât mai întâlnite când moartea soțului a fost cauzată de SIDA.

¹ <http://appealforwidows.org/>

Camerun: În zona muntoasă, atunci când un bărbat moare, societatea se grăbește să o acuze pe soția lui de vrăjitorie. În consecință, aceasta e silită să își radă capul și să umble în zdrențe vreme de șapte săptămâni. Nu îi este îngăduit să se spele sau să gătească. Timp de un an, ea nu are dreptul de a câștiga bani sau de a conduce o gospodărie. Tratamentul aspru aplicat văduvelor este considerat o pedeapsă justă, un test al fidelității și un exercițiu de purificare. Pentru un bărbat vădov, pe de altă parte, nu există prea multe consecințe de acest fel. El se poate întoarce imediat la lucru și la scurt timp se poate recăsători.

În **Ghana** există șase „tabere de vrăjitoare” a câte 1.000 de femei care au fugit într-acolo pentru a scăpa de bătaie, de tortură sau de moarte, după ce au fost etichetate drept vrăjitoare. Potrivit unei relatări de la BBC News din septembrie 2012, majoritatea femeilor din aceste tabere sunt în vârstă și probabil trei sferturi dintre ele sunt văduve, sugerând faptul că motivația din spatele acuzațiilor aduse împotriva lor este dorința de a le confisca proprietățile. Condițiile de trai din aceste tabere sunt rudimentare, fără apă curentă și electricitatea, iar șansele de supraviețuire pe care le oferă sunt, de fapt, destul de mici.

Mali: În 2012, a fost promulgată o nouă lege pentru familii prin care se limitează drepturile văduvelor. Înainte, acestea puteau să-și păstreze copiii. Acum, un consiliu al familiei decide cu cine vor rămâne copiii.

Zimbabwe: Este un fapt obișnuit ca femeile din zonele rurale să fie acuzate că au provocat moartea soților lor și, de asemenea, că le fac farmece oamenilor și că îi infectează cu SIDA. Astfel de femei sunt în general dezmoștenite și date afară din casă împreună cu copiii lor. Văduvele sunt cele mai sărace și cele mai stigmatizate persoane din această societate.

Văduvele **nigeriene** sunt și ele acuzate adesea pentru moartea soților lor, pretinzându-li-se să-și dovedească nevinovăția. Posibilitățile de angajare pentru văduve sunt foarte reduse și majoritatea dintre ele trăiesc în sărăcie.

În **Swaziland**, femeile au drepturi limitate de a deține pământ, de a încheia contracte și de a trăi independent de tații și de soții lor. La moartea bărbaților, femeile rămân fără pământ, fără bani și fără abilitățile necesare câștigării traiului.

Zambia²: La fel ca în multe alte zone, văduvele din Zambia sunt discriminate și nedreptățite, iar deseori li se confiscă moștenirea. În perioada de doliu se obișnuiește, printre altele, ca femeia:

- Să fie obligată să se târască în jurul casei funerare sau în jurul mormântului soțului ei
- Să fie palmuită și înfometată
- Să nu i se permită să se îmbăieze sau să-și schimbe hainele mai multe zile, săptămâni sau chiar o lună
- Să fie ținută sub o pătură până la momentul înmormântării
- Să fie insultată verbal în mod obscen
- Să fie acuzată de uciderea soțului ei și supusă la probe periculoase pentru demonstrarea nevinovăției sale
- Să fie dezbrăcată pe jumătate

2 <http://allafrica.com/stories/201109020279.html>; <http://www.thebelievers.org/widows.html>

- Să fie privată parțial sau în întregime de proprietate
- Să fie „purificată” sexual (vezi mai jos); spre exemplu, cerându-i-se insistent să întrețină relații sexuale cu una din rudele soțului decedat
- Să i se refuze custodia propriilor ei copii, chiar și a sugariilor
- Să fie silită să locuiască împreună cu rudele din partea soțului decedat
- Să fie privată de libertatea de mișcare timp de mai multe luni sau chiar ani întregi – un arest la domiciliu neoficial

În unele zone din Africa, văduvele sunt obligate să ia parte la ritualuri sexuale pentru a-și putea păstra proprietatea. „**Moștenirea soției**” îi dă dreptul unui bărbat dintre rudele soțului decedat să o ia pe văduva acestuia de soție, formându-se deseori familii poligame. „**Purificarea rituală**” implică de obicei relații sexuale cu un proscris al societății, precum bețivul satului, care este plătit de familia decedatului. Se presupune că această practică o va purifica pe femeie de spiritele rele ale soțului ei. Obiceiul acesta nu e doar umilitor și degradant, ci și periculos, contribuind la răspândirea virusului HIV. Femeile care se împotrivesc sunt în mod obișnuit bătute, violate sau ostracizate. Întrucât sutele de mii de „purificatori” de pe tot teritoriul Africii răspândesc, în mod evident, boala, unele sate – deși nu toate – au încetat să mai practice acest obicei.³

3 <http://www.genderacrossborders.com/2011/10/28/scrape-her-head-and-lay-her-barewidowhood-practices-and-culture/>; <http://www.bnlimes.com/index.php/sundaytimes/headlines/national/12079-sex-cleanser-slept-with-104-widows>

ASIA

Nepal: Cea mai gravă formă de abuz la care poate fi supusă o văduvă presupune etichetarea ei ca *bokshi* (vrăjitoare) și învinovățirea ei pentru moartea soțului. Aceste femei pot ajunge să fie lapidate, bătute sau incinerate. Alte femei cărora le-a murit soțul, mai ales în părțile rurale ale Nepalului⁴ sunt proscrise și abuzate fizic de către autoritățile din comunitățile lor. În unele zone, văduvele sunt obligate să-și radă capul și să poarte haine albe. În majoritatea zonelor, hrana lor este limitată la cea de tip vegetarian și trebuie să se abțină de la anumite mirodenii etc. Văduvele trebuie să gătească pentru nevoile proprii și nu au voie să mănânce mâncarea atinsă de alții.

India: Arderea pe rug a văduvelor

Tradiția hindusă a obiceiului cunoscut sub denumirea de sati sau suttee cerea ca văduvele să se arunce (sau să fie împinse) pe rugurile funerare ale soților lor. Această practică a fost scoasă în afara legii în 1829, după ce mii de femei suferiseră aceste morți cumplite. Totuși, obiceiul a continuat vreme de mai mulți ani și se mai practică și astăzi în cazuri foarte izolate.⁵

După scoaterea în afara legii a practicii inițiale, văduvele au fost supuse deseori unei ceremonii care le degrada în mod formal. Erau rase pe cap și le era interzisă utilizarea de podoabe pentru înfrumusețare. Chiar și astăzi, cele aproximativ 40 de milioane de văduve care trăiesc în India – atât de religie hindusă, cât și musulmană – sunt de obicei blamate, făcute de rușine și lăsate

4 <http://asiafoundation.org/in-asia/2012/08/08/legislating-against-witchcraftaccusations-in-nepal/>

5 <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=country&category=&publisher=RDCl&type=&coi=IND&rid=&docid=4b17a0cdf&skip=0>

fără drepturi de proprietate asupra propriilor averi. Multe astfel de femei sunt nevoite să plece de acasă pentru a scăpa de abuzurile la care sunt supuse din partea socrilor. În comunitățile tribale, văduvele pot fi acuzate de vrăjitorie și ucise. Văduvele hinduse care se recăsătoresc sunt privite cu ochi răi de către comunitate. Cu cât casta din care fac parte este mai înaltă, cu atât restricțiile sunt mai mari. În unele caste, se practică inclusiv căsătoria *levirată*: văduva este luată în căsătorie de către un frate al defunctului. Fiicele văduvelor au înainte lor un viitor probabil și mai sumbru. Fără să aibă pe cineva care să le asigure zestrea, ele urmează să fie date în căsătorie aproape oricui dorește – de obicei bărbați mai în vârstă.⁶

Lăsate în urmă

În 2001, după ce marele festival hindus Kumbh Mela a atras milioane de închinători din toată India pe străzile Allahabadului, familiile au lăsat în urmă 10.000 de văduve bătrâne, mame și alte rude nedorite. Aceste femei sărace și infirme au trăit cum au putut de pe o zi pe alta, sperând că, până la urmă, cineva se va întoarce după ele. În anul 2013, alte persoane nedorite au fost părăsite în urma aceluiași festival. Se estimează că 10.000 de oameni trăiesc în sărăcie pe străzile orașelor sacre Allahabad și Varanasi.⁷

Alte 15.000 de văduve hinduse ostracizate își așteaptă sfârșitul în orașul sacru Vrindaven, din centrul Indiei. Ele cred că dacă vor muri acolo, sufletul lor se va elibera din ciclul nesfârșitelor reîncarnări.⁸

6 Ibid.

7 <http://articles.latimes.com/2012/oct/16/world/la-ig-india-widows-20121016>

8 <http://www.rawa.org/temp/runews/2007/05/17/forgotten-women-turn-kabul-intowidows-capital.html>

Sri Lanka:

Ani întregi de lupte interne au lăsat văduve mai multe mii de femei. Soțiile bărbaților care au murit în serviciul armatei au dreptul să fie ajutate de către stat numai dacă nu se recăsătoresc. Femeile singure, însă, sunt considerate în această cultură ca fiind anormale și sunt pasibile de a fi exploatate sexual și economic. Văduvele se tem și că dacă se recăsătoresc, copiii pe care îi au deja din prima căsătorie vor fi maltratați.

ORIENTUL MIJLOCIU

Afganistan: Din cauza celor aproximativ două milioane de văduve pe care le-a făcut războiul din această țară, Afganistanul a fost declarat capitala mondială a văduvelor. Numai în Kabul 50.000 de văduve se chinuie zilnic să-și hrănească și să-și protejeze copiii. Multe dintre acestea au avut parte de puțină educație și nu au fost nevoite niciodată să muncească în afara gospodăriei. Pentru ceilalți membrii ai familiei, văduvele sunt o povară.⁹

Irak: Și aici numărul văduvelor se ridică la aproximativ două milioane de femei – majoritatea deceselor în rândul soților fiind cauzate de război. Unele femei acceptă „căsătorii temporare” pentru a supraviețui, deși rușinea și stigmatul pe care recăsătorirea le aduce cu sine sunt imense.

CE POȚI FACE TU

Ziua Internațională a Văduvei, celebrată în 23 iunie în fiecare an, a fost instituită de către Adunarea Generală a ONU în anul 2010 pentru a evidenția încălcările drepturilor la care sunt supuse aceste femei și pentru a le asigura protecția prin legi naționale și internaționale, redându-le control asupra propriilor lor vieți și restabilindu-le demnitatea de ființe umane. De ce să nu atragem atenția cu ocazia acestei zile asupra suferințelor prin care trec aceste femei? Poate că biserica ta sau alte grupuri de femei pot să strângă fonduri pentru susținerea unui proiect dedicat sprijinirii văduvelor.

*„Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu,
Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve
în necazurile lor...”*

Iacov 1:27.

Femeile și pandemia SIDA*

În 2012, organizația UNAIDS a declarat că virusul imunodeficienței umane este cauza principală care ucide femeile aflate la vârsta reproducerii din lumea întreagă. 7.400 de oameni ajung să fie infectați cu HIV în fiecare zi, iar femeile reprezintă aproape jumătate din cei aproximativ 34 de milioane de persoane care trăiesc cu acest virus. În 2011 s-a estimat că 1,2 milioane de femei și fete au contractat virusul. Proporția diagnosticării cu HIV a femeilor aproape că s-a triplat din 1985 încoace. Marea majoritate contractează virusul în urma actului sexual cu alți bărbați.

Leacul virgin

În Europa secolului al XVIII-lea, bărbații bolnavi de sifilis plăteau anumite sume de bani ca să întrețină relații sexuale cu fete pentru că aveau convingerea că în acest fel vor fi vindecați. Astăzi, mulți bărbați din Africa și din Asia cred la fel în ceea ce privește HIV-ul. Acest fapt a dus la o cotă tragică de contaminare a tinerelor fete.

Moștenirea văduvelor și purificarea

În unele țări africane, o veche tradiție spune că vădulele trebuie moștenite de către frații soților decedați sau de către alte rude. În multe cazuri, văduva trebuie „purificată” înainte să fie moștenită, prin întreținerea unor relații sexuale cu o rudă. Se consideră că acest ritual vechi de secole răspândit în Zambia, Kenya, Malawi, Uganda, Tanzania, Ghana, Senegal, Angola, Coasta de Azur, Congo și Nigeria este necesar pentru eliberarea sufletului celui decedat. A nu-l îndeplini ar însemna a pune în pericol familia și întregul sat. După cum e și firesc, acest obicei a alimentat răspândirea rapidă a virusului. Soții l-au transmis soțiilor înainte să moară și acestea l-au dat mai departe rudelor.

Câteva date

- Din punct de vedere fiziologic, femeile sunt de patru ori mai vulnerabile în fața infectării cu HIV decât bărbații. În toată lumea, la fiecare minut, o femeie contractează virusul. Fetele cu vârste cuprinse între 15 și 24 de ani sunt cele mai vulnerabile și femeile care au parteneri cu peste zece ani mai în vârstă decât ele sunt de două sau chiar de patru ori mai expuse în comparație cu fetele care au parteneri de vârstă apropiată.
- Multe dintre femeile infectate nu primesc îngrijiri în mod regulat.
- Transmiterea virusului de la bărbați la femei e de două ori mai posibilă decât invers. Riscul e cu precădere foarte ridicat în cazul raportului sexual nedorit întreținut cu o persoană purtătoare, întrucât utilizarea prezervativului este puțin probabilă. Prostituția forțată, incestul și vio-

lul – inclusiv cel marital – toate aceste violențe expun extrem de mult femeile și fetele pericolului îmbolnăvirii cu HIV. Un raport din zona Africii de Sud arată că unul din șapte cazuri de îmbolnăvire cu HIV a unei tinere ar fi putut fi prevenit, dacă fata nu ar fi fost violentată de către partenerul intim.

- În unele societăți, se crede că doar femeile „rele” știu câte ceva despre sex înainte de căsătorie. În realitate, însă, lipsa de informație contribuie mult la vulnerabilitatea fetei, putându-se dovedi în cele din urmă a fi chiar fatală. La nivel mondial, sub 30% dintre femei dețin cunoștințe corecte și cuprinzătoare despre HIV.
- Mortalitatea maternală din toată lumea ar fi cu 20% mai mică în absența virusului HIV.
- Aproximativ 17,3 de milioane de copii din toată lumea sunt „orfani HIV”, acest virus ucigându-le cel puțin un părinte. În Rwanda, se estimează că 45.000 de gospodării sunt întreținute de copii, din cauză că părinții au murit de HIV. 90% dintre capii acestor gospodării sunt fete.
- Stigmatul social extrem de aspru pe care îl presupune faptul de a fi seropozitiv crește rata transmiterii virusului de la mamă la copil prin alăptare – întrucât nealăptarea pruncului ar da de știre comunității despre infectarea lor cu HIV. La nivel mondial, doar 57% dintre femeile însărcinate purtătoare ale virusului se înscriu în programe de prevenție a transmiterii virusului de la mamă la copil.
- Persoanele seropozitive sunt mult mai vulnerabile față de anumite boli ca tuberculoza sau forme grave de malarie,

pentru că sistemul lor imunitar distrus pur și simplu nu poate reacționa eficient în fața bolilor.

- 46% dintre oamenii care au nevoie de tratament antiretroviral din toată lumea nu pot beneficia de pe urma acestuia.
- În ciuda faptului că testele pentru infectarea cu HIV sunt tot mai răspândite și mai accesibile, *aproximativ unul din cinci oameni nu știe că este seropozitiv*. Oamenii care sunt diagnosticați târziu au de zece ori mai multe șanse să moară în cel mult un an de la momentul testării.

„Această epidemie rămâne, din păcate, o epidemie a femeilor.”

Michel Sidibé, director executiv al organizației
UNAIDS

VEDERI DIN TOATĂ LUMEA:

- **Africa Subsahariană** rămâne în continuare epicentrul epidemiei de HIV, aici unul din 20 de adulți fiind infectat cu HIV. 58% dintre adulții seropozitivi sunt femei. Adolescențele au de opt ori mai mari șanse să contracteze virusul decât băieții de aceeași vârstă.
- **Swaziland**, urmată de **Botswana** și **Lesotho** au în prezent cea mai ridicată rată a infecției cu HIV din lume – 26%, 25% și 24%. **Africa de Sud** se află pe locul patru cu aproape 18% din populație (5,6 milioane de oameni) purtătoare de HIV. Aproape o treime dintre decesele survenite în Africa de Sud în 2011 s-au produs în

urma unor cauze conexe acestui virus. Chiar dacă ritmul deceselor scade, numărul copiilor care rămân orfani din cauza acestui virus este tot mai mare.

- După Africa Subsahariană, **Europa de Est și Asia Centrală** sunt regiunile cele mai puternic afectate. Morțile din cauze conexe HIV-ului au crescut cu 21 de procente. Injectarea drogurilor este unul dintre mijloacele principale de transmitere a acestui virus, iar asta, probabil, din cauza faptului că numai 5% dintre cei care își injectează droguri folosesc ustensile sterile. Numai 25% dintre cei care ar trebui să primească tratament ajung să îl primească. În aceste regiuni, prevalența virusului este de două ori mai ridicată în rândul femeilor decât al bărbaților.
- În **America Latină** epidemia a înregistrat o mică regresie, însă numai 56% dintre mamele care ar trebui integrate în programe de prevenție a transmiterii infecției la copil ajung să apeleze la serviciile acestora. De asemenea, doar 68% dintre persoanele infectate cu HIV primesc tratament antiretroviral. Pe de altă parte, în **Caraibe** s-a înregistrat un declin în rândul cazurilor de noi contaminări.
- **America de Nord:** În această parte a lumii numărul celor care trebuie să trăiască cu infecția cu HIV a crescut. În **S.U.A.**, 80% dintre cazurile de infecție cu HIV se înregistrează în rândul femeilor afro-americane și hispanice. Relațiile intime heterosexuale sunt sursa principală a infectării. Cele mai multe femei infectate cu HIV sunt din New York, urmat de Florida, Texas, California și New Jersey. Peste opt din zece femei au fost diagnosticate,

dar numai 70% dintre acestea au fost îndrumate către servicii de îngrijire. În **Canada**, aproximativ unul din patru bolnavi nu este conștient de faptul că este seropozitiv. Jumătate din rezultatele pozitive ale testelor efectuate în ultimii ani au avut ca subiecți tineri cu vârste sub 20 de ani. [AVERT]

- Numărul noilor infectări în **Orientul Mijlociu și Africa de Nord** a crescut cu peste 35% din 2001 încoace, iar rata deceselor a crescut cu 17%. Majoritatea femeilor sunt contaminate de către partenerii lor care se angajează în comportamente de risc înalt și nu sunt, în mare parte, conștienți de starea sănătății lor. Doar 7% dintre mamele seropozitive sunt integrate în programele specifice de prevenție a transmiterii infecției la copil. Căsătoriile timpurii practicate în aceste regiuni le pun pe tinerele fete în situația de a întreține relații sexuale când corpurile lor nu sunt încă dezvoltate. Asta poate cauza rupturi și abraziuni care pot duce la contractarea HIV-ului. Bărbații care au fost intervievați în **Senegal** consideră că mutilarea organelor sexuale feminine este o practică benefică pentru că le scade pacienților libidoul și le ajută să le reziste bărbaților. În realitate, însă, această practică mărește nivelul de expunere a femeilor la riscul contaminării cu HIV. [Vezi și secțiunea „Statistici vitale: Mutilarea organelor genitale feminine”]
- **Europa de Vest: Marea Britanie** a înregistrat în 2011 mai multe diagnosticări cu HIV decât oricare altă țară. Totuși, în Franța și în Spania prevalența virusului în rândul populației este de două ori mai mare. În rândul africanilor din Anglia, o persoană din 25 este seropozitivă: de 40 de ori mai mulți decât în rândul populației albe.

91% dintre cazurile de transmitere se petrec în urma contactelor intime heterosexuale, dar 4,5% dintre cazurile de transmitere sunt de la mamă la copil. Aproximativ una din patru persoane seropozitive din Marea Britanie nu este conștientă de situație. [Terrence Higgins Trust]

Înfruntând suferința

În mult prea multe locuri ale lumii femeile seropozitive sunt supuse *abuzului fizic și emoțional, acuzațiilor de infidelitate, discriminării, respingerii și uneori chiar uciderii*, atunci când statutul lor este dezvăluit. În unele locuri, femeile sunt făcute responsabile chiar și de moartea soților lor, mai ales dacă aceasta a avut legătură cu HIV-ul.

Aproape patru din zece țări din toată lumea încă nu au pus la punct o legislație care să prevină sau care să se adreseze discriminării persoanelor seropozitive. În Nigeria, de exemplu, una din cinci persoane seropozitive nu are acces la servicii medicale. 20 de țări au o legislație care permite să deportarea persoanelor purtătoare de HIV în momentul în care acestea sunt depistate. 44 de țări au restricții pentru persoanele seropozitive care călătoresc și cinci dintre acestea nu permit intrarea în țară a acestor persoane.

Sterilizarea forțată a femeilor seropozitive în Namibia a ieșit la lumină în 2007 și cel puțin 15 sterilizări care au avut loc începând din 2008 sunt probate de dovezi. Cazuri similare au fost înregistrate în Zambia și în Republica Democrată Congo.

Vești bune

Deși epidemiile continuă să se extindă la nivel național în multe regiuni din toată lumea, 25 de țări au înregistrat o înjumătățire a

cazurilor de noi infestări din 2001 încoace. În 2001, 57% dintre femeile însărcinate seropozitive din țări sărace și din țări în curs de dezvoltare au primit tratament efectiv de prevenire a transmiterii infecției la copil. Jumătate din cazurile de prevenție reușite din ultimii ani s-au înregistrat în rândul nou-născuților.

În Africa Subsahariană s-a redus numărul deceselor cauzate de HIV cu o treime în ultimii șase ani și tot mai multe persoane se află sub tratament, inclusiv 59% dintre femeile seropozitive însărcinate.

Peste opt milioane de persoane se află momentan sub tratament antiretroviral. Accesul la aceste tratamente s-a îmbunătățit de când costurile au scăzut semnificativ – de la 10.000 de dolari pe persoană, la 2.000 sau chiar sub 100 de dolari, pentru cel mai ieftin tratament recomandat de OMS. Totuși, șapte milioane de oameni care au nevoie de aceste medicamente rămân în continuare fără ele.

Între 2006 și 2011, 81 de țări și-au intensificat investițiile interne în domeniul finanțării cercetărilor privind acest flagel și tratamentele necesare cu aproape 50%. Până în 2015 se estimează că nevoia anuală va oscila între 22 de miliarde și 24 de miliarde de dolari.

**Sursa cea mai des folosită: Listele de date și raportul global al organizației UNAIDS; Kaiser Family Foundation.*

CE POȚI FACE TU:

Ziua Mondială a bolii SIDA este în data de 1 decembrie în fiecare an și poate fi o ocazie în care să ne unim forțele în lupta împotriva acestei boli devastatoare. Ajută-i pe alții să înțeleagă aceste probleme, răspândind în jurul tău materiale informative sau roagă o persoană seropozitivă să-și împărtășească experiența în grupul tău de prieteni. Organizează o strângere de fonduri pentru un proiect care se ocupă de îngrijirea unor copii care au rămas fără părinți din cauza acestui virus sau pentru alte organizații care-și dedică eforturile ameliorării situației persoanelor afectate de HIV.

Anexa 1

PROVERBE BAZATE PE GEN

Proverbele și rugile tradiționale fac parte din structura realității noastre. Deși unele dintre proverbele de mai jos nu mai sunt utilizate, ele reflectă, totuși, atitudini sociale adânc înrădăcinate referitoare la femei.

„O soție bună ar trebui să fie la fel de obedientă ca o sclavă... Femeia este femeie prin lipsa anumitor calități – un cusur natural.” – Aristotel

„Locul unei femei este acasă sau în pământ.” – Proverb pashf tun, Afganistan

„Un bărbat își iubește întâi fiul, apoi cămila și apoi nevasta”, „Cerul unei femei este sub picioarele soțului ei.” – Proverbe arabe

„Bărbații sunt mai presus decât femeile în virtutea calităților cu care i-a înzestrat Dumnezeu pentru a le fi superiori și în virtutea a ceea ce cheltuiesc ei din averi pentru ele” – Coran, 4:34

„Moartea unei neveste se aseamănă cu o lovitură în gleznă. Moartea unui soț este ca o lovitură în cap”. – Proverb punjabi

„Dă naștere unei fete în altă parte. Nouă dă-ne naștere unui băiat”. – Atharva ancestrală, Veda Indiei

„Doamne, îți mulțumesc că nu m-am născut femeie.” – Fragment din rugăciunea de dimineață a evreului ortodox

„Când un asin urcă o scară vom afla înțelepciune într-o femeie.”

„Femeia, câinele și nucul, cu cât îi bați mai mult cu atât mai buni se vor face”. – Proverbe Yoruba (Nigeria)

„O femeie și un bărbat invalid sunt același lucru”. – Proverb din Kenya (Kikuyu)

„Femeia se naște femeie pentru că a comis o mie de păcate în viețile anterioare”. – Zicală budistă

„Femeile sunt ființe umane, dar sunt mai prejos decât bărbații”.

„Legea naturii este ca femeia să nu poată avea voință proprie” – Confucius, China

„Există trei acte de nesupunere filială. Cel mai mare dintre acestea este să nu naști băieți”. – Mencius, un discipol al confucianismului

„Dacă ai un fiu, poți spune că ai un urmaș. Dar n-ai putea spune asta chiar dacă ai avea 10 fiice”. – Vietnam

„Bărbații sunt ca aurul. Femeile ca pânza albă.” – Cambodgia

„Femeile au părul lung și mintea scurtă.” – Suedia

„Nu există femei înțelepte” – Japonia

„Un bărbat fără minte și o femeie fără bărbat nu pot sta nicio dată pe propriile picioare.” – Estonia

„Un hambar, un gard și o femeie au mereu nevoie de reparații”
– Statele Unite

„Pentru a-ți ține nevasta pe drumul cel bun, bate-o. Și dacă o ia pe cărări greșite, bate-o.” – Puerto Rico și Spania

„Bate-ți nevasta regulat. Dacă tu nu știi de ce, ea va ști.” – Zambia

„Afecțiunea începe la capătul unei nuiete.” – Coreea

„Femeile sunt asemenea câinilor: cu cât le bați mai mult, cu atât te iubesc mai mult.” – Argentina

„Cuiele unei căruțe și capul unei femei: funcționează numai când le bați bine.” – Rajastan, India

„Iubește bine, lovește bine.” – Marea Britanie

Anexa 2

Site-uri utile

Fiecare dintre noi poate să ajute la schimbarea în bine a situației fetelor și femeilor angrenate în tragediile descrise în această carte. Site-urile înșirate mai jos nu sunt decât o selecție a celor mai reprezentative organizații și campanii care te pot ajuta să te înformezi mai bine, așa încât să te poți orienta mai bine unde ai putea să-ți oferi ajutorul.

HIV

The Global Coalition on Women and AIDS	http://www.womenandaids.net
World AIDS Day	http://www.worldaidsday.org/

Nașterea copiilor

Ethiopiaid	www.ethiopiaid.org.uk
Every Mother Counts	www.everymothercounts.org/
The Fistula Foundation	www.fistulafoundation.org/
Freedom from Fistula Foundation	www.freedomfromfistula.com
UN Population Fund	www.unfpa.org/public/mothers
Women Deliver	www.womendeliver.org/
Worldwide Fistula Fund	http://worldwidefistulafund.org

Copiii puși la muncă

Anti-slavery Society	http://anti-slaverysociety.addr.com/slaverysasia.htm
Dalit Freedom Network (India)	http://www.dalitnetwork.org/

Do Something.org	http://www.dosomething.org/tipsandtools/background-sweatshops
Child Labor Coalition	http://www.stopchildlabor.org/
Childs Rights and You (CRY—India)	www.cry.org
Fair Wear Campaign (Australia)	http://www.fairwear.org.au/
Free to Work, a project of “Not for Sale”	www.free2work.org
Global March Against Child Labour	http://www.globalmarch.org/issues/Child-Labour
International Labour Organization	www.ilo.org
No Child Labour (Canada)	http://nochildlabour.org
The Young Center for Immigrant Children’s Rights (USA)	www.theyoungcenter.org/

Căsătorii timpurii

Girls Not Brides	http://girlsnotbrides.org/
Help the Child Brides (USA)	www.helpthechildbrides.com
Plan-UK Petition against early and forced marriages:	http://www.plan-uk.org/what-we-do/campaigns/because-i-am-a-girl/get-involved/take-the-vow/

Copiii soldați

Amnesty International	http://web.amnesty.org/pages/childsoldiers-index-eng
Child Soldiers International	www.child-soldiers.org
Child Victims of War	childvictimsowar.org.uk
Save the Children	http://www.savethechildren.org/
War Child International	www.warchild.org

Persoanele cu deficit de auz

Deaf Ministries International	www.deafmin.org/
Deaf Missions	www.deafmissions.com

Deaf Peoples	http://deafpeoples.imb.org/
Deaf World Ministries	www.deafworldministries.com/
D.O.O.R. International (Deaf Opportunity Out Reach)	www.doorinternational.com
Silent Blessings	www.silentblessings.org/
Story Runners	www.storyrunners.com/strategies/storyone-deaf-mission
World Federation for the Deaf	www.wfdeaf.org/

Dizabilități în general (vezi și „Violența la care sunt supuse femeile cu dizabilități”)

Ecumenical Disability Advocates Network	www.edan-wcc.org/
Joni and Friends	www.joniandfriends.org
Through the Roof	www.throughtheroof.org/

Violența domestică

Iranian & Kurdish Women's Rights Organisation (UK)	http://ikwro.org.uk
Say No—Unite to End Violence	http://saynotoviolence.org/
Stop Violence Against Women	http://www.stopvaw.org/Domestic_Violence2

Notă: Fiți conștienți că numerele locale de telefon și internetul pot oferi ajutor din 24 de ore în 24 de ore, în multe dintre țări și orașe.

Educația

Children in Crisis	www.childrenincrisis.org/
Day of the Girl	http://dayofthegirl.org
Global Campaign for Education	http://campaignforeducation.org
Plan International	www.plan-uk.org/
Save the Children	www.savethechildren.org/
10X10 Campaign	http://10x10act.org/

UN Special Envoy for Global Education	educationenvoy.org
United Nations Girls Education Initiative	http://www.ungei.org/
World Vision	http://www.worldvision.org/our-work/education

Mutilarea organelor sexuale feminine

Amnesty International	www.amnesty.org/
Desert Flower Foundation	www.desertflowerfoundation.org/en/
END FGM European Campaign	http://www.endfgm.eu/en/
Equality Now	http://www.equalitynow.org/
STOP-FGM-NOW.COM	www.stop-fgm-now.com/
Notă: Există și pe facebook sau twitter pagini dedicate acestor eforturi, cum ar fi STOP FGM.	

Infanticidul feminin

The 50 Million Missing Campaign (India)	http://50millionmissing.wordpress.com/
Gendercide Watch	http://www.gendercide.org/
Society for the Protection of Unborn Children (China)	www.spuc.co.uk
Women's Rights Without Frontiers (China)	http://www.womensrightswithoutfrontiers.org/

Fistula – vezi Nașterea copiilor

Probleme de sănătate în general

Global Alliance for Women's Health	www.gawh.org/home.php5
------------------------------------	--

Ucideri de onoare

Facebook: International Campaign Against Honour Killings

Gendercide Watch www.gendercide.orgStop Honour Killings www.stophonourkillings.com/**Femeile musulmane**Sawera (Pakistan) <http://www.asafeworldforwomen.org/partners-in-asia/partners-in-pakistan/sawera.html>Women Against Shariah <http://www.womenagainsthariah.com/>Women Living Under Muslim Laws www.wluml.org/Young Women for Change (Afghanistan) <http://www.youngwomenforchange.org>**Sărăcia**Dalit Freedom Network (India) www.dalitnetwork.org/Food for the Hungry www.fh.org/Food for the Poor www.foodforthe poor.org/Freedom from Hunger www.freedomfromhunger.orgHomeless International www.homeless-international.org/The Hunger Site www.thehungersite.comUrban Neighbours of Hope <http://www.unoh.org/>**Violul ca armă de război – vezi „Femeile în zone de conflict armat”****Refugiați**Refugee Highway Partnership <http://www.refugeehighway.net/>UN Refugee Agency www.unhcr.orgRefugees International www.refintl.orgWomen's Refugee Commission www.womenscommission.org/Worldwide Refugee Information www.refugees.org

Slave sub tutela religiei

Anti-Slavery International	http://anti-slaverysociety.addr.com/slaverysasia.htm
EveryChild	http://www.everychild.org.uk/devadasi
Every Child Ministries (Africa)	http://www.ecmafrica.org/36223.ihtml
International Needs	http://www.ineeds.org.uk/
Servants of the Goddess	www.servantsofthegoddess.com
Sweetwater Ministries (Ghana)	sweetwaterhouse.org

Copiii străzii

Action for Street Kids (ASK)	http://action4streetkids.org.uk/
Action International	www.actioninternational.org/
Child Hope	www.Childhope.org.uk
Every Child Ministries (Africa)	http://www.ecmafrica.org/
International Day for Street Children	www.streetchildrenday.org/
International Street Kids	www.internationalstreetkids.com
Railway Children (UK)	www.railwaychildren.org.uk
Street Kids for Christ (Philippines)	www.streetkids.net/
Teen Challenge	Globaltc.org
Toybox (Latin America)	www.toybox.org.uk
Viva Network for Children at Risk	http://www.viva.org
War Child	Warchild.org.uk

Traficarea fetelor și femeilor

Coalition Against Trafficking in Women	www.catwinternational.org/
ECPAT (End Child Prostitution, Pornography & Trafficking of Children for Sexual Purposes)	www.ecpat.net/

Free for Life International	www.freeforlifeintl.org/
Global Alliance Against Traffic in Women	www.gaatw.org/
Human Trafficking.org	www.humantrafficking.org/
Manna Freedom	www.mannafreedom.com
Not for Sale	www.notforsalecampaign.org/
Stop the Traffik	www.stopthetraffik.org/
Transnational Action Against Child Trafficking (TACT)	http://tdh-childprotection.org

Violentarea femeilor cu dizabilități

Violence Against Women	www.vaw.umn.edu/
------------------------	--

Văduve

Appeal for Widows	http://appealforwidows.org/
Helping Orphans and Widows (H.O.W.)	http://acthow.org/
Afghan Renascent Youth Association (ARYA)	www.aryahelps.org/
Widows Care Worldwide	www.widowscareworldwide.org/
Widows' Rights International	www.widowsrights.org/

Femeile din zone de conflict armat

HEAL Africa	www.healafrika.org/empowering-women/
Synergy of Women for Victims of Sexual Violence	http://www.donordirectaction.org/synergie/
Women for Women International	www.womenforwomen.org
Women in War Zones	www.womeninwarzones.org/

Alte site-uri care se adresează problemei Drepturilor Omului în ce le privește pe fete și femei

A Safe World for Women	www.asafeworldforwomen.org
Girl Effect	www.girleffect.org
Human Rights Watch	www.hrw.org
Humanium	www.humanium.org
United Nations	www.un.org/womenwatch/ , http://www.unwomen.org/
United Nations Development Fund for Women	www.unifem.org

Anexa 3

ALTE CĂRȚI PE ACEEAȘI TEMĂ

Ali, Nujood, *I am Nujood, Age 10 and Divorced* (Crown, 2010).

Batstone, David, *Not For Sale: The Return of the Global Slave Trade* (Revised & Updated, HarperOne, 2010).

Belles, Nita, *In Our Backyard: A Christian Perspective on Human Trafficking in the United States* (Xulon, 2011).

Brooks, Geraldine, *Nine Parts of Desire: The Hidden World of Islamic Women* (London: Hamish Hamilton, 1995).

Chang, Leslie T., *Factory Girls: From Village to City in a Changing China* (Spiegel & Grau, 2008).

Dirie, Waris, *Desert Flower* (William Morrow, 1998).

Haugen, Gary, *Good News About Injustice: A Witness of Courage in a Hurting World* (InterVarsity Press, 2009, 1999).

Haugen, Gary, *Terrify No More* (Thomas Nelson, 2005).

Henry, Sharon, *Radhika's Story: Surviving Human Trafficking* (New Holland, 2010).

Hosseini, Khaled, *A Thousand Splendid Suns* (London: Bloomsbury, 2007).

Jewell, Dawn Herzog, *Escaping the Devil's Bedroom* (Kregel, 2008). Kara, Siddarth, *Bonded Labor: Tackling the System of Slavery in South Asia* (Columbia University Press, 2012).

Kristof, Nicholas D. and Sheryl WuDunn, *Half the Sky: Turning Oppression Into Opportunity for Women Worldwide* (Knopf, 2009).

Lloyd, Rachel, *Girls Like Us: Fighting for a World Where Girls Are Not for Sale, an Activist Finds Her Calling and Heals Herself* (Harper Perennial, 2011).

Love, Fran and J. Eckheart, eds, *Ministry to Muslim Women: Longing to Call Them Sisters* (William Carey Library, 2000).

Muhsen, Zana and A. Crofts, *SOLD: One Woman's True Account of Modern Slavery* (Time Warner, 1994).

Nazer, Mende and Damien Lewis, *Slave: The True Story of a Girl's Lost Childhood and Her Fight for Survival* (Virago, 2007).

Parshall, Phil and Julie, *Lifting the Veil; The World of Muslim Women* (Georgia, US: Gabriel Publishing, 2002).

Roper, Matt, *Street Girls: Hope on the Streets of Brazil* (UK: Paternoster Lifestyle, 2001).

See, Lisa, *Snow Flower and the Secret Fan* (Random House, 2005). Shakib, Siba, *Afghanistan, Where God Only Comes to Weep* (London: Century, 2002).

Shannon, Lisa, *A Thousand Sisters: My Journey into the Worst Place on Earth to Be a Woman* (Seal Press, 2010).

Shelley, Louise, *Human Trafficking: A Global Perspective* (Virginia, George Mason University, 2010).

Westwater, Julie, *Street Kid: One Child's Desperate Fight for Survival* (Harper Element, 2006).

Worden, Minky, *The Unfinished Revolution: Voices from the Global Fight for Women's Rights* (The Policy Press, 2012).

Anexa 4

ȘAPTE MODALITĂȚI PRIN ÎN CARE SĂ-ȚI ASCUȚI VIZIUNEA DESPRE LUME

1. Roagă-L pe Dumnezeu să îndepărteze „petele oarbe” pe care e posibil să le fi dezvoltat. Roagă-L să deschidă ochii inimii tale, așa încât să poți vedea lumea așa cum o vede El.
2. Dezvoltă-ți nivelul de conștientizare. Fă-ți obiceiul de nota știri din ziare, de la TV sau de la radio din toată lumea și folosește-le ca pe o trambulină de pe care să sari în acțiune.
3. Însușește-ți misiunea din Fapte 20:20. „Mergeți în fiecare casă!” Dezvoltă-ți obiceiul de a te ruga când te plimbi (sau când alergi), în timp ce treci pe lângă case. Împrietenește-te cu un vecin, care poate nu s-a născut în țara ta. Vei fi surprins cu câtă căldură ești primit dacă te apropii de ceilalți ca un om care vrea să învețe cu sinceritate lucruri noi despre cultura lor.
4. Continuă să-ți lărgești inima și mintea. Călătorește către orizonturi noi cu ajutorul articolelor, cărților și documentarelor. Utilizează ghiduri de rugăciune ca *Operation*

World. Stabilește-ți ca țel să înveți mereu ceva nou.

5. Interesează-te activ de proiectele misionare pe care biserica ta le susține. Cunoaște-i pe misionari citind veștile pe care le trimit și rugându-te pentru ei. Invită-i la tine acasă dacă se ivește vreodată ocazia.
6. Investește o parte din economiile tale într-un proiect de peste graniță. În acest fel interesul tău se va concentra într-o anumită direcție în mod sigur!
7. Gândește-te să-ți investești timpul unui concediu pentru a participa într-un proiect misionar în acest an, fie acasă, fie peste granițe. Agențiile de misiune pun la dispoziție o paletă foarte largă de oportunități fascinante de-a lungul anului. Te vei întoarce acasă îmbogățit cu mai mult decât un simplu bronz!

CUPRINS

Prefață	3
Introducere	5
1 Mirese în pericol	7
2 Copiii în câmpul muncii.	16
3 Căsătoriile între copii	28
4 Nașterile	37
5 Femeile cu dizabilități	42
6 Violența domestică	50
7 Educația	61
8 Mutilarea organelor genitale.	70
9 Infanticidul și feticidul feminin	76
10 Inegalitățile de gen	83
11 Fetele soldați	95
12 Fetele străzii	102
13 Sănătatea și speranța de viață.	114
14 Uciderile de onoare – Crimă cu basma curată.	121

15	Sărăcia	131
16	Violul ca armă de război și extremismul religios	138
17	Refugiații.	146
18	Sclavie sub tutela religiei.	154
19	Traficul de fete și femei	158
20	Văduvele	174
21	Femeile și pandemia SIDA.	182
	Anexa 1	191
	Anexa 2	194
	Anexa 3	202
	Anexa 4	205

Violența, traficul și discriminarea sunt realități tot mai pregnante pentru milioane de fete și de femei care trăiesc în secolul al XXI-lea. *SOS: Salvați-ne surorile* este un ghid simplu, dar plin de forță, care descrie problematica Drepturilor Omului care afectează jumătate din populația globului.

Această carte, însă, trece dincolo de evidențierea realităților triste ale infanticidului feminin, mireselor fete, militarizării fetelor, mutilării organelor genitale feminine, uciderilor de onoare și alte abuzuri. Scopul ei este acela de a inspira oamenii obișnuiți și bisericile să se roage și să aibă inițiative care ar putea schimba cursul lucrurilor.

Citești aceste pagini pe proprie răspundere! Odată ce Dumnezeu te contaminează cu pasiunea Sa pentru cei neputincioși, nu vei mai putea niciodată să rămâi indiferent.

„Una dintre cele mai importante cărți din viața mea!”

Dr. George Verwer, fondator și Director Internațional
Emerit al OM International

Varianța condensată a cărții *True Grit: Women Taking on the World for God's Sake*.

Deborah Meroff este o fotojurnalistă care a călătorit în 115 țări în timp ce a lucrat la organizația OM International. În ultimii 28 de ani a scris numeroase articole și opt cărți, inclusiv *EUROPE: Restoring Hope* și *Psalms from the Sea*.

ISBN: 978-973-7758-88-0

9 789737 758880

RO

OM
EAST

Editura
AQUA FORTE